

እግዚአብሔር ለሕዝባችን ምን ይላል?

መጋቢ ደክተር ቶላሣ ጉዲና

፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ታተመ።
1995 እ. አ. አ.

ETHIOPIAN EVANGELICAL BAPTIST CHURCH
9120 FERGUSON ROAD
DALLAS, TEXAS 75228

መቅደም	1
መግቢያ	3
ምዕራፍ 1- የክርስትና እምነት ሁኔታ በኢትዮጵያ	6
የግማናት መሪዎችና ኃላፊነታቸው	9
ባሕልና ክርስትና	14
ምዕራፍ 2- የችግርን መንገድ ግስተዋል	20
ምዕራፍ 3- ኃጢአትና ውጤቱ በኢትዮጵያ	23
ምዕራፍ 4- ንስሐ	31
የንስሐ ትርጉም	31
የንስሐ አስፈላጊነት	33
ምዕራፍ 5 - ንስሐና ፈውስ ለሕዝባችን	38
ሀ፤ ንስሐ ለመንፈሳዊ መሪዎች	39
1: ምስጢራዊ ንስሐ	39
2: በሕዝብ ፊት የሚደረግ ንስሐ	45
ለ፤ ንስሐ ለሀገር መሪዎች	47
ሐ፤ ንስሐ ለቤር ሠራተኞች	49
መ፤ ንስሐ ለአሠሪዎች	50
ሰ፤ ንስሐ ለጻፎች	51
ረ፤ ንስሐ ለጠበቆች	52
ሸ፤ ንስሐ ለነጋዴዎች	53
ቀ፤ ንስሐ ለገበሬዎች	55
በ፤ ንስሐ ለመምህራን	56
ተ፤ ንስሐ ለጣዖት አምላኪዎች	60
ቸ፤ ንስሐ ለሕዝብ ሁሉ	63
ምዕራፍ 6 - ደገንነት	64
ምዕራፍ 7- ድህነትና ብልጽግና	78
ሀ፤ ድህነት	83
ለ፤ ብልጽግና	88
ምዕራፍ 8- ክርስትናና እናት አገር	98
ምዕራፍ 9- ባሕልና ቋንቋ ከክርስትና አገር	112
ምዕራፍ 10- መደምደሚያ	116

ይህንን መጽሐፍ ሆነ በልባሱ ላይ ያለውን ሥዕል
ያለደራሲው ፈቃድ መልሶ ማሳተም ወይም ማባዛት በሕግ
የተከለከለ ነው።

Copyright Dr. Tolesa Gudina, June, 1995.
All rights reserved.
Printed in U.S.A

ETHIOPIAN EVANGELICAL BAPTIST CHURCH
9120 FERGUSON ROAD
DALLAS, TEXAS 75228

ይህን መጽሐፍ ለሚያነቡትና መልእክቱን ለራሳቸውና ለሕዝባቸው ጥቅም ለሚያውሉት ግለሰቦች አበረክታለሁ።

ምስጋና

ከሁሉ በፊት የዚህ መጽሐፍ መልእክት ባለቤት ለሆነው ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና ይግባው።

ይህ መጽሐፍ በዚህ መልክ እንዲቀርብ ጠቃሚ ሐሳብ በመስጠት የተባበሩኝን አገልጋይ ጥሩወርቅ መስፍንን ፥ አቶ መስፍን ታደሰን ፥ ፓስተር ዳንኤል መኮንንን ፥ ካፕቱን ዮሐንስ እጅጉን ፥ ዶክተር ቤተ መንግሥቱንና ዶክተር ዓለሙ ቢፍቱን በጣም አመሰግናለሁ።

ጽሑፉን መልክ በማስያዝ ለሠራው ሥራ መጋቢ አሰፋ ዓለሙን ጌታ ይባርከህ እለዋለሁ። ከመጀመሪያው ሆነ የታረሙትን ሳይሰለች ደጋግሞ ታይፕ ያደረጉትን አቶ ደረጀ እንደውንና ባለቤቱን ወ/ሮ በለጥሻቸው ታደሰን ከልብ አመሰግናለሁ፥ ያለእነርሱ ጥረትና አስተዋጽዖ ምንም ማድረግ አይቻልም ነበር።

ሰማቸሁ እዚህ ላይ ያልተጠቀሰ በሞራል ድጋፍና በጸሎት ከጎኔ የቆማቸሁ ሁሉ ጌታ ይባርካችሁ እላለሁ። በመጨረሻ የመጽሐፉን ልባስ የሠራችውን ዶክተር ምሥራቅ ተሾመን በጣም አመሰግናለሁ።

መቅደም

ይህን መጽሐፍ ለሚያነሱ ሁሉ ከእግዚአብሔር
ከአባታችን ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ይሁን!

በዚህ ዘመን እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ በልቡ ያለው ትልቁ ጥያቄ እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ የሚችል አምላክ ሆኖ እያለ ሕፃናት ፣ ሽማግሌዎች ፣ አሮጌቶችና ድሆች በረሃብ አለንጋ እየተገረፉ በአሠቃቂ ሁኔታ ሲያልቁ ፤ በመካከላችን ባለው አለመግባባት የህልውናችን መሠረት ሲኖጋ ፤ ግራ ሲገባን ፤ በእርስ በእርስ ጦርነት የንጹሐን ደም ሲፈስ ለምን ዝም ይላል? የሚል ነው። ባጭሩ ግን እግዚአብሔር ዕንባችንን ፣ እሮሮአችንንና ሥቃያችንን አይቶ ዝም አላለም። እርሱን ዝም ያሰኘው እኛ ነን። ሲናገረን አልሰማነውም ፣ ሲመክረን አልተቀበልነውም ፣ ሲመራን አልተከተልነውም ፣ ወደ ምድራችንና ወደ እያንዳንዳችን ሲመጣ አላስተናገድነውም ። የችግራችን መሠረት የእግዚአብሔር አለመናገር ሳይሆን እርሱ የተናገረውን አለማስተዋላችንና አለማከበራችን ነው።

እግዚአብሔር ለሕዝባችን ምን ይላል? የሚለው ይህ መጽሐፍ የተጻፈው እግዚአብሔር ከዚህ በፊት እንደተናገረንና አሁንም እየተናገረን እንዳለ ለማሳሰብና ከዚህ በፊት ወደ ድህነት ፣ ረሃብ ፣ ጦርነት ፣ መለያየትና ድንቁርና ያደረሰን መንገድ አሁንም እንዳልተለወጠና የወደፊቱን የመንገዳችንን አቅጣጫ ከእግዚአብሔር እንድንጠይቅ ነው። ወደ እውነተኛ ዕርቅ ፣ ፈውስ ፣ ብልጽግና ፣ እንድንትና ዲሞክራሲ ሊያደርሰን የሚችል የእግዚአብሔር መንገድ ብቻ ነው። የምድሪቷ ፖለቲካና ኤኮኖሚ ሊገነባ የሚችለው የምናደርጋቸው ነገሮች በሙሉ በእውነትና በጽድቅ ላይ የተመሠረቱ ሲሆኑ ብቻ ነው። “እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ ሠራተኞች በከንቱ ይደክማሉ ፣ እግዚአብሔር ከተማን ካልጠበቀ ጠባቂ በከንቱ ይተጋል” (መዝ 127:1)። እግዚአብሔር ያላሳደጋት አገር አታድግም ፤ በፖለቲካዋም ሆነ በኤኮኖሚዋ እግዚአብሔርን ከመሪነት ደረጃ ያስቀረች አገር ለዘለዓለም አትለማም። ካለችበት ማጥ አትወጣም ፤ መልኩን በመለዋወጥ ከሚያገረሽባት በሽታ አትፈወስም። ያለ እውነተኛ ፈዋሽ መፈወስ የለምና!!

ይህ መጽሐፍ ማንም ድርጅት አይወክልም ፣ ማንም ድርጅት ለማሳጣት አልተጻፈም ፣ የተጻፈው በጠቅላላው ለኢትዮጵያ ሕዝብ ነው። ይህም የሆነበት ምክንያት የኢትዮጵያ ሁኔታ የማይመለከተው ሰው በዚህ ምድር ላይ ስለሌለ ነው። የመጽሐፉ ጠቅላላ መልእክት ከዚህ በፊት የገጠመንና አሁን ያለንበት ታሪካዊ ችግር መንስኤውና መፍትሔው ምን እንደሆነ በቀላሉ ለመጠቀምና ዘላቂነት ያለው መፍትሔ ለማግኘት ነው።

የእግዚአብሔር ቃል እርስ በርሳችሁ በኃጢአታችሁ ተናዘዙ ትፈወሱም ዘንድ እያንዳንዱ ስለሌላው ይጻልይ (ያዕቆብ 5:16) ይላልና እንደ ግለሰብም ሆነ እንደ ኅብረተሰብ ለመፈወስ በደላችንን ተረድተን በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ መግባት ያስፈልገናል። እናት አገራችንን እንወዳት እንደሆነ ከርኩሰትና ከጣየት እናንጸት ፤ ያም ሊሆን የሚቻለው እያንዳንዱ ሰው “ለአገሪ ምን አድርጓልሁ?” “በኑሮዬ ሕዝቤን የበደለው ምንድር ነው?” ብሎ ወደ ልቡ ተመልሶ ግለሰቡን ሆነ መንግሥትን ከመውቀስ ራሱን በእውነተኛ መንገድ ለእግዚአብሔር ሲያቀርብ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ “እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ” (ዮሐ 14:6) ብሎ ለዘለዓለም ነገሩን ደምድሞታልና የእውነትን መንገድ እርሱ ካለው ሌላ መቀየስ አይቻልም።

የኢትዮጵያ ጠላት ሥጋና ደም አይደለም ፤ ሥጋንና ደምን ተጠቅሞ የሚሠራ ሰይጣን ነው። በአሁኑ ጊዜ ኢትዮጵያን የገጠማት ችግር ለሰዎች በግልጽ የማይታያቸው በመሠረቱ መንፈሳዊ ችግር ስለሆነ ነው። ስለሆነም ስለ ፖለቲካና ኤኮኖሚ ብቻ ማውራት ዘላቂነት ያለው መፍትሔ ለምድራችን አያመጣም። መፍትሔው ወደ እግዚአብሔር በሙሉ ልብ መመለስ ብቻ ነው። ኑሮአችን በማያዳግም ሁኔታ መስመር እንዲይዝልን በፖለቲካችንም ሆነ በኤኮኖሚያችን በመንግሥታችንም የሚያዛልቅ መሠረት እንዲጣል ኢትዮጵያን እግዚአብሔር ይቅደማት፤ እኛም ደግሞ ዘርንና ጎሳን ሳንለይ በአንድ ልብ በእውነትና በቅንነት እርሱን ለመከተል እንድንችልና ለምድራችንና ለሕዝባችን ጠቃሚ ዜጋዎች እንድንሆን እግዚአብሔር ራሱ ይርዳን።

ዶክተር ቶላሳ ጉዲና

መግቢያ

እግዚአብሔር ምሕረቱን ከሚገልጽባቸው መንገዶች አንደኛው ለግለሰብ ፡ ለገብረተ ሰብና ፡ ለአንድ መንግሥት ሕዝብ መናገሩ ነው። እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ ለራሱ በቃል ኪዳን ከለያቸው በኋላ ሐሳቡን በመረዳት መንገዱን አውቀው በመታዘዝ የሚገኘውን በረከት እንዲወርሱ ቃሉን ሰጣቸው። በተጨማሪም ከበጎ ፈቃዱ እንዳይወጡ ከወጡም በንስሐ እንዲመለሱ የእግዚአብሔርን ድምፅ የሚያሰሙአቸው ነቢያትን በዘመናት ሁሉ ከመካከላቸው ያስነሣላቸው ነበር። በእግዚአብሔር ላይ በማመፃቸው ምክንያት ተቀጥተው ወደ ምርኮ በተወሰዱም ጊዜ እንኳ መልሶ በምሕረትና በይቅርታ ይታደጋቸው እንደነበረ ከብሉይ ኪዳን በግልጽ እናያለን።

እንግዲህ እግዚአብሔር ለአንድ ሕዝብ ስለ ኃጢአታቸውና ስለ በደላቸው ሲናገር ለምሕረት እጁን መዘርጋቱን እናስተውላለን። የእኛ የኢትዮጵያውያን ታሪክ ይህን ይመስላል። እግዚአብሔር በታሪካችን ውስጥ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ብዙ ጊዜ ለአባቶቻችን ተናግሮ ነበር። በዚህም ዘመን ደግሞ መካድ እስከማንችል ድረስ እኛ ብቻ ሳንሆን የዓለምም ሕዝብ ሁሉ እየሰማ እየተናገረን ነው።

በዚህ መጽሐፍ አማካይነት እግዚአብሔር ለሕዝባችን ያስተላለፈው ቀጥተኛ መልእክት ለፈውሳችን መሆኑ የሚያጠያይቅ ጉዳይ አይደለም። ይህ መጽሐፍ ግልጽ በሆነ ሁኔታ የችግራችን ቋጠሮ የት እንዳለ ያሳያል። እግዚአብሔር በምሕረቱ ደክተር ቶላሳ ጉዲናን ተጠቅሞ ለችግራችን መልስ ፡ ለእንቁቅልሻችን ፍቺና ለቁስላችን መፈወሻ መድኃኒት ይሆን ዘንድ የንስሐ ጥሪ አስተላልፎአል። ይኸውም ኢትዮጵያውያን ጥሪውን ሰምተን ልባችንን ሳናደነድን በታላቁ አምላክ ፊት ራሳችንን ብናዋርድ ይቅርታ በተሞሉ እጆቹ በደላችንን አስወግዶ ፡ ስብራታችንን ሊጠግን ፡ ሕይወታችንን ሊያድን ፡ ቁስላችንን ሊፈውስና ኢኮኖሚያችንን ሊያዳብር እንደተነሣ ያሳያል። ይህንን ተግባራዊ የሚያደርገው የእያንዳንዱ አንባቢ ከልብ የመነጨ ንስሐና ወደ አምላኩ የመመለስ ውሳኔ መሆኑን መጽሐፉ ያብራራል።

እንግዲህ እግዚአብሔር በራሱ ሰው ተጠቅሞ በቃሉ ማስተዋል የአገራችንንና የሕዝባችንን ችግር ምን እንደሆነ አሳይቶናል። ከዚህም ችግር የመውጫ መንገዱ መንገዳችንን በመቀየር ብቻ መሆኑን በማያሻማ ሁኔታ ተናግሮናል። እውነተኛ ንስሐ የሚታወቀው በሚታየው ፍሬ በመሆኑ የመጽሐፉ ማጠቃለያ ሐሳብ እንዴት መናገር እንደሚገባን ተጨባጭ መመሪያን ይሰጣል።

ይህ መጽሐፍ እግዚአብሔር በነቢዩ ዮናስ ለነጭ ምሕረቱን ለማድረግ እንደላከው መልእክት ለኢትዮጵያውያን የተላከ ነው ብዬ አምናለሁ። የነጭ ሰዎች መልእክቱን በተቀበሉ ጊዜ ከታላቁ እስከ ታናሹ ከንጉሡ እስከ ተራ ሰው ሁሉም በአንድ ልብ ተጸጽተው ንስሐ እንደ ገዙ መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጽ እንዲህ ይላል ፡ “እግዚአብሔር የነጭ ሰዎች ከክፉ መንገዳቸው ተመልሰው ያደረጉትን ሁሉ ተመለከተ ስለዚህም ራርቶላቸው በእነርሱ ላይ ሊያመጣ የነበረውን መዓት መለሰ።” እግዚአብሔር ለሕዝባችን የገባውን ተስፋ በመፈጸም የኢትዮጵያ የመጨረሻው ታሪክ ያማረ ይሆን ዘንድ መልሱ ልባችን ነው

“እግዚአብሔር ሆይ ፡ ከእልክኛ ልብ ነፃ አውጣን።”

ደክተር ዓለሙ ቢፍቱ

የክርስትና እምነት ሁኔታ በኢትዮጵያ

ኢትዮጵያ ቀደም ብለው ወንጌልን ለመቀበል ከታደሱ አገሮች አንዷ እንደነበረች የታወቀ ነው። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ስምንት ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ወንጌልን የሰማው ከመጀመሪያዎቹ ወንጌላውያን መካከል አንዱ ከነበረው ፊልጶስ ከተባለው አገልጋይ እንደነበረ እናነባለን። ፊልጶስና ጃንደረባው እንዴት እንደተገናኙ በምንመለከትበት ጊዜ በፍጹም መለኮታዊ ተአምር እንደነበረ እንገነዘባለን።

ሁኔታው የሚያመለክተው እግዚአብሔር ከሕዝባችን ጋር የዘለዓለም ፍቅርና ዓላማ እንዳለው ነው። ሆኖም ምድራችን እግዚአብሔር ለመረጣት በረከት ራሷን እንደሚገባ ሳታዘጋጅ ቀርታለች፤ የተሰጣትንም አደራ አልጠበቀችም። በምድሪቷ ያለው ሕዝብም ወደ እውነተኛ ንስሐ ሊደርስ አልቻለም። በዛሬይቱ ኢትዮጵያ ክርስትና የባሕል ጉዳይ እንጂ የእግዚአብሔር ሥራ ፡ የጸጋ ጉዳይ ፤ የሥጋ ጉዳይ እንጂ የመንፈስ ጉዳይ ሆኖ አልተገኘም። ወንጌል ትርጉሙን ያጣበት ፡ ከልዩ ልዩ ባህላዊ ሐሳብ ጋር የተዋሐደበት ፡ ከአፍ ታሪክ ያልተሻለበት አገር ቢኖር አንዱ ኢትዮጵያ ናት። ይህ ብቻ አይደለም ክርስቶስን ሳያውቁ ክርስቲያን መባል የሚቻልበት ፡ በዘር ቆጠራ ብቻ ክርስቲያን የሚኮንበት ፡ ሰዎች ጣያትን እያመለከቱ ክርስቲያኖች መባልን የማያፍሩበት ፡ አገሮች በቁጥር በዛ ያሉ ቢሆኑም አንዱ ምድራችን ነች። የሊቃውንት ድርሰትና የአፍ ታሪክ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር በእኩልነት ታቅር፤ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ የሚጠቀስበትና የሚሰበክበት ፤ ልብወለድ ታሪኮች እንደ እግዚአብሔር ቃል ተቆጥረው ሕዝቡን ወደማይመለስበት የሰሕተት አዘቅት የጨመሩበት ምድር አገራችን ናት።

ሕዝብ ክርስቲያኑ እውነትን ከውሸት ለይቶ ስለማያውቅ የሐሰት እምነት ትምህርት እንደ አሸን በሚፈላበት ባሁኑ ዘመን በእነዚህ የሐሰት ትምህርት ጠንቆች እየተኮነኑ ያለች አገር

ኢትዮጵያ ናት። የኢየሱስ ክርስቶስን ጌትነት ፡ ከድንግል ማርያም መወለድ፤ በመስቀል ላይ መሞት፤ ከሞት መነሣት፤ ወደ ሰማይ ማረጋገጥ ፤ዳግመኛ መገለጥ በግልጽ የሚከዱ፤ መለኮታዊነቱንና አዳኝነቱን የማይቀበሉ ሃይማኖቶች በምድራችን ሥር እየሰደዱ ነው። እምነታቸው አጋንንት ባመነጨው ሐሳብ ላይ የተመሠረተና በረቀቀ መንገድ የቀረበ የክህደት ፍልስፍና ለመሆኑ አያጠያይቅም።

የእነዚህ በምድራችን እየተከሰቱ ያሉት ሃይማኖቶችና እምነቶች ትምህርት የሚያሥር እንጂ የማይፈታ፤ የሚያጠፋ እንጂ የማያለማ፤ የሰይጣን እንጂ የእግዚአብሔር፤ የሥጋ እንጂ የመንፈስ ቅዱስ፤ ጊዜአዊ እንጂ ዘለዓለማዊ አይደለም። የተሳሳተ ትምህርት (ጉፋቄ) በምድሪቷ ላይ ሲበፋፋ ሕዝቡ እረኛ እንደሌለው የበግ መንጋ ሆኖ ለማንኛውም ተኩላ የተጋለጠ ይሆናል። ትክክለኛውን እምነት ስለማያውቅ መላእክትን የማይነክብት እስከሆነ ድረስ የጌታ ኢየሱስን መለኮታዊነት የሚከዱትን አስተማሪዎች አሚን ብሎ ከመቀበል ወደኋላ አላለም። ለዚህ መርገም ካጋለጠው መንፈሳዊ መሃደምነት እግዚአብሔር ሕዝባችንን እንዲያወጣውና እንዲታደገው ጸሎታችንና ምኞታችን ሊሆን ይገባል።

የሐሰት እምነት ትምህርቶች በምድራችን ተቀባይነት ማግኘታቸው ሕዝባችን ለእግዚአብሔር መጠማቱንና ለሕይወቱ ጥያቄ መልስ መፈለጉን ያሳያል፤ ሕዝባችን የተጠማው እውነተኛና ነፃ የሚያወጣ የወንጌል መልእክትን ነው። በሚገባው ቋንቋ ወንጌልን ሰምቶ ክርስቶስ ኢየሱስን በሕይወቱ ቢቀበለውና ቢለማመደው የክርስትና ጉዳይ ለኢትዮጵያ ሕዝብ እንቅፅልሽ አይሆንበትም ነበር። ሕዝባችን ላይ ሳዩን እግዚአብሔርን የሚያውቅ ሃይማኖተኛ ቢመስልም ለሕይወቱና ለትዳሩ መመሪያ ለማግኘት ጠንቋዮችንና ሟርተኞችን ከማማከር አልተመለሰም። ጨሌና የድግምት መጻሕፍት መናፍስትን መጎተት የሚያስችሉ የተለያዩ የአጋንንት ሥራዎች አጥለቅልቀውታል። የአምልኮ ቡና የማይፈላበት፤ የአምልኮ ቄጠማ የማይገነዘብበት ፡ ቤት ቢኖር በጣም ጥቂት ነው። የሕዝቡ መንፈሳዊ ኑሮ ቅጥ ያጣ ነው። የእግዚአብሔርን ስም ይጥራ እንጂ በአምልኮው እግዚአብሔር የለበትም። የክርስትና እምነትና የጣያት እምልኮ ለተራው ሕዝብ ግራ በሚያጋባ

ሁኔታ ተመሳጥሯል። ለዚህ ዋና መንስኤ የሆነው በንጽሕናና በጥራት፣ በኃይልና በሥልጣን የወንጌል አለመሰበከ ነው። በቤተ ክርስቲያን ጥላ ሥር ለብዙ ዓመታት ከኖረ በኋላ የኢትዮጵያ ሕዝብ ወደ እነዚህ ጣያታትና የሐሰት ትምህርቶች ፊቱን ያዞረው ወደና አውቆ ሳይሆን ለሕይወቱ ጥያቄ መልስ አግኝቶ ይሆናል በማለት ነው።

ወንጌል ለሰው ልጅ የተሰጠ ወይም የተላከ የእግዚአብሔር መልእክት ሲሆን ለምድራዊ ኑሮም ሆነ ለዘላለማዊ ሕይወት መፍትሔ ነው። በምድራችን ላይ ለደረሰው ውድቀትም ሆነ በሕዝባችን መካከል ላለው ግራ መጋባትና ቅራኔ፤ ለዕርቅና ለፈውስ የሚሆን መድኃኒት የእግዚአብሔር ወንጌል ነው። ላለፈውም ሆነ ለወደፊቱ ወንጌል ፍቱን መፍትሔ ነው። አብዛኛውን ጊዜ ዛሬ ወንጌል ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ እንደተላከ ሲበሰክ፣ ሰዎችን ለንስሐ ሲያበቃና፣ እውነተኛ ፍሬ ሲያፈራ አይታይም። ይህም የሆነበት ምክንያት ወንጌል ኃይሉንና ሥልጣኑን ስላጣ አይደለም። ወንጌልን እንዲያዳርሱ ከጌታ አደራ (ኃላፊነት) የተሰጣቸው ሰዎች ለተሰጣቸው ወንጌልና አደራ ታማኞች ስላልሆኑ ብቻ ነው። የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ኃይል በዕለታዊ ሕይወታቸው ስለማይለማመዱት የእግዚአብሔር ፍርሃት በእነርሱ ዘንድ የለም፤ በመሆኑም በተሰጣቸው ንጹሕ የእግዚአብሔር ወንጌል ላይ የራሳቸውን ሐሳብና ልብ ወለድ ትርጉም ይጨምሩበትና በርዘው፣ አበላሽተው፣ ሽቃቅጠው፣ እውነተኛ ወንጌል አስመስለው ያቀርቡታል። እንደ እውነቱ ከሆነ ዛሬ አብዛኛው የኢትዮጵያ ሕዝብ በዕውቀትና በማስተዋል አሟን ብሎ የተቀበለው ወንጌል የለውም። የአሮጊቶችን ወሬ በሚመስል በባሕል ተረት አእምሮው ተሞልቶ ስለሚሄድ በመንፈሱ ውስጥ የደኅንነት ምስክር የለውም። መጥፋትን አለመጥፋትን አያውቅም። ዕድሜውን በሙሉ በይሆናል ፡ በይመስላልና በምናልባት ተሞልቶ በመንፈስ ዓለም በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ እየኳተነ ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ ድነሃል ወይ ተብሎ ሲጠየቅ መጥፋትና አለመጥፋትን የሚያውቀው ከሞተ በኋላ መሆኑን ከመግለጽ ሌላ መልስ የለውም። ይህ የሚያሳዝንና የሚያስለቅስ ታላቅ ውድቀት ነው።

ዛሬ ከምናየው ፡ ከምንሰማውና ከምንለማመደው እንደምንገነዘበው የክርስቶስ ኢየሱስ እውነተኛና ንጹህ ወንጌል ለኢትዮጵያ ሕዝብ ፍጹም እንግዳ ሲሆን ፤ የእግዚአብሔር ሥራ፣ የእግዚአብሔር ግዳን፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ኃይል ምን እንደ ሆነ በውል አይታወቅም። ከዚህም የተነሣ ሰዎች የመንፈስ ቅዱስን ሥራ አይለዩትም ፤ ድምፁን አይሰሙም፤ ዘመኑንም አያስተውሉም። እግዚአብሔር በምድሪቷ ላይ ለመሥራት ሲነሣና ምንም በማያውቁ ሰዎች መካከል ገብቶ መንቀሳቀስ ሲጀምር አድራጎቱ እንደ ባዕድ አምልኮ ተቆጥሮ በሰዎች ላይ ስደት ይነሣል።

በክርስቲያኖች ውስጥ ያለው የማስተዋልና የጥበብ መንፈስ ነው። እውነተኛ ክርስቲያን በሐሜት ወይም በወሬ አይመራም። “የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ሁሉ በእግዚአብሔር መንፈስ ይመራሉ።” በኢትዮጵያ ውስጥ በየጊዜው የአማኞች መሰደድ በሐሜትና በሐሰት ወሬ ላይ በተመሠረተ ምክንያት ነው። በአማኞች ላይ ስደትን የሚያስከትል አሉባልታ የሚያስወፈውም ሰይጣን ነው። ከሁሉም በላይ የሚያሳዝነው ግን እግዚአብሔርን እናውቃለን፣ እግዚአብሔርን እናገለግላለን የሚሉ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ምሪትና በእግዚአብሔር ቃል መነጽር ጉዳዩን ሳይመረምሩ ከሰይጣን ጋር በመስማማት የጌታን ሥራ መቃወማቸው ነው። ጌታ ኢየሱስ “በጎቼ ድምፄን ይሰማሉ” ሲል ምዕመኑ ድምፁን የሚሰሙ ከሆነ አገልጋዮቹም ማለትም እርሱን በምድር ላይ የሚወክሉት በግድ ድምፁን መስማት እንዳለባቸው ለማስተማር ነው።

የእግዚአብሔር አገልጋዮች በግለሰብም ሆነ በጎብረተሰብ ሕይወት ውስጥ ለሚነሣው መንፈሳዊ ችግርና ጥያቄ ምን ግድረግ እንሚገባቸው ከእግዚአብሔር መመሪያ መቀበል አለባቸው እንጂ በሐሰተኛ ወሬ በመመራት አንደበታቸውንና መንፈሳቸውን አያረክሱም። ለሚያደርጉት ሁሉ መመሪያ መቀበል ያለባቸው ከጎብረተሰቡ ወይም ከግለሰቦች ሳይሆን ከሚያገለግሉት ጌታ ሊሆን ይገባል። ለዚህ መልካም ምሳሌ የሚሆን ጌታ ኢየሱስ ነው። እርሱ ከአብ ያልሰማውን አልተናገረም ፤ አብ ያላሳየውንም አላደረገም (ዮሐንስ 10 ፡ 5) ።

ካሕናት ከእግዚአብሔር ሳይሰሙ ለእግዚአብሔር ቤት ቀናተኞች በማስመሰል በሌሎች ላይ መነሣታቸው፤ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስና በአይሁድ መካከል የነበረውን ቅሬታ ያስታውሰናል። ፈሪሳውያን ስለ ጌታ ኢየሱስ ማንነት ከእግዚአብሔር አስቀድሞ የተገለጠውን ባለማጠን፤ መሠረት በሌለው የፈጠራ ወሬና ከስ ጌታ ኢየሱስን ለመስቀል አበቁት፤ አብም የላከላቸውን መልእክት፤ ምሕረትና ፈውስ ለመቀበል ፈቃደኞች አልሆኑም፤ ይህም ራሱን የቻለ ፍርድ ነው።

ከእግዚአብሔር ቃል አንፃር ሁኔታዎችን ስንመረምር፤ ከሁለት ሺህ ዓመታት በኋላም በምድራችን የተደረገውና እየተደረገ ያለው ከፈሪሳውያን አድራጎች ሻል ያለ አይደለም። “እግዚአብሔርን እናገለግላለን” የሚሉ ሰዎች እግዚአብሔርን የሚያገለግሉትን ወንድሞቻቸውንና እንቶቻቸውን ሲያሳድዱ ይገኛሉ። እንዲህ ያሉት ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል ባለመገንዘብ በጸምና በጸሎት ከእግዚአብሔር መመሪያ ባለመጠየቅና ከመንፈስ ቅዱስ ምሪት ሳይኖራቸው ከፍተኛ ስሕተት ይፈጽማሉ። እግዚአብሔር በምሕረቱ እየቀረባቸው፤ እየዳሰሳቸው፤ እየፈወሰላቸው፤ ነፃ እያወጣቸው፤ ያሉትን ሰዎች በአሉባልታና በፈጠራ ወሬ ከስ እየመሠረቱባቸው የእግዚአብሔርን መንፈስ ሥራና አገልግሎት ያሰናክላሉ። ይህ ድርጊት ለአሳዳጆቹም ሆነ ለምድሪቷ የማይበጅና የእግዚአብሔርን ፍርድ የሚያስከትል ዓመፅ ነው። ወደ ጌታ መንግሥትና በረከት ራሳቸው የማይገቡ ሌሎችንም የማያስገቡ ካሕናት ለአንድ ሕዝብ መርገም ናቸው። ለራሳቸው የታሠሩ ሌሎችን የሚያሥሩ፤ ተከታዮቻቸውን በመንፈሳዊ ፍርሃት ሰንሰለት ተብትበው የሚገዙ ካሕናት፤ ለሕዝቡ ነፍስና መንፈሳዊ ሕይወት መቅሥፍት ናቸው።

የሃይማኖት መሪዎችና ኃላፊነታቸው

መንፈሳዊ መሪዎች በእግዚአብሔር መንፈስ መመራት ግዴታቸው ስለሆነ አንድን እንቅስቃሴ በመንፈስ ቅዱስና በእግዚአብሔር ቃል መፈተንና በፍሬውም መለየት አለባቸው። የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራትም ሆነ ለማወቅ በመንደር ወሬ አይነዱም። ለአገልግሎቱ የጠራቸውን ጌታ ለመመሪያ

መጠየቅ ይኖርባቸዋል። እግዚአብሔር አድርጎ ያላለውን ማድረግ በሞት የሚያስቀጣ መንፈሳዊ ወንጀል ስለሆነ መንፈሳዊ መሪዎች የእግዚአብሔርን መንፈስና የእግዚአብሔርን ሥራ ከሕዝቡ መንፈስና ከርካሽ ወሬ የመለየት ኃላፊነት አለባቸው።

በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩና የእግዚአብሔርን ድምፅ የሚሰሙ መንፈሳዊ መሪዎች ለአንድ ሕዝብ በረከት ናቸው። ስላሉባት ምድር ከእግዚአብሔር መመሪያን ይቀበላሉ። ለአገር መሪዎች ይጸልያሉ፤ መሪዎችን ይገሥፃሉ፤ ያስተካክላሉም። በእግዚአብሔር ምሪት መሠረት የሚመጣውን የእግዚአብሔርን ምሕረትና ፍርድ ለመሪዎች ያስታውቃሉ። መተላለፍ ካለና ፍትህ ከጎደለ መሪዎችን ያስጠነቅቃሉ፤ የእግዚአብሔር ድምፅ ሆነው ለሕዝቡ ገሊና ይናገራሉ። የፈውስ፣ የሰላም፣ የዕድገትና የብልጽግና፣ መልእክት የተሰጠው ለእነርሱ ነው። እግዚአብሔር በሕዝቡ መካከል የሚሠራው በመንፈሳዊ መሪዎች በኩል ነው። እርሱን የሚወክሉና የሚረዱ መሆን ስላለባቸው መንፈሳዊ መሪዎች ከማንኛውም ርካሽ ነገር ራሳቸውን ማንጸት ይኖርባቸዋል። ለእግዚአብሔር የክብር ዕቃዎችና አምባሳደሮች ስለሆኑ በክብር ቦታ መገኘት፤ በማስተዋልና በጥንቃቄ መኖር ግዴታቸው ነው።

መንፈሳዊ መሪዎችን በየዘመናቱ ያስነሣውና የሚያስነሣው እግዚአብሔር ስለሆነ የካሕናት መቀባትና መነሣት፤ ለአንድ ሕዝብ የእግዚአብሔር ምሕረት መገለጥ ምልክት ነው። መንፈሳዊ መሪዎች እግዚአብሔርን በመወከል ይናገራሉ፤ ያስተምራሉ፤ ይፈውሳሉ፤ ይመራሉ። መልእክታቸውም ከእግዚአብሔር ልብና አእምሮ የሚመነጭ ነው። መንፈሳዊ መሪዎች እግዚአብሔር በቃሉ ኃይል የሚለኩሰው የእምነትና የአምልኮ እሳት እንዳይጠፋ የእግዚአብሔር መሠውያ ጠባቂዎች ናቸው። የእውነተኛ እምነት፤ የአምልኮና የእግዚአብሔር ቃል እሳት ከጠፋ በኃላፊነት የሚጠየቁት መንፈሳዊ መሪዎች ናቸው። ተጠያቂነታቸውም በነፍስ ወከፍም ሆነ በኅብረት ለአገልግሎቱ ለለያቸው ለእግዚአብሔር ይሆናል።

በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ ሁለትና ሦስት እንደምንገነዘበው በእስያ በነበሩት አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የተለያዩ ችግሮች

ደርሰው ነበር። አንዳንዶች ለእግዚአብሔር የነበራቸው ፍቅር ሲቀዘቅዝባቸው፡- አንዳንዶች የእግዚአብሔርን ቃል ሽቃቀጡ፤ አንዳንዶች ደግሞ ስሕተት ሲሠራ እያዩ በግድየለሽነት ተሞልተው ዝም አሉ። አንዳንዶች ለእውነትኛ እምነት ትምህርት ተዋጉ፤ ግን ውጊያቸው በማስተዋል የተደረገ አልነበረም። ይሁንና ለተከሰቱት ችግሮች በሙሉ ጌታ ተጠያቂዎች ያደረጋቸው በወቅቱና በቦታው ያገለግሉ የነበሩትን መንፈሳዊ መሪዎች ነው። መንፈሳዊ መሪዎች ወደ ንስሐ ሲጠሩ ጥሪውን ተቀብለው ንስሐ ካልጡ መቅረዝ ከቦታው እንዲወሰድ ወይም እንዲነሣ ምክንያት ያሆናሉ። መቅረዝ የመንፈስ ቅዱስን መገኘት ይወክላል። መንፈስ ቅዱስ በሌለበት ቦታ ደግሞ እውነተኛ ቤተ ክርስቲያን የለም። ዛሬ መቅረዛቸው ከተወሰደ ብዙ ዘመናት ያለፈባቸው ሆኖም በቤ ተክርስቲያን ስም የሚጠሩ በቁጥር ጥቂት አይደሉም። መቅረዝ ለምን እንደተወሰደና እንዴትም መመለስ እንደሚችል መንፈሳዊ መሪዎች ማወቅ አለባቸው። ይህን ከግድረግ ችል ካሉ ግን ሊመጣ ካለው የእግዚአብሔር ፍርድ አያመልጡም።

ከአንድ ቤተ ክርስቲያን መቅረዝ ከተወሰደበት በአገልግሎቱ ነፍሳት ወንጌልን ተቀብለው አይድኑም፤ በሽተኞች አይፈወሱም፤ በስብከት ጊዜ እንቅልፍ፤ በጸሎት ጊዜ ማዛጋትና መሰልቸት ይበዛል። በአካባቢው የሚወራው ሁሉ የሥጋ ወሬ ብቻ ነው። ስብከቱ ሰዎችን ለማሳቅ ወይም ለማስደሰት ይዘጋጃል። ሰዎች ወደዚያ ቤተ ክርስቲያን የሚሄዱት ጓደኞቻቸውን ለማግኘትና የሥጋን ፍላጎት ለማርካት ይሆናል። ስለአምልኮው ጊዜ የሚታወስ ትዝታ ቢኖር የሰዓት መራዘም ብቻ ነው። በእንዲህ ዓይነት ቦታ ነፍሳት ስለ እውነትኛ አምልኮ የሚያውቁት ነገር አይኖርም። ውስጣቸው እንደ በረዶ ቀዝቃዛ ስለሚሆን ጆሮአቸው ለመንፈሳዊ ነገር ድፍን ነው፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው አያድጉም፤ መንፈሳዊ ሕፃናት አይወለዱም፤ ከተወለዱም አያድጉም። እንዲህ ዓይነቶቹ አብያተ ክርስቲያናት ታዲያ ጌታን መወከላቸው አጠያያቂ ነው። እንዲህ ያሉት ድርጅቶች በሰም ቤተ ክርስቲያን ይባሉ እንጂ እውነተኛ ቤተ ክርስቲያን አይደሉም።

ዛሬ እውነተኛ የእግዚአብሔር ሰዎች መጠየቅ ያለባቸው በምድራችን ባሉት አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ መቅረዝ (

መንፈስ ቅዱስ) መኖሩንና አለመኖሩን ነው። የእግዚአብሔር መቅረዝ ባለበት ቦታ ነፍሳት በማያዳግም ሁኔታ ይለወጣሉ። ከጣያታትና ከባሕል ትብታብ ሁሉ ነፃ ይወጣሉ። ለእግዚአብሔር ክብር የተቀደሱ መሣሪያዎች ይሆናሉ። በሰዎች ሕይወት መንፈሳዊ ለውጥ ከሌለና ሕይወታቸው መንፈሳዊ ፍሬ ካልፈራ፡- አልፎም ሰዎች ወደተለያዩ ጤናማ ወዳልሆኑ የአምልኮ ሥርዓቶች የሚያዘነብሉና በእምነታቸውም ወዲያና ወዲህ የሚዋልሉ ከሆኑ፤ ገና መሠረታዊው የክርስትና ትምህርት አልገባቸውም ማለት ነው። ይህም የሚያሳየው እኛ አገልጋዮች ለራሳችን የተመገብነውም ሆነ ለምዕመናኖቻችን የምንመግባቸው መንፈሳዊ ምግብ ወይም ትምህርት ያልተመጣጠነና ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያልተዛመደ መሆኑን ነው። እንግዲህ እስከ ዛሬ የተበላሸውን ሁሉ ለማስተካከል ወደ መሠረቱ ተመልሰን ከመጀመሪያው ወይም ከመሐል ሰይጣን እጁን አስገብቶ ዘለዓለማዊና ሰማያዊ በሆነው በእግዚአብሔር መንግሥት እርሻ ውስጥ እንክርዳድ ዘርቶ እንደሆነ መመርመር ይኖርብናል።

ጌታ ኢየሱስ አገልግሎቱን በጀመረ ጊዜ ፈሪሳውያን በሥነ መለኮት ወይም በቲኦሎጂ ትምህርታቸው ለምን እንደተሳሳቱና የት ላይ እንደተሳሳቱ ባመለከታቸው ጊዜ እርማቱን ለመቀበል የተዘጋጀ ልብ ስላልነበራቸው አሻፈረኝ አሉ። ስሕተቱን አርመው በረከቱን በመቀበል ፋንታ ጌታን ራሱን ለማጥፋት ተነሡ። ለመሆኑ ፈሪሳውያን ለምን ተሳሳቱ? እምንስ ላይ ነው የተሳሳቱት? ። ፈሪሳውያን መጻሕፍት በመመርምር ብቻ ሕይወት ይገኛል ብለው ያምኑ ስለነበረ ተሳሳቱ (ዮሐንስ 5:39)። ሰዱቃውያን የሚባሉ የሃይማኖት ቡድኖች ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃልና የእግዚአብሔርን ኃይል ባለማወቃቸው ስሕተት ላይ ወደቁ (ማቴዎስ 22:29)። ጌታ ኢየሱስ በቤተ ልሔም እንደሚወለድ በቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፎ ስለነበር አይሁዳውያን ከመጽሐፋቸው መገንዘብ ይችሉ ነበር። እርሱ በተወለደ ጊዜ ግን በመጽሐፋቸው ተመርተው ሊያውቁትና ሊቀበሉት አልቻሉም። መጻሕፍትን ማወቅ ለማንኛውም ነገር በጣም ጥሩ ነው፤ ነገር ግን መጻሕፍትን በማወቅ ወይም ባለማወቅ ሕይወት ይገኛል ብሎ ማሰብ የሰይጣን ውሸት ነው። በአንድ በኩል ድንቁርና እግዚአብሔርን አያስከብርም፤ በሌላ በኩል ደግሞ የመጻሕፍት ዕውቀት ብቻውን እግዚአብሔርን

እንድናውቅና እንድንለማመድ አያደርገንም። በመንፈስ ቅዱስ ያልተገለጸና በእርሱ የማይመራ እምነት ፍጹም ባዶ ነው።

በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 6፡1-18 ፈሪሳውያን እንዴት እንደተሳሳቱ ጌታ ኢየሱስ በግልጽ ያስተምራል። ምጽዋት መስጠት፣ ጸሎት መጻል፣ ጾም መጾም በእግዚአብሔር ቃል የታዘዘ እንደሆነ እንመለከታለን ፤ ሆኖም ፈሪሳውያን የእግዚአብሔር ቃል እንደሚያዘው ምጽዋት አልሰጡም፣ አልጸለዩም ፣ አልጾሙም። እነዚህ ሁሉ ምግባሮች እግዚአብሔርን ብቻ እንደሚታይ ማድረግ ሲኖርባቸው የዘመኑ የሃይማኖት ሰዎች ግን በሰዎች ለመታየት፣ ለመመስገንና ለመደነቅ እነዚህን ሁሉ ያደርጉ ነበር። ምጽዋት ፡ ጸሎትና ጾም የልብ ጉዳይ መሆናቸው ቀርቶ የታይታና የአደባባይ ጉዳይ ሆኑ ፤ እነዚህ ድርጊቶች የሚከናወኑት ለመንፈስ ጉዳይ ሳይሆን ለሥጋ ጉዳይ ሆኑ፤ በእግዚአብሔር ለመታየት ሳይሆን በሰዎች ለመታየት ሆኑ። ምፅዋት መስጠት፣ መፀለይ ፣ መጾም ለእግዚአብሔር ሕዝብ በጣም አስፈላጊ ጉዳዮች ሆነው ሳለ በተሳሳተ ሁኔታና ለተሳሳተ ዓላማ ይቀርቡ ነበር። ጌታ ኢየሱስ በዚህ በኩል ያለው አገልግሎታቸው ተስተካክሎ ፍሬ እንዲያፈራ ስሕተታቸውን በነገራቸው ጊዜ ለመታረም አሻፈረኝ አሉ።

በዚያ ዘመን ለነበሩት የሃይማኖት ሰዎች የጌታ ኢየሱስ ትምህርት ያልተዋጠላቸው አንዱ ምክንያት የሙጥኝ ብለው በያዙት የተሳሳተ መንገድ ለብዙ ዘመናት ስለተጓዙና ስሕተታቸውን እንደ እውነት ስለያዙት ነበረ። እነዚያ ሰዎች የተሳሳተ ትምህርት ለብዙ ዘመናት ተማሩ፤ በተሳሳተም መንገድ አመለኩ። ያ ብቻ አልነበረም ፡ በተሳሳተ መንገድ በሕዝቡ ዘንድ ተቀባይነትን አገኙ ፤ በተሳሳተም መንገድ በእግዚአብሔር ፊት መመላለስ የተለመደ ባሕል እንዲሆን አደረጉ። ስሕተት ውሎ ካደረ እንደ እውነት ይቆጠራልና በይፋ ተቀባይነትን አገኙ። የእግዚአብሔር ልጅ ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ተሳስታችኋል ባላቸው ጊዜ ፍንክች አላሉም። እስከ መጨረሻም አሻፈረኝ በማለት ከተጋፉት በኋላ መስቀል ላይ ሰቀሉት።

ባሕልና ክርስትና

በጌታ ኢየሱስ የአገልግሎት ዘመን ተከስቶ የነበረው የሃይማኖት መሪዎች የተሳሳተ እምነትና ትምህርት በዚህም ዘመን የክርስትና እምነት መሪዎች ለሆኑት ለጳጳሳት፣ ለመንፈሳዊ መሪዎች ፣ ለወንጌላውያን ፣ ለሰባኪያንና በክርስቶስ ስም በአገልግሎት ዓለም ለተሰማሩ የኦርቶዶክስ፣ የካቶሊክና የፕሮቴስታንት ክርስቲያኖች ግልጽ ማስጠንቀቂያ ነው። እያንዳንዱ የሃይማኖት ቡድን የግሉ የሆነ ባሕል አለው። ባሕል ለእግዚአብሔር መንፈስ ቦታ የሚሰጥ ከሆነ መልካም ነው። ያለበለዚያ እግዚአብሔር የባሕል አከባሪ እንዳልሆነና በየዘመናቱም የሃይማኖት ሰዎች ከባሕላቸው የተነሣ የእግዚአብሔርን ዓላማ እንደሳቁት እንዳንረሳ መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

እግዚአብሔር ከባሕል በላይ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ለባሕል አይዝም ፤ ባሕል ግን ለእግዚአብሔር ቃል መንበርከክ አለበት። ባሕል ከጊዜ ወደ ጊዜ ይቀያየራል ፤ የማይቀያየርና የማይለዋወጥ የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው ፤ በመሆኑም የወንጌል መልእክት በማንኛውም መንገድ ለማንኛውም ኅብረተሰብ ሊቀርብ ይችላል። በአንፃሩ ወንጌል በግልጽና በማያሻማ ሁኔታ ለተራው ሕዝብ በሚገባ መንገድ መቅረብ አለበት። ወንጌል ከባሕል ጋር የተቀየጠ መሆን የለበትም። እንደሚታወቀው ብዙውን ጊዜ ወርቅማው የእግዚአብሔር ቃል በሰዎች የመልእክት አቀራረብ ወግ ምክንያት ግልጽ ሳይሆን ይቀራል። ብዙ ጊዜ እኛም ለወጋችን ለመጠንቀቅ ስንል የእግዚአብሔርን ጉዳይ ችላ እንላለን። እንደዚህ ዓይነቱ አድራጎት እግዚአብሔርን ደስ አያሰኘውም (ማቴ 1፡5-6)። መቼም በዚህ ዓለም ላይ ባሕልና ወግ የሌለው ሕዝብ የለም ፤ ነገር ግን የማንኛውም አገር ሕዝብ ባሕልና ወግ በእግዚአብሔር ቃል መፈተን ይኖርበታል። ለእኛ ለአማኞች የሁሉ ነገር መመዘኛ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ስለሆነም እስከ ዛሬ የነበረን የአምልኮም ሆነ የትምህርት አሰጣጥ ዘዴ ከጊዜው ለውጥ ጋር መሄድና በእግዚአብሔር ቃል የተደገፈ መሆን እንዳለበት ሁላችንም ማወቅ ግዴታችን ነው። ለውጥ ቀላል ነገር አይደለም ፤ ለውጥ ዋጋ ያስከፍላል ፤ ይሁን እንጂ እጅግ ጣቃሚ ነው።

አሁን ያለውን አዲሱን ትውልድ በወንጌል ለመድረስ ለእርሱ በሚገባውና በሚጥመው መንገድ የእግዚአብሔርን ቃል ማቅረብ የአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ግዴታ ነው። እግዚአብሔር በሚገባን ቋንቋ ተናገረን፤ እግዚአብሔር ለእኛ ለሰዎች ልጆች ለመናገር በክርስቶስ ኢየሱስ ሰው ሆኖ መጣ። ጌታ ኢየሱስ ፍጹም ሰውና ፍጹም አምላክ ነው፤ በመሆኑም የእግዚአብሔርን ፍቅር ሊገልጥልን፤ የእግዚአብሔርን ማንነት ሊያስተምረን፤ የእግዚአብሔርን እውነት ሊያሳየን፤ በእግዚአብሔር መንገድ ሊመራን፤ የኃጢአታችንን ዋጋ ሊከፍልልን ቻለ። ጌታ ኢየሱስ ሥጋ ለብሶ ወደ ዓለም ባይመጣ ኖሮ የሰው ደኅንነት በፍጹም የማይቻል ይሆን ነበር። ሥጋን ስለ ለበሰ፤ ደሙን አፈሰሰ፤ ደሙም ኃጢአትን ሁሉ ያስተሰርያል፤ ደም ካልፈሰሰ ደግሞ ስርዐት የለም (ዕብ 9-22)። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ንጹሕ ደሙን በማፍሰስ የደኅንነትን በር ከፈተልን። በሌላ መንገድ የደኅንነትን በር መክፈት አልቻለም ነበር፤ ደግሞም አይችልም። የደኅንነትን በር መላእክት ሊከፍቱልን አይችሉም፤ ምክንያቱም መላእክት ደም የላቸውምና። ሰማዕታት ሊከፍቱት አይችሉም፤ ምክንያቱም የእነርሱ ደም ራሳቸውን እንኳ አላገኙምና። ሰማዕታት የደኅንነት በር የተከፈተላቸው በክርስቶስ ፍጹም ሥራና ንጹሕ ደም ብቻ ነው፤ “መዳንም በሌላ በማንም የለም። እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና” (ሐዋ 4-12)። ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል መዳን የሚቻለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ መሆኑን ያረጋግጣል።

“እግዚአብሔር በቀድሞው ዘመናት በተለያዩ መንገድ በነቢያት አማካይነት ለአባቶቻችን ብዙ ጊዜ ተናግሮ ነበር። አሁን ግን በእነዚህ በመጨረሻ ቀኖች ሁሉን ነገር ወራሽ ባደረገው በልጁ አማካይነት ለእኛ ተናገረን። ዓለምንም ሁሉ የፈጠረው በእርሱ ነው” (ዕብ 1-1-2)። እግዚአብሔር ከዘመን ብሉይ በኋላ ለተገኘን የሰው ዘር በሙሉ የተናገረን በልጁ ሲሆን ይህንንም ያደረገው በሚገባን ቋንቋና ሁኔታ ነው። “ቃልም ሥጋ ሆነ” ይላል መጽሐፍ ቅዱስ (1-ኮሮ 1-14)። እኛ በሥጋ የምንኖር ሰዎች በሥጋ በኩል የሚመጣውን እንረዳለን። ስለዚህም ቃል ሥጋ ሆነ፤ ዛሬም እውነተኛ የወንጌል መልእክት ሥጋ ለለበሱ ሰዎች ሁሉ የሚገባ መልእክት ነው። ወንጌል የተገኘው ሥጋ ከለበሰ ጌታ ስለ ሆነ ዛሬም ወንጌል

መተርጎምና መሰበክ ያለበት ሥጋ ለባሾች በሚረዱት መንገድ መሆን አለበት። ለአባቶቻችን ወንጌል የተሰበከላቸው በእነርሱ ዘመን በነበረው ባሕል፤ ችሎታ፤ ማስተዋልና አመለካከት ነበር። በዚያን ጊዜ ለእነርሱ የሚገባቸው መልእክት በእነርሱ ዘመን በነበረው ቋንቋ ነበር። ዛሬ ቋንቋ እየተለወጠ ነው። የአሰባበክ ፈሊጥ እየተቀየረ ነው። ዓለም እየተሻሻለች እየተቀየረች ስትሄድ ቤተ ክርስቲያን ለዘለዓለም የማያልፈውን መልእክቷን በዘመናዊ ቋንቋና ፈሊጥ ማቅረብ ይኖርባታል። ልብ ማድረግ ያለብን ለዘለዓለም የማይለወጥ የክርስቶስ ኢየሱስ ወንጌል ብቻ መሆኑ ነው። ነገር ግን የወንጌል አቀራረብ ከዘመን ወደ ዘመን፤ ከቋንቋ ወደ ቋንቋ ይለያያል። ከብዙ ዘመን በፊት የነበረውን አቀራረብ ለዘለዓለም መጠበቅ አይቻልም። ስለሆነም የማይለወጥ ወንጌል ነው እንጂ የወንጌል አቀራረብ አይደለም። የማይለወጠው የእግዚአብሔር መልእክትና ቃሉ ነው እንጂ የመልእክቱ አቀራረብ አይደለም። ለምሳሌ ለተጠማ ሰው ውጋ እናቀርብለታለን። ለዚያ ሰው ያስፈለገው ውጋው ሲሆን ውሃውን ከኖስ ወይም ከወርቅ ወይም ከልዩ ልዩ ነገሮች በተሠራ ብርጭቆ ብናቀርብለት ምንም ለውጥ አያመጣም። ጉዳዩ ከብርጭቆው ሳይሆን ከውጋው ስለሆነ ውጋው አይለወጥም። እንዲሁም የሰው ቋንቋ፤ የሰው ባሕል፤ የሰው አቀራረብ እንደ ማቅረቢያ ዕቃ ነው፤ ወንጌል ግን እንደውጋው ነው። የተጠማ ሰው የሚረካው በዕቃው ሳይሆን በውጋው ነው። አምልኮተ እግዚአብሔርን በተመለከተ በኢትዮጵያ ውስጥ የሚሠራበት ቅዳሴ፤ ሽብሸባ፤ ዜማ፤ ከበሮና ጸናጽል ለእግዚአብሔር አብ ክብር ለመንፈስ ቅዱስ ቢሰጥ ለትልቅ በረከት ይውል ነበር። ባገሪቷ ውስጥ ባለው መሣሪያና ዜማ ጌታን ማምለክ ለሕዝባችን ትልቅ ነፃነትና በረከት ነው። ስለሆነም እውነተኛ ተሐድሶ ወደ ምድራችን እንዲመጣ ከተፈለገ ዜማውን፤ ቅዳሴውን፤ ሽብሸባውን፤ ከበሮውንና ጸናጽሉን ማስወገድ አይደለም። እነዚህ ዕቃዎች ናቸው። ለውጥና የእግዚአብሔር መንፈስ የሚያስፈልጋቸው (ትክክለኛውን አምልኮ ለማካሄድ ይችሉ ዘንድ) በእነዚህ ዕቃዎች የሚጠቀሙ አገልጋዮች ናቸው። ለምድራችን የሚያስፈልገው የመሣሪያዎች ተሐድሶ ሳይሆን የሕይወት ተሐድሶ ነው። የሰው ሕይወት በእግዚአብሔር መንፈስ ከታደሰ ሰወደው፤ የሚናገረውና የሚያደርገው ሁሉ ይታደሳል።

እውነተኛ ክርስትና የአንድን ሕዝብ ባሕል አያጠፋም። ክርስትና ባሕልን ያጠራዋል። የማንኛውም ሕዝብ ባሕል መልካም ነገር አለበት፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚቃረንና ተገቢ ያልሆነ ነገር አለበት። ሰው ከጌታ ጋር ሲተዋወቅ መልካም የሆነውን ባሕሉን ይተዋል ማለት አይደለም፤ በጎ ስጦታ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነውና። መልካም የሆነ ባሕል መጠበቅና መከበር ይገባዋል። በምድራችን ያሉ የተለያዩ ብሔሮች መልካም የሆኑ የተለያዩ ባሕሎች አሉአቸው። መልካም የሆኑትን ሁሉ ማሳደግና መኮትኮት የአማኞች ኃላፊነት ነው። ሆኖም ሰይጣን መሣሪያ የሚያደርጋቸውን፤ በባሕል ውስጥ ገብቶ የሚሠራባቸውን፤ የባሕል አካል ሆነው ከእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ ጋር የማይጣጣሙትን ማስወገድ የእያንዳንዱ አማኝ ግዴታ ነው። ሁሉን መርምረን መልካም የሆነውን መያዝ የሁላችን ፈንታ ነው። ስለሆነም አዲስ ነገር ሲመጣ በውስጡ ያለውን መልካም ነገር እንመርምር፤ መልካሙን ለመውሰድ መጥፎውን ለመናቅ አንፍራ።

የእግዚአብሔር መንፈስ በሕዝቡ ላይ ሲፈስ አሠራሩ ሰዎች በለመዱትና በሚያውቁት መንገድ ላይሆን ይችላል። እርሱ እግዚአብሔር ስለሆነ ከዚህ በፊት የሠራውን በዚያው ሰዎቹ በሚያውቁትና በለመዱት መንገድ ዳግመኛ ላይሠራ ይችላል። “እነሆ ሁሉን ነገር አዲስ አደርጋለሁ” ይላልና ቃሉ (ኢሳ 43፡-10)። ለእኛ አንድ ነገር በተለማመድነው መንገድ ቢመጣልን ደስ ይለናል። አዲስ ነገር ሁልጊዜ ያስፈራል፤ ጥያቄ ያስነሣል፤ እንደመጣም ወዲያው ተቀባይነት አያገኝም። እዚህ ላይ አማኞች ማወቅ ያለብን እግዚአብሔር በፈለገው መንገድ ሥራውን ሲጀምር ወይም ሲያቅድ ከእኛ ጋራ አለመማከሩን ነው። እርሱ እግዚአብሔር ስለሆነ ደስ ያሰኘውን ያደርጋል፤ ያሳስብነውንና ያላወቅነውን አዲስ ነገር በሚያስገርም ሁኔታ ይሠራል፤ ስለዚህ የሚነሣውን እንቅስቃሴ መንፈስና አቅጣጫ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ምሪትና በእግዚአብሔር ቃል መሣሪያነት መመርመር ይኖርብናል። አብዛኛውን ጊዜ ሰዎች በእግዚአብሔር ስም እየተነሡ ከእርሱ ያልሆነውን መልእክትና ሐሳብ አሠራርም ያሰራጫሉ። እንደዚህ በሚሆንበት ጊዜ ዝም ብለን በእግዚአብሔር ስም ስለ መጣ ብቻ ጉዳዩን አሜን ብለን ሳንቀበል ረጋ ብለን ብንመረምረው ኃጢአት ወይም ስሕተት አንፈጽምም። “የእግዚአብሔር መንፈስ ያለው ሁሉን ነገር

መመርመር ይችላል። እርሱ ራሱ ግን በማንም አይመረመርም” (1ኛ ቆሮ 2፡-15) በሚለው መለኮታዊ ምሪት መሠረት የእንቅስቃሴውን መንፈስ መለየት አለብን። መንፈሳችን ለእግዚአብሔር ከተገዛ ከእግዚአብሔር እንቅስቃሴ ጋር አንድ ይሆናል፤ የሥራውም ውጤት እንዲሁ ይሆናል።

በባሕል ላይ ስላለን አመለካከት ጥንቃቄ ማድረግ ይገባናል፤ ይኸውም ወደ አንዱ ወገን በማዘንበል፤ ባሕል የሆነ ሁሉ መጥፎ ነው፤ ወይም አዲስ የተከሰተ ሐሳብ ሁሉ መልካም ነው፤ ወይም ከባሕል የተገኘ ሁሉ መልካም ነው። አዲስ ነገር ግን አጥፊ ነው። በማለት ሚዛናዊ አመለካከት በጎደለው ጠባብነት እንዳንጠመድ ነው። አንድ አዲስ ነገር በአካባቢያችን ሲከሰት ምንም እኛን የሚያስፈራን ቢሆንም እንኳ እግዚአብሔርን የሚያስከብር መሆኑንና አለመሆኑን በጥንቃቄ መመርመር፤ የእግዚአብሔርን ሥራ መደገፍና መታዘዝ የእግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ ጥሪ ነው። ከእግዚአብሔር የተላከ ለውጥ በመካከላችን በሚመጣበት ጊዜ ከውስጣችን ይጀምራል። ውስጣዊ ለውጥ ሲኖር ውጫዊው ነገር ሁሉ ዓውቆ ይስተካከላል። ችግር የሚነሣው በውስጥ ፍጹም ለውጥ ሳይኖር በውጫዊ ነገር ላይ ስናተኩር ነው። ሰው የሚመራው በውስጡ በሚሠራ መንፈስ ነው። ከውስጥ መንፈስ ሳይስተካከል የውጪውን ማስተካከል መሞከር ጭቅቅት በለበሰው ሰውነት ላይ አዲስና ያማረ ልብስ ለብሶ ራስን ለማስዋብ እንደመሞከር ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በአገልግሎቱ ጊዜ እግዚአብሔር ውጫዊ የነበሩትን ነገሮች ውስጣዊ ለማድረግ እንደወሰነ በመግለጥ በትኩረት አስተምሮአል። “ሕጌን በልቦናቸው አኖራለሁ፤ በልባችውም እጽፈዋለሁ፤ አምላካቸውም እሆናለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ” (ኤር 31፡-33)። የእግዚአብሔር ዓላማ በወረቀት ላይ በቀለም የተጻፈውን ቃሉን በመንፈስ ቅዱስ በልባችን ላይ ለመጻፍ ሲሆን መንፈስ ቅዱስ በወረደ ጊዜ በእርግጥ የሆነው ይኸው ነው። የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያትና ደቀ መዛሙርት በጭንቅላታቸው ውስጥ የነበረው ቃል ከመንፈሳቸው መፍለቅ ጀመረ። ውጫዊ የነበረው ክርስትናቸው የልብ ክርስትና ሆነ። ዛሬም የእግዚአብሔር መንፈስ በሚመጣበት ጊዜ በውጫዊ ነገር ላይ ማትኩር ይቀራል። እውነተኛ ነገር ውጫዊ ሳይሆን ውስጣዊ ስለሆነ ከውስጥ የሚመነጨውን መንፈሳዊ ምስክርነት ማንም ሊቋቋም

አይችልም። ግብዝነት ይነቀላል፤ ጥልቀትና ጥራት የሌለው የክርስትና ሕይወት ይቀራል፤ እያንዳንዱ ምዕመን ደግሞ ለእግዚአብሔር የክብር ዕቃ ይሆናል። “እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ” የሚለው ትንቢት በዚያን ጊዜ በሕይወታችን ይፈጸማል።

የችግርን መንሥኤ ማስተዋል

በአሁኑ ዘመን ድህነት ዕርቃናቸውን አስቀርቷቸው ገመናቸው ለዓለም ሕዝብ ከተጋለጡ አገሮች መካከል አንዱ ኢትዮጵያ ነች። በምድሪቱ ያለው ረሀብ ፡ ድህነት ፡ የእርስ በእርስ ጦርነትና አለመግባባት ሕዝባችንን ቀርቶ የዓለምን ኅብረተሰብ አሰልችቶታል። እንደ አውሮፓ አቆጣጠር በ1973 ዓ.ም፡ በምሥጢር ተይዞ የነበረው የወሎ ረሀብ ለዓለም ኅብረተሰብ ከተጋለጠ ወዲህ ሕዝባችንን ለመርዳት እጁን ያልዘረጋ ፡ የተቻለውን ያላደረገና ያላዘነልን አገርና ሕዝብ ቢኖር በጣም ጥቂት ነው። ሕዝባችንን ከወደቀበት የረሀብ አደጋ ለማውጣት ምሥራቃውያንም ሆኑ ምዕራባውያን የራሳቸውን ጥቅምና የወደፊት ዓላማ በማይነካ ሁኔታ ተባብረውናል። የላኩልን ብርድ ልብስ ብዙዎችን በብርድ ከመሠቃየት አድናክቻል ፤ ስንደውና የመሳሰሉት የምግብ ዓይነቶች የብዙዎችን ረሀብ አስታግሦታቸዋል፤ በአሠቃቂ ሁኔታ ያለጊዜ እንዳይሞቱም ረድቷቸዋል ። ብዙዎች ሕፃናት ከአእምሮ ግምት በላይ ከሆነ ከአጥፊ ረሀብ ተርፈዋል።

በተለይ በሽተኞቻችንን ለማከምና የተራቡትን ለማብላት ከሕዝባችን ጋር የተሰለፉ የውጭ አገር ዜጎች በጣም የሚያስመሰግን ሥራ ሠርተዋል። ከሚያለቅሱት ጋር አልቅሰዋል፤ ለሞቱት አዝነዋል ፤ በአጠቃላይ ሕዝባችንን ከአጥፊው ረሀብ ለመታደግ የተቻላቸውን ሁሉ አድርገዋል። በአገልግሎት ላይ እያሉ ሕይወታቸውን ያጡ ሁሉ በሕዝባችን ሕሊና ለዘለዓለም የማይረሱ ናቸው። የማያመቼ ሁኔታዎችን ሳይፈሩ በቆራጥነት የተቻላቸውን ሁሉ ያደረጉ ሐኪሞች፣ ነርሶች ፣ እንዲሁም ልዩ ልዩ ሙያ ያላቸው ግለሰቦች ለሕዝባችን ያደረጉት አስተዋጽኦ በቀላሉ የሚገመት አይደለም። ቋንቋችንንም ሆነ ባሕላችንን ሳያውቁ ከሰብዓዊ ርኅራኄ ብቻ የተነሣ ከሕዝባችን ጋር ለተራቡ ለታመሙና ላለቅሱ ከዚያም አልፎ ሕይወታቸውን ለሠጧ የውጭ አገር ዜጎች የአፍ ምስጋና ብቻ በቂ ባይሆንም ፤ ከማመስገን ሌላ ማድረግ የምንችለው ነገር ስለሌለ እግዚአብሔር ይባርካቸው እንላለን።

የዓለምን ኅብረተሰብ ላደረገልን አስተዋጽኦ ካመሰገንን በኋላ መለስ ብለን ወደ ሕዝባችን ሁኔታ በምንመለከትበት ጊዜ አሁንም ቢሆን በጣም የሚያሳዝን ነገር መኖሩን እንገነዘባለን። ረሀቡ አልበረደም ፣ በሽታው አልተወገደም ፣ ድንቁርናው አልተገታም ፣ ድህነት አልጠፋም ፣ ጨለማው አልበራም ፣ መከራው አላለፈም ፣ የሕዝባችን እንባ አልደረቀም ፣ ሕዝባችን ከገዝቱ አልተጽናናም ፣ ሁሉም ነገር የዓለም ሕዝብ እኛን ለመርዳት ከመነሣቱ በፊት ወደ ነበረበት ሁኔታ እየተመለሰ ነው ። ስለዚህ በቀላሉ መፍትሔ የማይገኝልን ፣ የዓለም ስንዴ የማያጠግበን ፣ የዓለምም መድኃኒት የማይፈውሰን መሆኑን ለመረዳት ተገደናል። ችግራችን ከውቅያኖስ የጠለቀ ሲሆን በሽታችን በማይክሮስኮፕ የማይታይ ነው። ቀንበራችን አልተሰበረም ፣ እስራታችን አልተፈታም ፣ ቡቱቶላችንን አላወለቅንም ፣ ጸጋችን አልተመለሰልንም ፣ ዕንባችን አላቆመም ፣ ሆኖችን አልጠገበም ፣ ከለማኝነት ገና አልወጣንም ፣ ዕንቁቅልሹም አልተፈታም። ታዲያ በዚህ ሁኔታ እስከ መቼ...?

ያለፈው መንግስት ለምድራችን ችግሮች መንስኤ ናቸው ብሎ የገመተውን የቀድሞውን ንጉሥ ከአልጋ አወረደ ፣ ሹማምንቶቻቸውንም በሞት ፍርድ ቀጣ ፣ ንብረታቸውንም እንዳለ ወረሰ ፣ የቀሩትንም ባለሥልጣናት አስሮ በቁመናቸው አሠቃዩ። ነገር ግን ሕዝቡ ወደ ባሰ ጨለማና ድህነት ገባ እንጂ ምንም አላለፈለትም። ወታደራዊው መንግሥት መሬትን እንደ ወረሰ ፣ ለአራሹ ሕዝብ ሰጥቶ ልቡንም ለእግዚአብሔር ቢሰጥ ኖሮ በጨቅላነቱ አይቀጭም ነበር። ለኢትዮጵያ ሕዝብ እንግዳ በሆነው በተውሶ ርዕዮተ ዓለም ሕዝቡን ወደፊት ለማራመድ የሞከረው ወታደራዊ መንግሥት የኮሚኒስት አጀንዳውን ሲያመቻች ሕዝቡን ለክህደትና ለዕድገት ሲያነቃቃ ከውስጥ የተነሣበትን ተቃውሞ ለመቋቋም ባለመቻሉ በውድ ሳይሆን በግድ ፣ በክብር ሳይሆን በውርደት ፣ በግልጽ ሳይሆን በድብቅ ፣ በብርሃን ሳይሆን በጨለማ ሥልጣኑን እንዲለቅ ተደርጓል። በዚህ በክደትና በተውሶ ርዕዮተ ዓለም የኢትዮጵያን ሕዝብ ከድህነትና ከድንቁርና በማያዳግም ሁኔታ አወጣለሁ ብሎ በአፍሪቃ በብዛቱ የታወቀውን የጦር ኃይል ይዞ የተነሣው ያ መንግሥት ለሕዝቡ የገባውን የተስፋ ቃል ሳያሟላ ምድሪቷን አንበጣ ያረፈበት ቁጥቋጦ አስመስሎ ፣ ባንኳን አራቁቶ ከመንጋው ዞር ሊል በቅቷል።

ያንን መንግሥት ከሥልጣን አባርሮ የተተካው አዲሱ መንግሥት ያለውን ሁኔታ በቀሉ ለማሻሻል ቃል ባይገባም ከማንም ያልተሰወረ የኢኮኖሚና የአመራር ችግር እንዳለበት ግልጽ ነው። የተለያዩ መንግሥታት ቢፈራረቁም ችግራችን በፖለቲካ ብቻ የሚፈታ አይደለም። በጠቅላላው ከሰው የመነጨ መፍትሔ ሕዝባችንን ከትውልድ እስከ ትውልድ ያንገላታውን ችግር ያስወግዳል ብሎ ማመን ራስን ማታለል ነው። ያገራችንን ሁኔታ ከውስጥም ሆነ ከውጭ ሲታይ ከሰው ቁጥጥር ውጪ የሆነ ከማይታይ ዓለም የሚመነጭ የማያቋርጥ ጦርነት በሕዝባችን ላይ የሚካሄድ ይመስላል ። ስለዚህ እኛ ዛሬ ወደ ልባችን ተመልሰን ሁኔታው ለምን እየተባባሰ ይሄዳል ብለን ራሳችንን መጠየቅ ይኖርብናል። “ምንድር ነው እየተካሄደ ያለው? መፍትሔውስ ምንድር ነው?” እነዚህንም ጥያቄዎች መጠየቅና ፈሩን ያልለቀቀ መልስ ማግኘት ግዴታችን ነው።

በምድራችን እየተካሄደ ያለውን ሁኔታ ከእግዚአብሔር ቃል እውነት አንጻር በመንፈሳዊ አመለካከት ስንገመግም ረቂቅ በሆነ መንገድ ሕዝባችንን የሚያንገላታ የኃጢአት መርገም መኖሩን እንረዳለን። ኃጢአት የእግዚአብሔርን ዓላማ መሳት ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ በኑሮው፣ በአምልኮውና በታሪኩ የእግዚአብሔርን ዓላማ መሳቱ ግልጽ ነው። በየዘመኑ የደረሰበት ቅጣት ፣ ውድቀት ፣ መሳሳቆል፣ ረሀብ፣ ቸነፈር፣ ጦርነትና ፣ መለያየት ፣ በአገሪቱና በሕዝቡ ላይ መርገም እንዳለ በግልጽ ያመለክታል። ስለዚህ ችግራችን እገሌ ነው ማለትን ትተን ለመፈወስ በንስሐ ወደ እግዚአብሔር መመለሱ ይበጃል። ቀደም ሲል እንደተገለጸው ዓለም የተቻለውን ቢያደርግልንም ዘላቂ መፍትሔ አላገኘንም ። በራሳችንም በኩል ያደረግነው ጥረት የተፈለገውን ለውጥና ፈውስ አላመጣም። አሁን የቀረን ነገር ቢኖር ወደ እግዚአብሔር በሙሉ ልባችን በንስሐ መመለስና ከእግዚአብሔር ምሕረትን መለመን ብቻ ነው። በመጀመሪያው ምዕራፍ ላይ እንደተገለጸው ንስሐ ማለት በሙሉ ልባችን በማያወላውልና በማያዳግም ሁኔታ ከኃጢአትና ከበደል ኑሮ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ማለት ነው። ለምድራችን ፈውስ የሚያስገኝ ከዚህ በፊት ያልሞከርነው ፍቱን መድኃኒት ንስሐ ብቻ ነው።

ኃጢአትና ውጤቱ በኢትዮጵያ

በሮሜ 3፡-23 “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔር ክብር ጉድጓዳቸዋል” ይላል። በመላው ዓለም እግዚአብሔርን ያልበደለ ኃጢአትን ያልሠራ ሰው እንደሌለ ሁሉ፤ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ወንድ ሆነ ሴት፤ ሀብታም ሆነ ድሀ ፤ አገልጋይ ሆነ ተራ ምዕመን፤ ወጣት ሆነ ሽግግሌ፤ አንድም ሳይቀር ሁሉም ኃጢአትን ሠርተዋል፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር የጥበቃው ክብር፤ የፈውሱ ክብር፤ የብልጽግናውና የምሕረቱ ክብር ጉድሉናል። ምድራችን የተነሳቆለችው ፤ የሕዝባችን ሞራል የወደቀው እያንዳንዳችን በሠራነው ኃጢአት ምክንያት ነው። አንድን መንፈሳዊ መሪ ወይም የአገር የፖለቲካ መሪ ብቻ ለደረሰብን ወድቀት ኃላፊ ልናደርገው አንችልም። እያንዳንዱ ግለሰብ ለሠራው ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ይጠየቅበታል። በኢትዮጵያ ላይ የደረሰው የኢኮኖሚ ፤ የፖለቲካ፤ የሰላም ውድቀት በኃጢአታችን ምክንያት ነው ብለን ካልን በምድሪቷ ያሉትን ብሔር በሙሉ የሚያጠቃልል ነው። እንዲህ ከሆነ ደግሞ በሌሎች ላይ ለመፍረድ አንችኩልም። “ከእናንተ ኃጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት” የሚለው የጌታ ቃል ልብ ላለው ጥሩ ግስጦንቀቂያ ነው ። ቁም ነገሩ “በደለኛው ማን ነው?” ብለን መገረም አይደለም። ቁም ነገሩ እንደ አንድ ሕዝብ ንስሐ ገብተን መፈወሱ ላይ ነው ።

ሰው ከመወለዱ በፊት በእናቱ ማገፀን እያለ በኃጢአት እንደሚመረዝ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል ። በመዝሙር 51 ቍጥር 5፡- “እነሆ በዓመፃ ተፀነሰሁ እናቴም በኃጢአት ወለደችኝ” የሚል ተጽፏል። ሳይወለዱ በኃጢአት መመረዝ የመጣው የመጀመሪያው ሰው፤ አዳም፤ በኃጢአት በመውደቁ ነው። በትውልድ ከእርሱ የመጣን ስለሆነ የእርሱን ኃጢአትና ሞት ወርሰናል። ሰው ኃጢአተኛ የሆነው በሁለት መንገድ ነው። አንዱ በውርስ ሲሆን ሁለተኛው በዝግፈታዊ ወደ ኃጢአት በመሥራቱ ነው። ኃጢአት ደረጃ አለው። የመጀመሪያው ደረጃ ኃጢአትን በመሥራት ራሳችንንና እግዚአብሔርን መበደል

ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ኃጢአትን በመሥራት ራሳችንን ፤ ሌሎችንና እግዚአብሔርን መበደል ነው። ሌሎችን ሰዎች የምንበድላቸው የተሰጠንን ችሎታ፤ ቦታ፤ ሥልጣንና ኃይል ያለ አግባብ በመጠቀም ነው።

ኃጢአት በቍጥርና በዓይነት ይለያይ እንጂ ተፈጥሮው አንድ ነው። በአንድ ኅብረተሰብ ዘንድ የሚደረገው ኃጢአት በተፈጥሮው አንድ ይሁን እንጂ በመጠኑ አንድ አይሆንም። አንድ ሰው ለገደለና አሥር ሰዎችን ለገደለ የተለያየ ፍርድ ይሰጣል ፤ ስለዚህ ብዙ ይቅርታ የሚያስፈልጋቸው አሉ ማለት ነው (ሉቃስ 7፡-47)። እግዚአብሔር ኃጢአትን ይጠላል ፤ አነሰም በዛ ኃጢአተኛን ይቀጣል። እግዚአብሔር በጠቅላላው የማይደሰተው በኃጢአት ተፈጥሮ ነው እንጂ በዓይነቱ ወይም በብዛቱ ምክንያት አይደለም። የእግዚአብሔር ቅድስናና ተፈጥሮ አንድ እንደሆነ ሁሉ የኃጢአት ተፈጥሮና የሰይጣን ተፈጥሮ አንድ ናቸው። እግዚአብሔርንና ሰይጣንን፤ ኃጢአትንና ጽድቅን ለማስታረቅ የማይቻለው በተፈጥሮአቸው ስለማይገናኙ ነው። ኃጢአት ምንም ትንሽ ቢሆን በንስሐ ይፋቃል ወይም በሞት ይቀጣል እንጂ ትንሽ ነው ተብሎ አይታለፍም። ለምድራችን ፈውስ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ንስሐ መግባት ያስፈለገው ስለዚህ ነው።

በዚህ ባለንበት በ20ኛው ክፍለ ዘመን በዓለም ላይ እጅግ ግራ ከተጋቡት ሕዝቦች መካከል አንዱ የእኛ ሕዝብ ነው። ባለፉት ዘመናትም ሆነ ዛሬ በምድራችን እየተካሄደ ያለውን ሁኔታ ልብ ብለን ብንመለከት በጣም በሚያሳዛን ሁኔታ ውስጥ እያለፍን ነው። ዓርባ ዓመታት ያህል እንኳ ወደ ጓላ መለስ ብለን ብንመለከት ታሪክ የማይረሳቸው የውስጥና የውጪ ጦርነቶች በምድራችን ብዙ ጊዜ ተካሂደዋል። በረሀብ ብቻ በአስቃቂ ሁኔታ የሞቱት የሕፃናት ፤ የወጣቶች፤ የሽግግሌዎችና የአሮጊቶች ብዛት በጣም ከፍ ያለ ነው። ደራሲው እስከተገነዘበው ድረስ በሕዝባችን መካከል አስፈሪና አስደንጋጭ ነገር ሳይነሣ ሕዝቡ በጸጥታና በእርጋታ የኖረበት ዘመን ቢኖር እጅግ ጥቂት ነው። ምድሪቱ ከችግር ፤ ከድህነትና ከዕንባ የተላቀቀችበት ጊዜ የለም።

ዓፄ ኃይለሥላሴ ኢትዮጵያን በትምህርት፣ በኢኮኖሚ፣ በፖለቲካና በማኅበራዊ ኑሮ ለማሳደግ ብርቱ ጥረት አድርገዋል። በሕዝቡ መካከል የነበረው ችግርና መከራ እንደሚገባ መፍትሔ ባያገኝም፤ የሕዝቡ እሮሮ ባይቆምም ለጥቂቶች ወገኖች እንኳ ቢሆን የሚታይና የተጨበጠ የእድገት ምልክት በምድሪቷ ላይ ነበር። የእንዱስትሪ፣ የጤና፣ የመከላከያ ኃይል፣ የኢኮኖሚ፣ የትምህርትና ለአገሪቷ አስፈላጊ ናቸው ብለው ያመኑባቸውን ነገሮች በነበራቸው ዓቅምና የአስተዳደር ፍልስፍና መሠረት በተጨማሪም ሁኔታ ሠርተዋል። የብዙዎች ኢትዮጵያውያን ጌዳ በድህነት የተራቆተ ሆና የሚበላና የሚለበስ ባይኖረውም ሕዝቡ በፊውዳል አገዛዝ መርገም ሥር ተረግጦ ከመድቀቁ የተነሣ ይካሄድ በነበረው የዕድገት ሥራ ተካፋይ ለመሆን ዕድልና ዓቅም ባያገኝም፤ ለሣሪና ለመጫው ትውልድ ጠቃሚ ሆኖ የታያቸውን ንጉሠ በቅን ልቦና ማድረጋቸው አይካድም። በአመራራቸው ድካምና ጉድለት ቢኖርበትም ላደረጉት መልካም ነገር የኢትዮጵያ ሕዝብ አይረሳቸውም።

ዓፄ ኃይለ ሥላሴ በዘመናቸው በውጪው ዓለም ፊት ታላቅ ክብር ነበራቸው። በኢጣሊያ ወረራ ዘመን አቤቱታቸውን ለማቅረብ በተባበሩት መንግሥታት ፊት ከቀረቡ በኋላ ስማቸው በመላው ዓለም የታወቀ ሆነ። በፖለቲካም ዓለም ትልቅ ተሰሚነት ስለነበራቸው ኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር እንድትቀላቀል ለማድረግ ቻሉ። በእርሳቸው ምክንያት ኢትዮጵያ በውጪው ዓለም ዘንድ መልካም ስም ነበራት። እርሳቸውም የኢትዮጵያ ቀርቶ "የአፍሪቃ አባት" ተብለው ለመጠራት በቅተዋል። ሆኖም በነበረው ሥርዓትና ኑሮ ያልረካው ሕዝባችን በተማሪዎች አነሳሽነት በተጀመረው እንቅስቃሴ ወደ ተሻለ ሥርዓትና ዕድገት አገሪቷን ለማድረስ ከተነሣሱት ኃይሎች ጋር በመተባበር ድጋፉን ገለጠ። ደርግ ተብሎ የታወቀው ከምድር ጦር፣ ከክብር ዘበኛ፣ ከአየር ኃይልና ከፖሊስ ሰራዊት የተውጣጣ ቡድን ተራውን ሕዝብ በሚያሳምን ሁኔታ በተለያዩ ጉዳዮች ላይ በፕሮፖጋንዳ መልክ መግላጫ በመስጠት የሕዝቡ ልብ ፈጽሞ በንጉሡ ላይ እንዲያምጽ ካደረገና ሁሉን ነገር በሥርዓት ካመቻቸ በኋላ ንጉሡን ከሥልጣን አወረዳቸው። ለለውጡም ዋና ዓላማ የነበረው አገሪቷን ካለችበት ድህነትና ሥቃይ ለማውጣት በፍጥነትና

በተሻሻለ ሁኔታ ወደ ፊት እናራምዳታለን የሚል ነበረ። ለዚህም እርምጃ አገሪቱ ይህ ነው የማይባል ዋጋ ከፍላለች።

ወታደራዊው መንግሥት በእናት አገር እና በአብዮት ስም የንጹታን ሰዎች ደም እንድገርፍ አፍስሶአል። ለአገሪቱ ታላቅ አስተዋጽኦ ሲያደርጉ የሚችሉና በአገሪቱ ገንዘብና ዕርዳታ የተማሩ ምሁራን በግፍ አልቀዋል። ለአሥራ ሰባት ዓመት በተካሄደው አብዮት ኢትዮጵያ በቀላሉ ሊተካ የማይችል የተማረና የሠለጠነ የሰው ኃይል አጥታለች። ለጠንካራ ሕብረተ ሰብ መሠረት የሆነው የኢትዮጵያ ቤተ ሰብ አቋም እንዲናጋና እንዲዳከም ተደርጓል። የተዘረፉ፣ በግፍ የተንገላቱ፣ ከሰብዓዊ ርኅራኄ ውጪ በሆነ መንገድ የተደፈሩ ቤተ ሰቦች በጣት የሚቆጠሩ አይደሉም። በወቅቱ ዕንባና ሐዘን ያልገባበት ቤት በጣም ጥቂት ነው። ይህ ሁሉ የተደረገው አገሪቷን እንጠቅማለን በሚል ሰብብና ግምት ነበር።

ወታደራዊው መንግሥት በዓለም የተጠላውን የክህደት ፍልስፍና ማለትም ኮሚኒዝምን ይዞ በመነሳቱ ከሰማይም ከምድርም ተቃውሞ ነበረበት፤ “ ሰነፍ በልቡ አምላክ የለም” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (መዝ 53:1)። ወታደራዊ መንግሥት ከእግዚአብሔርም ጋር ውጊያ ገጥሞ ነበረ። ይሁንና ከእግዚአብሔር ጋር ተዋግቶ ያሸነፈ፣ ተራግሞ የተባረከ የለምና የወታደራዊው መንግሥት አጀንዳ ግብ ሳይመታ ቀረ ። ጥረቱ ሁሉ ከልማት ይልቅ ለጥፋት፣ ከበረከት ይልቅ ለመርገም፣ ከመሻሻል ይልቅ ለውደቀት፣ ከሰላም ይልቅ ለጦርነት፣ ከብልጽግና ይልቅ ለድህነት ምክንያት ሆነ። ወታደራዊ መንግሥት ይህን ሁሉ ሲያደርግ አገሪቷን ለማልማት እንጅ ለማጥፋት ፈልጎ አልነበረም። ሆኖም ሰው የዘራውን ያጭዳልና አብዮት ጣፋጭ ፍሬ ሳይሆን መራራ ፍሬ አፈራ። በመሆኑም እሠራለሁ ያለውን ሳይሠራ፣ ከዚያ በፊት የተሠራውን በማውገዝና በመሻር ተግባር ተጠምዶ ጊዜው ነጎደ። በሁኔታው የተማረረው ሕዝብ በለውጥ ስም ይህ ውንብድና እንዲቀጥል ስላልፈለገ በጦርነት ላይ ለነበረው ወታደራዊ መንግሥት የሞራል ድጋፍ መስጠቱን አቆመ። ወታደራዊው መንግሥትም ነገሩ እንደማያዋጣ ሲያውቅ በውድ ሳይሆን በግድ ፣ ሥልጣኑን ለቅቆ ተበታተነ። የዓፄ ኃይለ ሥላሴ ከዙፋን መውረድ ለአገሪቷ ችግር መፍትሔ እንዳልሆነ ሁሉ

የወታደራዊውም መንግሥት ሥልጣን ለቅቆ መበታተን ለዘመናት ለነበረው ለአገሪቷ ችግር መፍትሔ አልሆነም።

ማንኛውም አዲስ መንግሥት ሥልጣን በሚይዝበት ጊዜ አንዳንድ ቀድሞ ያልተደረጉ ነገሮችን በማድረግ የሕዝቡን ልብ ይማርካል። ወታደራዊው መንግሥት የሰፊውን ሕዝብና የወዝ አደሩን ልብ ያረጋጋው መሬት ለአራሹ በሚል መርህ መሬትን የሕዝብ ነው ብሎ በኢትዮጵያ ውስጥ ለብዙ ዘመን የነበረውን የርስት ግላዊ ባለንብረትነት በመሻሩ ነው። ነገሩ እንደታመነበት ውጤት ባያስገኝም ለጊዜው መሬት መውረስ እና የመንግሥት ንብረት መሆኑ ተራውን ሕዝብ በጣም ደስ አስችቶታል። ይህም ዛሬ ያለው አዲሱ መንግሥት እያንዳንዱ ብሔር በቋንቋውና በባሕሉ ተቀባይነትን አግኝቶ የራሱ አስተዳዳሪ ሆኖ እንዲኖር በማለቱ የሕዝቡን ልብ የማረከ ይመስላል። ይህ አዲሱ መንግሥት የወሰደው እርምጃ የአገሪቱን አንድነትና ህልውና በማያናጋ ሁኔታ በጥበብ ፣ በማስተዋልና በጥንቃቄ ካልተያዘ በሰተቀር ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ እንደሚብስ ጥርጥር የለውም።

ወጣቱ ትውልድ ስለ ራሱ ቋንቋ ፣ ባሕልና ጎሳ ብቻ ተምሮ ለሌላው ብሔረሰብ አክብሮት ካጣ "አገሪ" የሚል ስሜት ስለማይኖረው የአንዲት አገር ትርጉም ይጠፋል። በብሔረሰብ የተከፋፈለ ሕዝብ ልብ በራሱ ብሔረሰብ ላይ ብቻ ይንጠለጠላል። ምርጫ ሲደረግ የራሱን ሰው ይመርጣል። የሥራ ቦታ ሲከፈት " ችሎታ ያለው ለሕዝቡ በቅንነት የሚሠራ ማነው? ብሎ በመጠየቅ ፈንታ ከሥራ ሰጭው ባለሥልጣን ጉሳ ፣ ችሎታ ቢኖረውም ባይኖረውም ሰው ይፈለጋል። ሥራ ሰጭው አርሞ ከሆነ የአርሞ ተወላጅ ይቀጥራል ፣ ትግራ ከሆነ የትግራ ተወላጅ ይቀጥራል። አማራም ከሆነ የአማራ ተወላጅ ይቀጥራል። ይህ ለኢትዮጵያ እድገት ትልቅ መሰናከል ይሆናል። ዓለም ከእንደዚህ ያለ የአሠራር ታክቲክ በራቀበት በአሁኑ ወቅት ችሎታ ያላቸው ኢትዮጵያውያን እንደ ችሎታቸው ለአገሪቷ እድገት መሰለፍ አለባቸው እንጂ በቋንቋቸውና በጉሳቸው መወሰን የለባቸውም። የሥራ ክቡርነት የገባቸው አገሮች ማንንም ሰው ያለችሎታው በአንድ ኃላፊነት ላይ አያስቀምጡም። የተፈለገውን ሥራ በሚገባ ለመሥራት የሚችል ሰው በመካከላቸው ካልተገኘ ዝም

ብሎ ማንንም ብቃት የሌለውን ሰው የኛ ሰው ነው በማለት አያስቀምጡም፤ ነገር ግን ከሌላ አገር ሳይቀር ችሎታ ያለውን ሰው ብዙ ዋጋ ከፍለው ያስመጡና ያሠራሉ። ዛሬ እንደ ኢትዮጵያ ባለች አገር የሚያስፈልጓት ችሎታ ያላቸው ትጉህ ሠራተኞች እንጂ የባለሥልጣን ዘመድ ወይም ጎሣ እንዲሁም የፓርቲ አባል በመሆን ብቻ በቂ ትምህርትና ችሎታ ሳይኖራቸው ሥራ የሚይዙ ሰዎች አይደሉም። ለወደፊት መጠየቅ የሚገባው ጥያቄም ፣ "እገሌ ከምን ብሔረሰብ ነው?" ከማለት " ለኢትዮጵያ አንድነትና እድገት በትጋትና በብርታት የሚሠራ ችሎታ ያለው ማን ነው?" የሚል መሆን አለበት። ተፈላጊ ዕውቀት ያለው ሰው በሥልጣን ላይ ያለ ዘመድ ስለሌለው ብቻ መጉላላት የለበትም። ኢትዮጵያ የአማራ ፣ የትግራ ፣ የአርሞም ብቻ ሳትሆን ሌሎችን ብሔረ ሰቦች ሁሉ አክሎ የሁላችንም ናት። ከላይ ከተጠቀሱት ባሻገር ሌሎችም ብሔረ ሰቦች ከምድሪቷ በረከት ለመካፈል መብት ያላቸው ዜጎች እንደሆኑና እግዚአብሔርም ለእነርሱ መብት እንደሚዋጋላቸው መገንዘብ አማራጭ የሌለው ጉዳይ ነው። ከእንግዲህ ወዲህ በብሔረ ሰብ ላይ የተመሠረተ ፖለቲካ በኢትዮጵያ ውስጥ ሥፍራ የለውም ሊኖረውም አይገባም። ከችሎታ ሳይሆን ከብሔር አንፃር እየተመራረጡ ሌሎችን መናቅና እንደሌሉ መቁጠር ዘመኑ ያለፈበት ድርጊት ነው። አሮጌውን ታክቲክ በአዲስ መልክ ማቅረብም ለምንም መፍትሔ ስለማይሆንና አሮጌውን የምድራችንን ዕንቁቅልሽ ስለማይፈታ ወደ ችግራችን መሠረት ተመልሰን በዚያ ላይ ማተኩር አለብን።

ለመሆኑ መሠረታዊው ችግራችን ምንድር ነው? መንግሥት ይመጣል፣ መንግሥት ይሄዳል፣ ግን ጽኑ መሠረት ጥሎ ያለፈ መንግሥት እስከዛሬ አልነበረንም። እስከዛሬ ድረስ ከበሽታና ከድህነት በስተቀር በረከት ሆኖ በምድሪቷ የሚያልፍ ቅርስ ሆኖ የቆየ ምንም የለንም። ከአባት ወደ ልጅ ከዛም በክብር ወደ ልጅ ልጅ የተላለፈና የጸና የበረከት ውርስ በኢትዮጵያ ውስጥ እምብዛም ነው። በመንግሥት ደረጃ እንኳ አዳዲስ መሪዎች ሥልጣን ሲይዙ ከእነርሱ በፊት የነበረውን ሕገ መንግሥት እያፈረሱ በመሰላቸው የራሳቸውን እስኪጽፉ ድረስ ለረጅም ጊዜ መውሰድ በጣም የተለመደ አድራጎት ሆኗል። ለውጥ በምድራችን ሊመጣ የሚችለው በጦርነት ብቻ

እንደሆነም የዘወትር እምነታችን ሆኗል ። የምድራችን ሀብት የሚያልቀው የጦር መሣሪያን በመግዛት ብቻ ነው። እስከ መቼ በዚህ ሁኔታ ይኖራል? መሪዎቻችን ዓቅማቸውን አውቀው በሰላም ያለጦርነት ሥልጣንን በገዛ ፈቃዳቸው እንደሠለጠነ ሕዝብ በከብር የሚለቁት ወይም ሊለቁ የሚችሉት መቼ ነው?

በምድራችን በፖለቲካም ሆነ በኢኮኖሚ ስልት ሕዝቡ በሚያመች ሁኔታ ዘላቂ መሠረት እንዳይጥል የሚዋጋን መንፈሳዊ ጠላት አለን። መሪዎቻችን የተቀደሰ ራእይ እንዳይኖራቸው የሚያደርግና የተሠራውን ለበረከት ሳይሆን ለመርገም የሚያደርግ ከዚያም ሁሉን ነገር ጊዜያዊ ሆኖ እንዲያልፍ የሚያደርግ ለሕዝባችን ያልታየ መርገም አለ። ይህን የምንልበት በቂ ምክንያት ስላለ ነው።

በዓፄ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥት ለዕድገት ተብሎ ብዙ እንቅስቃሴ ይታይ ነበር። በዚያ ዘመን ለጥቂቶች ሰዎች ሁሉ ነገር ተመችቷቸው ነበር። አግባብም ሆነ ወይም ባልሆነ መንገድ ብዙ ንብረት ያከማቹ ግለሰቦች ነበሩ፤ ሆኖም ያፈሩት ሐብት ለራሳቸው ወይም ለልጆቻቸው አልጠቀመም። እንዲያውም በገዛ አገራቸው እንደ ጠላት ተቆጠሩ። ንብረታቸውን ከማጣታቸውም በላይ ያለፍርድ የተገደሉ ብዙዎች ነበሩ። ግለሰቦቹ ዕድሜ ልክ ያከማቹት ንብረት ለጥፋታቸው እንጂ ለበረከት አልሆኑባቸውም ።

ዓፄ ኃይለ ሥላሴ ራሳቸው ወደ ሥልጣን የመጡት ሌሎች ተቀናቃኞችን በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ በማጥፋት ነው የሚል ታሪካዊ ሐሜት አለ። ከላይ እንደተጠቀሰው ጃንሆይ ለኢትዮጵያ ብዙ ሠርተዋል፤ ሆኖም በእርሳቸው የተሠራው ብዙ ነገር አልተባረከም ፤ እሳቸው ከሰሩአቸው ነገሮች መካከል ለምድሪቷ ቋሚ ቅርስ ናቸው የሚባሉ ታሪክ የማይረሳቸው ነገሮች ብዙም አልቀሩም። አገሪቷ የታወቀችበትና ንጉሡ የተመሰገኑበት አንዱ በእርሳቸው መሪነት የተቋቋመው የመከላከያ ኃይል ነበር ሆኖም የነበረው የመከላከያ ኃይል ለእኛ በማይገባን መንገድ ተደመሰሰ። ሌላው ኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር እንድትዋሃድ መንገድ ጠራጊ ነበሩ። ከሠላሳ ዓመት አስቃቂ ጦርነት በኋላ ኤርትራ ከኢትዮጵያ ተለይታለች። በኢትዮጵያና በኤርትራ ወንድማማች ሕዝቦች መካከል በተደረገው ጦርነት

የወደመው ሕይወትና ንብረት ዋጋ በምንም ሊተመን አይቻልም።

ዓፄ ኃይለ ሥላሴ ሥልጣን የለቀቁት ደስ በማያስኝ ሁኔታ ነበር ፤ በእሥር ቤት እንዳሉም እንደማንኛውም ተራ ሰው ባልታወቀ ሁኔታ ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ። የተቀበሩበት ቦታና የቀብራቸው ሁኔታ በጣም አሳዛኝ ነበር፤ ቤተሰባቸውም ተበታተነ። ለሚመጣው ትውልድ ይተላለፋል ተብሎ የተገመተው የታሪክ ቅርስ ወደመ ፤ ለአገሪቷ እድገትና በረከት ይሆናል ተብሎ የታሰበውም ሕልም ብቻ ሆኖ አለፈ።

ዓፄ ኃይለ ሥላሴን ከሥልጣን ያወረዳቸው ወታደራዊ መንግሥት እሠራለሁ ያለውን ሳይሰራ ለተሠራውም አንድ ቀን ሳያመሰገን፤ በባዶ ሜዳ እንደፎከረ ሥልጣኑን አስረከበ። እንደ ወታደራዊ መንግሥት ዘመን የኢትዮጵያ መንገዶች በደም ጎርፍ የተጥለቀለቀበት የጣሊያን ጊዜ ብቻ እንድሆነ ይነገራል ። የሰው ነፍስ የእንስሳን ነፍስ ያህል እንኳ ዋጋ ያጣበት ከሰብዓዊ ተፈጥሮ ውጭ በሆነ መንገድ ሰዎች የተንገላቱበት ጊዜ ነበር ። ወታደራዊ መንግሥት ያን ሁሉ ችግር ፈጥሮ፣ ያን ሁሉ ሰው ገድሎ፣ በመልካም ኅሊና በሚመጣው ትውልድ ዘንድ የሚታወስ ሥራ ሳይሠራ፣ በቁጣና በሰይፍ ከመጣበት ነፃ አውጪ ኃይል ሥር ተንበረከከ። መቼም የሰው ዕድሜ በጣም ትንሽ ነው፤ ከዚያም በጣም ውድ ከሆነ ቅንጣቢ ዕድሜ ውስጥ አሥራሰባት ዓመት በዚህ ሁኔታ ማሳለፍ እንደ አለመኖር ይቆጠራል። ሆኖም ጊዜው ሲደርስ የማያልፍ የለምና የወታደራዊው መንግሥት ሥልጣን በውርደት አለፈ።

በአሁኑ ጊዜ ሥልጣን ላይ ያለው መንግሥት ብዙ ችግር አለበት። ገና መልስ ያላገኙ ጥያቄዎች በሕዝቡ ልብ ውስጥ ሰላሉ ውጤቱ ለምድራችን ምን እንደሚያስከትል ግልጽ አይደለም። ያም ሆነ ይህ ከዚህ መንግሥት ምንም የተለየ ታኦምር አይጠበቅም። እዚህ ላይ በጦር መሳሪያ ሕዝብን ማስተዳደር እንደማይቻል ፣ ጥላቻና በቀል ለማንም የማይጠቅሙ ርካሽ ነገሮች በመሆናቸው አፍራሽ እንጂ ገንቢና ዘላቂ ውጤት እንደማይኖራቸው ከጅምሩ መረዳት አያዳግትም።

ንስሐ

የንስሐ ትርጉም

እግዚአብሔር በዘመናት ሁሉ አንድን ሕዝብ ለመፈወስ በሚፈቅድበት ጊዜ ወደ እውነተኛ ንስሐ ይጠራዋል። ንስሐ በግለሰብም ሆነ በአገር ደረጃ የእግዚአብሔርን ምሕረት የሚያስገኘና የእግዚአብሔር ፊት ወደ ሕዝቡ እንዲመለስ የሚያደርግ ዓይነተኛ መንገድ ነው። ንስሐ በግሪክ ቋንቋ “ሚቴናያ” ይባላል። አባባሉም ሦስት መቶ ስድሳ ድግሪ አቅጣጫን እንደ መለወጥ ማለት ሲሆን ፦ መንፈሳዊ ትርጉሙም የልብና የአመለካከት ለውጥን የሚያስከትል ማለት ነው። ንስሐ ከጥፋት ፦ ከኃጢአትና ከሰይጣን አምልኮ መንገድ ወደ ጌታ በሙሉ ልብ በመመለስ የጽድቅንና የሕይወትን መንገድ መከተል ነው። እውነተኛ ንስሐ በማያዳግም ሁኔታ የእግዚአብሔርን ምሕረትና ይቅርታ ያስገኛል። ንስሐ ሊመጣ የነበረውን መለኮታዊ ቅጣትና ፍርድ ያስቀራል፤ የእግዚአብሔርን ስጦታና በረከት ለመቀበል ያዘጋጃል። በመሆኑም በየዘመናቱ የተነሡት የእግዚአብሔር አገልጋዮች ወደ ኅብረተሰባቸው የተላኩት የንስሐን መልእክት ይዘው ነበር። የሰዶምና የጎሞራ ሕዝቦች ከኃጢአታቸው ተመልሰው ንስሐ ስላልገቡ እሳትና ድኝ ከሰማይ ዘነበባቸው። በዚህም ምክንያት በሰዶምና በጎሞራ ከተሞች ይኖሩ ከነበሩት መካከል ሎጥና ቤተሰቡ ብቻ ሲድኑ ሌሎቹ በሙሉ እንደተደመሰሱ ከመጽሐፍ ቅዱስ በዘፍጥረት ምዕራፍ 19 እናነባለን።

በኖኅ ዘመን የሰዎች ኃጢአት እግዚአብሔርን በጣም አስከፍቶት ነበር፤ ሰዎቹም ንስሐ የማይገቡ ከኃጢአታቸውም የማይመለሱ ሆነው ስላገኛቸው እግዚአብሔር በውኃ ሊያጠፋቸው ወሰነ። ኖኅ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስን ስላገኘ ስለሚመጣው ጥፋት እግዚአብሔር አስቀድሞ ነግሮት ነበርና

በእግዚአብሔር ትእዛዝ ለራሱና ለቤተሰቡ መፋኛ መርከብን አዘጋጀ። በመርከቡም ውስጥ ለተለያዩ የእንስሳትና የአራዊት ዘሮች ቦታ ስለነበር በዚያን ዘመን ይኖሩ ከነበሩት እንስሳትና አራዊት መካከል ዘር ተኪዎች ከኖገና ከቤተሰቡ ጋር ከጥፋት ተርፈዋል (ዘፍጥረት 6:7-8)። የቀረው ሕዝብ ፦ እንስሳትና አራዊት በሙሉ በእግዚአብሔር ፍርድ ተደምስሰዋል።

እግዚአብሔር ለኃጢአተኛ እንጂ ለኃጢአት የሚራራ ልብ ስለሌለው ኃጢአትን ይቀጣል። ኃጢአተኛ ግን ንስሐ ከገባ ምሕረትን ያገኛል፤ እግዚአብሔር በኃጢአተኛ ሞት በፍጹም አይደሰትም። እግዚአብሔር “እኔ ማንም ሰው እንዲሞት አልፈልግም፤ ስለዚህ ሁላችሁም ከኃጢአታችሁ ተመልሳችሁ በሕይወት ኑሩኝ” ይላል (ሕዝቅኤል 18:32)። የሰዎች ልጆች ከእግዚአብሔር ለዘለዓለም የሚለዩት በራሳቸው ምርጫ በኃጢአት ምክንያት እንጂ በእግዚአብሔር ጭካኔ አይደለም። ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር በሙሉ ልባችን ንስሐ እንድንገባና በኃጢአት ምክንያት ከሚመጣው ከእግዚአብሔር ፍርድ እንድናመልጥ ጥሪውን አላቋረጠም። እንዲህ ያለውን ጥሪ መቀበልና አለመቀበል የግለሰቡና የኅብረተሰቡ ምርጫ ነው።

በዮናስ ዘመን የነነዌ ሰዎች ኃጢአትና ዓመፃ በእግዚአብሔር ፊት በጣም የከፋ ነበር፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ነቢዩን ዮናስን የንስሐ ስብከት ይሰብክላቸው ዘንድ ከማስጠንቀቂያ ጋር ወደ ነነዌ ላከው። ነቢዩም ለጊዜው ነገሩን ባለመቀበል ቢያምፅም እግዚአብሔር ለዘለዓለም የማይረሳ ትምህርት አስተምሮት ወደ ነነዌ እንዲሄድ አደረገው። የነነዌ ሕዝብ የዮናስን ስብከት በሰሙ ጊዜ በዓመፃቸው አልቀጠሉም ፤ ይልቅስ በምድሪቷ በሙሉ ጸምና ፀሎት ታወጀ። ሕዝቡም ወደ እግዚአብሔር ልባቸውን መለሱ ፤ እግዚአብሔርም ምሕረት አደረገላቸው።

በየዘመናቱም የነበሩ የእግዚአብሔር ሰዎች ወደ ኅብረተሰባቸው ብቻ ሳይሆን ወደ ተለያዩ ሕዝቦች የተላኩት የንስሐን መልእክት ይዘው ሲሆን፤ የነቢያቱ ስብከትና ጩኸት ሕዝቡ በንስሐ ወደ እግዚአብሔር እንዲመለስ በማስጠነቅቅ የሚረዳ ነበረ። በየዘመናቱ እግዚአብሔር ያስነሣቸው ነቢያት ያስጠነቅቁ የነበሩት በሰዎችና በእግዚአብሔር መካከል ኃጢአት ጣልቃ እንደገባና ሰዎችን ከፈጣሪያቸው እንደለያያቸው ነው።

የሰዎች ጸሎት የማይመለሰው፤ የማይፈወሱትና እርዳታ በፈለጉ ጊዜ የማይገኙት ከኃጢአት ብዛት የተነሣ እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ያስረዳል (ኢሳ 59፡1-3)።

ንስሐ ለመለኮታዊ ይቅርታና ፈውስ የማያሻማ መፍትሔ መሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከዘፍጥረት እስከ ራእይ ድረስ የነበሩ አገልጋዮች በተደጋጋሚ ጠቅሰውታል። ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሽ ቀደም ብሎ የመጣው ዮሐንስ መጥምቁ በመባል የታወቀው ነቢይ በብዛት ያተኮረው በንስሐ ስብከት ላይ ነበረ። “እነሆ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ” በሚል መልእክት በዘመኑ የነበሩትን የሃይማኖት ሰዎች በማንቀጥቀጥ በዮርዳኖስ ወንዝ በንስሐ ጥምቀት ያጠምቃቸው ነበር።

ጌታ ኢየሱስ ራሱ የምሥራችን ቃል እያበሰሠረ በመጣ ጊዜ “ጊዜው ደረሰ ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ፤ በዚህ የምሥራች ቃል እመኑ” እያለ በገሊላ አካባቢ ይሰብክ ነበር (ማር 1፡15) ። በጌታ ስብከት ንስሐ የገቡ ብዙዎች ነበሩ፤ በአንፃሩ ደግሞ እንዲሁም ምንም እንኳን በጌታ ኢየሱስ የተደረጉትን ተአምራቶችንና ድንቆች ቢያዩም ልባቸው ወደ እግዚአብሔር ያልተመለሰ አያሌ ሰዎችም ነበሩ (ሉቃስ 23፡27) ። ዛሬም ቢሆን በንስሐ ስብከት ወደ እግዚአብሔር የሚመለሱ አሉ፤ እንዲሁም የሚያምፁ ሞልተዋል። ይሁን እንጂ እያንዳንዱ ሰው ለወሰነው ውሳኔ በመጨረሻው የፍርድ ቀን ዋጋውን ይቀበላል ወይም ይከፍላል።

የንስሐ አስፈላጊነት

ንስሐ የሚባለው ቃል በሕዝብ ክርስቲያኑ ዘንድ በጣም የተለመደ ቋንቋ ነው። ከላይ እንደተጠቀሰው የንስሐ ዋናው ትርጉም በግለሰብም ሆነ በኃህብረተሰብ ደረጃ ስለተፈጸመ በደልና ኃጢአት በመጸጸት በሙሉ ልብና በሙሉ ሐሳብ ወደ እግዚአብሔር መመለስና መለወጥ ነው። እውነተኛ ንስሐ የአመለካከት ፤ የአስተሳሰብና የአደራረግ ለውጥን ያስከትላል ፤ የሚታይና የሚጨበጥ ፍሬ አለው። እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ ንስሐ ለመጥራት በተለያዩ መንገድ ይናገራል ፤ ሰዎች ለንስሐ

ሕይወት የማይበቁት እግዚአብሔር ስለማይናገር ሳይሆን ፤ እርሱ ሲናገር ስለማያስተውሉ ነው።

ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳው እስራኤላውያን በተለያዩ ዘመናት በእግዚአብሔር ላይ ዓምፀዋል ፤ እግዚአብሔርም ወደ ራሱ ሊመልሳቸውና የራሱ ሊያደርጋቸው በምድሪቱ ላይ በሚከሰቱ ሁኔታዎች አማካይነት ሲያስጠነቅቃቸው አያስተውሉም ነበር። እርሱ ግን ነቢያትን እያስነሣ ይልከባቸው ነበር። ከነዚያም ነቢያት መካከል የታወቀው አንዱ አሞጽ ሲሆን በዘመኑ በሕዝቡ ታሪክ ውስጥ የተከሰቱትን ልዩ ልዩ ክስተቶች በመተርጎም የእግዚአብሔርን የምሕረት ጥሪና ማስጠንቀቂያ ይገልጽላቸው ነበር። ክስተቶቹ ከዚህ ቀጥሎ የተዘረዘሩት ነበሩ፡-

የመጀመሪያው ረሀብ ነበር፤ እስራኤላውያን በአፋቸው የሚቀምሱት እህል አጡ ፤ በከተሞቻቸውም ሁሉ ላይ ችጋር መጣባቸው (አሞጽ 4፡6)

ሁለተኛው ድርቅ ነበር ፤ እርሻ እስኪጠፋና የሚጠጣ ውኃ እንኳ እስከማይገኝበት ሁኔታ ላይ ደረሱ። (አሞጽ 4፡8)

ሦስተኛው የአንበጣ መንጋ ነበር ፤ አትክልቶቻቸው ፡ ወይናቸው ፡ የበለሰና የወይራ ዛፎቻቸው በአንበጣ መንጋ ተደመሰሱ (አሞጽ 4፡9)

አራተኛው በግብጽ ምድር ተከስቶ እንደነበረው ዓይነት መቅሠፍት ነበር (አሞጽ 4፡10) ።

አምስተኛው ሰዶምና ጎሞራ እንደተደመሰሱ እሥራኤላውያንም መደምሰስ ነበር (አሞጽ 4፡11) ።

ነገር ግን እንዚህ ክስተቶች በሙሉ የእስራኤልን ሕዝብ ወደ ንስሐ ሕይወት አላደረጁባቸውም ። ይልቁንም የሕዝቡ ልብ በአመፅ ፡ አፋቸው በማጉረምረም የተሞላ ነበር።

ከላይ የተዘረዘሩትን ለሕዝብ ማስጠንቀቂያና ማረሚያ የተከሰቱትን የእግዚአብሔር ቁጣ መግለጫዎች በምናነብበት ጊዜ “እግዚአብሔር ምን ዓይነት ጨካኝ አምላክ ነው?” እንል ይሆናል። ሆኖም ሁኔታውን ልብ ብለን ብንመለከተው የተጠቀሱት ክስተቶች በሙሉ በእርግጥ የእግዚአብሔር ምሕረቶች ናቸው እንጂ መቅሠፍቶች አይደሉም። ክስተቶቹ በሙሉ የእግዚአብሔር መልእክቶችና የእግዚአብሔር ድምፅ

ናቸው ፤ ነገር ግን ሕዝቡ ማስተዋል ስለነደላቸው ተግባራትን ባለማጠቃለያ በኃጢአታቸውና በዓመፃቸው ቀጠሉ። በዚህ ሁኔታና ችግር እያለፉ ወደ እግዚአብሔር የማይመለሱ ሰዎች ለሞት ፍርድ የተጠበቁ ናቸው።

ዛሬ የሕዝባችን ሁኔታ በአሞጽ ዘመን ከነበረው ከአይሁዳውያን ሁኔታ እምብዛም የተለየ አይደለም። በምድራችን የሆነው ሁሉ ለሕዝባችን ቀርቶ ለመላው ዓለም የታወቀ ጉዳይ ነው። ድርቁ፤ ረሀቡ ፤ አንዝጣው፤ መቅሠፍቱ ፤ ቸነፈሩ ፤ እጅግ አስፈሪ ነው፤ ሆኖም በአገር ደረጃ ይህ ሁሉ ጉድ ለምን እንደደረሰብን አስተውለን ንስሐ አልገባንም ፤ ከእግዚአብሔር ምሕረትን አልጠየቅንም። አልፎ አልፎ ጸሎት እየተባለ ሕዝብ ተሰብስቦ ይሆናል ፤ እግዚአብሔር ግን ሁኔታው እንዲከሰት የፈቀደው ሰዎች እንዲጸልዩ ብቻ ሳይሆን ንስሐ እንዲገቡና ለዘለዓለም እንዲለወጡ ነው። እውነተኛ ንስሐ ሕዝባችን እንደሚያደርገው ለፈጸምነው በደል ማዘንና ከንፈርን መምጠጥ አይደለም። እውነተኛ ንስሐ ባንድ ልብና ባንድ ሐሳብ ወደ እግዚአብሔር መመለስና፡ በማያዳግም ሁኔታ ራስን ለእግዚአብሔር አሳልፎ መስጠት ነው። እውነተኛ ንስሐ ያለፈውን ኃጢአት በአግባብ በመናዘዝ ዳግመኛ ወደዚያ አለመመለስ ማለት ነው ፤ ጣታትን ከሕይወታችን ፤ ከአምልኮአችን ፤ ከቤታችንና ከምድራችን አውጥተን መጣል ነው። እውነተኛ ንስሐ ምንም ዋጋ ቢያስከፍል በሕይወትና በመንፈስ ለእግዚአብሔር በፍጹም መገዛት ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳው በኤፌሶን የነበሩ አሕዛብ በንስሐ ፊታቸውን ወደ እግዚአብሔር በመለሱ ጊዜ የጣታት ዕቃዎችንና የጥንቆላ መጻሕፍትን አውጥተው በአደባባይ አቃጠሉ (የሐዋ 19፡18-20) ። እውነተኛ ንስሐ እንዲህ ያለና ቆራጥ እርምጃ የሚያስወስድ ነው።

ሕዝባችን ገና እውነተኛ ንስሐ ምን እንደሆነ አላወቀም ፤ አልተረዳምም ። ቢረዳው ኖሮ የእግዚአብሔርን ምሕረት ስለ ራሱና ስለ ምድሪቱ ይጠይቅ ዘንድ ፊቱን ወደ እግዚአብሔር ይመልስ ነበር። በጎዳው ያሉትን የአጋንንት ማምለዚያ ዕቃዎችን ፤ የጥንቆላ መጻሕፍትን ፤ የአምልኮ ትብታቦች ከቤቱና ከጌሮው አውጥቶ ያቃጥል ነበር ። ምድሪቷን ከመተተኞች፣ ከአስማተኞች፣ ከጠንቋዮች፣ ከግርተኞችና

ከመናፍሰት ጠሪዎች ነፃ ያደርግ ነበር። ጳጳሳት ፣ ካሕናት፣ ወንጌላውያንና ሰባኪያን ከአብ፣ ከወልድና ከመንፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ ውጪ ያለውን ማንኛውንም የአምልኮ ዕቃና እምነት በአደባባይ ያወግዙ ነበር። መሀይምም ሕዝብ ከአጋንንት ፍራቻ ነፃ ወጥቶ እግዚአብሔርን በደስታ ያመልክ ነበር፤ እስከ ዛሬ ግን ይህ አልሆነም ፤ ስለዚህም የተጸለየው ጸሎት አልተመለሰም ፤ ሕዝቡም አልተፈወሰም ። ሰይጣን መልኩን እየቀያየረ አንዴ በድህነት፣ አንዴ በኢኮኖሚ ቀውስ ፣ አንዴ በዘረኛነት፣ አንዴ በፖለቲካ ውዝግብ ከጣታቱ ጋር የተቆራኘውን ሕዝባችንን ያንገላታል ነው። ይህ ሁሉ ትዕግሥት በሚያስጨርስ ሁኔታ የሕዝባችንን የበረሀ ጉዞ ያለልክ እያራዘመ ስለሆነ ሕዝባችን ከመቼውም የበለጠ በጥፋት ምድረ በዳ እየተንከራተተ በችግር እሸዋ ውስጥ እየሰጠም ነው።

ከመጽሐፍ ቅዱስ በሁለተኛ ዜና መዋል ምዕራፍ 16 አሳ ስለሚባል የአይሁድ ንጉሥ የተጻፈውን እናገኛለን ፤ አሳም በጽኑ ሕመም ምክንያት ሽባ ሆኖ እንደነበረና የባለ መድኃኒቶችን እንጂ የእግዚአብሔርን እርዳታ ባለመፈለጉ ፤ ከሁለት ዓመት በኋላ እንደሞተ እንረዳለን። የአሳን ሽባነት መፈወስ ለእግዚአብሔር ከባድ አልነበረም ፤ ነገር ግን አሳ ባለመድኃኒቶችን እንጂ እግዚአብሔርን ባለመፈለጉ ለሞት በቃ።

በምድራችን የተቋቋመ ኢኮኖሚ ፣ የታመመ ኅብረተሰብ፣ የተቃወሰ ፖለቲካና የተጎሳቀለ ሕዝብ አለ ፤ ሆኖም እግዚአብሔር ፈውስን እንዲያመጣ በእውነተኛ ንስሐ ወደ እግዚአብሔር ገና አልተመለስንም። ከራሳችንና ከአገር ውጭ የሞከርናቸው መድኃኒቶች እስካሁን አልረዱንም። ሁሉም ነገር በየፈርጁ እየሞተ ነው። ታዲያ ለዚህ መፍትሔ ምንድን ነው? ፤ ከእግዚአብሔር በስተቀር ሌላ መፍትሔ የለም።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ንስሐ ከዕውቀት ደረጃ አልፎ በግለሰብና በገብረተስብ ሕይወት ውስጥ መንፈሳዊ ፍሬን በማፍራት ፈውስን እንደሚያስገኝ ጠለቅ ባለ ሁኔታ እንመለከታለን። ኢትዮጵያ የአንድ ድርጅት ወይም የአንድ ብሔር አገር ሳትሆን የሁላችንም ነች፤ በመሆኑም ለእርሷ ፈውስ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ለራሱ ፣ ለልጆቹ፣ ለታሪኩና ለምድሪቱ ሲል በፍጹም ልቡ በንስሐ እግዚአብሔርን መፈለግና

ፊቱን ወደ እግዚአብሔር መመለስ ይኖርበታል። በምድሪቷ ኃጢአት ያልተበከለ ኢትዮጵያዊ ስለሌለ ሁላችንም በትሕትና በእግዚአብሔር ፊት ተደፍተን ንስሐ መግባት አለብን።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚጠቁመን ንስሐ የሚገባው በተለያዩ መንገድ ነው። ግለሰብ የሚገባው ንስሐ አለ፣ ኅብረተሰብ የሚገባው ንስሐ አለ። የእኛም ንስሐ የቃል ብቻ ሳይሆን በምድራችን ፍሬ እንዲያፈራ ሁለቱንም ዓይነት የሚያጠቃልል ሲሆን ነገሩ የሚመለከታቸው እነማን እንደሆኑና ምን ዓይነት ንስሐ እንደሚያስፈልጋቸው ከዚህ ቀጥሎ በዝርዝር እንመለከታለን።

ንስሐና ፈውስ ለሕዝባችን

የአገራችን መሪዎች የዘሩት የማይበቅለው፣ ያቀዱት የማይሳካው፣ ሥራቸው ለጥፋት እንጂ ለልማት ያልሆነበት ምክንያት ለምንድር ነው? ለሕዝቧ ዕድገት ጽኑ መሠረት ለመጣል ያልተቻለው ለምንድር ነው? እስከመቼ አገሪቷ በዚህ ሁኔታ ትኖራለች? እነዚህ ጥያቄዎች ከብዙ ሺህ ዓመታት በፊት ነቢዩ ኤርምያስ ስለውድ አገሩ “ምድሪቱ የምታለቅሰው ፣ የአገሩ ሳርስ ሁሉ የሚደርቀው አስከ መቼ ነው?” በማለት የጠየቀውን ጥያቄ ይመስላሉ (ኤር 12፡4)።

ለምድሪቷ ችግር መፍትሔ የሚሆነው በሕዝቡ መካከል ያለው ኃጢአት ሲጋለጥና ሕዝብ ሁሉ በሙሉ ሕይወቱ ንስሐ ሲገባ ብቻ ነው። የመሪዎቻችን ሥራና አገልግሎት እንዳይሳካ የሚያደርገው የማይታይ መንፈሳዊ ውጊያ በምድሪቷ ላይ አለ። በእያንዳንዱ ብሔረሰብ ላይ ታላቅ ትብታብና እስራት አለ። ለሕዝባችንና ለመሪዎቻችን መርገም የሆነ ኃጢአት አለ። የመሪዎቻችን ሥራ አለመባረክ የኛ አለመታደል ነው። የመሪዎቻችን ውድቀት ለአገሪቷ ውድቀት ነው ። ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ እንደ ታዛቢ ዝም ብለን ከዳር በመቆም የሚሆነውን አናይም። በእኛ ላይ በተነሣው በሰይጣን ሥራ ላይ መነሣት አለብን። “የወይናችንን ቦታ የሚያጠፋትን ቀበሮዎች፣ ጥቃቅኑን ቀበሮዎች አጥምዳችሁ ያዙልን” የሚለው ምሳሌያዊ አነጋገር ለእኛ ትልቅ መልእክት መሆን አለበት።(መዳል 2፡15)

ከእንግዲህ “ላለፈው ክረምት ቤት ስለማይሠራ” እኛም ላለፈው ውድቀት ቁጭ ብለን ማንባትና ማዘን የለብንም ፤ ባለፈው ታሪክ ውስጥ መኖር ራሱን የቻለ ትልቅ ውድቀት ነው ፤ አሁን ማድረግ ያለብን ነገር ቢኖር አሠቃይቶን ያለፈው ነገር እንደገና እንዳይመለስብን ዘላቂ የሆነ መፍትሔ እንዲያገኝ ንስሐ በመግባት ከእግዚአብሔር መመሪያ መጠየቅ ብቻ ነው። አገራችንን እስከ ዛሬ ያቆረቆዘው የውጪ አገር ዕዳ ሳይሆን

የኃጢአት ዕዳ ነው። ያለብን የመንግሥታት ዕዳ በሙሉ ቢሰራዝና ያለብን የኃጢአት ዕዳ እኛ ላይ ከቀረ ለዘላለም ካለንበት ውድቀት አንጎላም፤ ስለዚህ ፈውስን እናገኝ ዘንድ ፈታችንን ወደ እግዚአብሔር እናዙር፤ በመንገዱም እንሂድ፤ ለራሳችን፣ ለልጆቻችን፣ ለምድራችን፣ ከእግዚአብሔር መመሪያ እንቀበል፤ “ኃጢአቱን የሚሰውር አይለግም፣ የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል” ተብሎ ተጽፏል። (ምሳሌ 28፡-13)።

ሀ፡ ንስሐ ለመንፈሳዊ መሪዎች

1፡ ምሥጢራዊ ንስሐ

ከሁሉ አስቀድሞ በምሥጢርም ሆነ በይፋ ንስሐ የሚያስፈልጋቸው የሕዝብ መንፈሳዊ መሪዎች ናቸው። መንፈሳዊ መሪዎች በልዩ ልዩ ፈተናዎች ውስጥ ያልፋሉ፤ ከእነዚህ ፈተናዎች አንዳንዶቹ ከዲያብሎስ የሚመጡ ሲሆኑ ሌሎቹ ግን ከመንፈሳዊ መሪዎች ከራሳቸው ስንፍናና ግድየለሽነት የሚመነጩና የእግዚአብሔር እጅ በሕይወታቸው እንዳይሠራ የሚያደርጉ ናቸው” (ያዕቆብ 13፡-14)። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ያሉ አገልጋዮች በሙሉ የሕይወታቸውን ጉዳይ በጌታ እርዳታ ማስተካከል አለባቸው። በጸምና በጸሎት የእግዚአብሔርን ፊት በመፈለግና ኃጢአታቸውን በመናዘዝ እግዚአብሔር ወደ ጠራቸው ሙላትና ዓላማ መግባት አለባቸው። ይህን ካላደረጉ ምንም በአገልግሎት ውስጥ ቢሆኑም ይህ ምስጢራዊ እስራት ሕይወታቸውን ስለሚያጎብክል በአገልግሎታቸው በረከት ከመሆናቸው ይልቅ የችግር ምንጮች ይሆናሉ። እንደእነዚህ ዓይነቶቹ መንፈሳዊ መሪዎች ጊዜአቸውን ከጌታ ጋር በማሳለፍ ይፈወሳሉ። የፍቅር ምንጭ በመሆን በሕዝቡ መካከል የተቀደሰ ዕቃ ሆነው ለተከበረ አገልግሎት ይውላሉ። እውነተኛ ንስሐ ከሁሉ አስቀድሞ በመንፈሳዊ መሪዎች ሕይወት ፈውስን ሊያመጣ ይገባል። ዛሬ ለሕዝባችን የሚያስፈልጉት በእውነት የተፈወሰ መንፈሳዊ መሪዎች ስለሆኑ ጉዳዩን በቀላሉ ዝም ብለን የምናልፈው እንዳልሆነ መዘንጋት የለብንም። መንፈሳዊ መሪዎች ከባድ የሆነ ኃጢአት እንደሚያስፈራን ሁሉ በትንሹም ኃጢአት መንቀጥቀጥ አለብን። በአገልግሎት ዓለም ውስጥ እያለን በድፍረትና በስውር

ኃጢአት ምክንያት ከእግዚአብሔር መለየት እንደምንችል ልንዘነጋ አይገባንም።

በዘመነ ብሉይ ሊቀ ካህናት ስለ ሕዝቡ ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕትን ከማቅረባቸውና ሕዝቡን ወክለው በአምላክ ፊት ከመቆማቸው አስቀድሞ ስለ ራሳቸው ኃጢአትና በደል ስርየት ደም ይዘው ይቆሙ ነበር። ለራሳቸው ኃጢአት ምሕረትን ካገኙ በኋላ ለሕዝብ ምሕረትን ለመጠየቅ ድፍረትን ያገኛሉ። የአዲስ ኪዳን ካሕናት ደግሞ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያገለግሉት በእውነትና በመንፈስ ብቻ ስለሆነ ፣ ሌሎችን በማገልገል ወደ በረከት ለማድረስ ራሳቸው አስቀድመው መባረክ ይኖርባቸዋል። ለራሱ ያልተባረከ አገልጋይ ሌሎችን ሊባርክ አይችልም፤ ለራሱ የሌለውን ለሌሎች ማካፈል እጅግ ያስቸግረዋል። እኛ ራሳችን ያልቀመስነውን ሌሎች እንዲቀምሱ ልናደርግ አንችልም፤ እኛ ወደ አልገባንበት በረከት ሌሎችን ልናስገባ አንችልም። እኛ ወደ አልደረስንበት የዕድገት ደረጃ ሌሎች እንዲያድጉ ለማድረግ ያዳግተናል። በግል ሕይወታችን ያልተለማመድነውን መንፈሳዊ ልምምድ ሌሎች እንዲለማመዱ ልናደርጋቸው አንችልም። ጌታ ኢየሱስ ባስተማረን ትምህርት ይህንን ግልጽ አድርገልናል። “በአንተ ዓይን ያለውን ግንድ ሳታይ ስለምን በሌላ ሰው ዓይን ያለውን ጉድፍ ትመለከታለህ። ደግሞስ በአንተ ዓይን ያለውን ግንድ ሳታይ ሌላውን ሰው እስቲ በዓይንህ ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ እንዴት ትላለህ። አንተ ግብዝ አስቀድመህ በአንተ ዓይን ያለውን ግንድ አውጣ ከዚያም በኋላ በሌላ ሰው ዓይን ያለውን ጉድፍ ለማውጣት አጥርተህ ታያለህ።” (ማቴ 7፡3-5)። እዚህ ላይ ጌታ የሚጠቁመው በአገልጋዮች ሕይወት ውስጥ ስላለው እግዚአብሔር ብቻ ስለሚያየው ሰውር ኃጢአት ነው። ኃጢአት ሰውር ባይሆን ኖሮ አገልጋዩም ራሱ በሰው ፊት ለመቆም ድፍረት አይኖረውም ነበር። ይሁንና ያልተናዘዙት ሰውር ኃጢአት እያለ ሌሎችን ከኃጢአት ነፃ ማውጣት መሞከር ግብዝነት ነው።

“ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመምም ሁሉ ሊያነፃን እርሱ የታመኑና ጻድቅ ነው” (1ኛ ዮሐ 1፡-9)። ይህ የጌታ ቃልና ተስፋ ነው። የእግዚአብሔር አገልጋዮች ማወቅና መርሳት የሌለባቸው ትልቁ ነገር ሥጋ ለባሾች ስለሆኑ

ሲሳሳቱና በኃጢአት ሊወድቁ እንደሚችሉ ነው። “አገልጋይ ሆኖ እንዴት ይወድቃል?” “አገልጋይ ሆኖ እንዴት ይሳሳታል?” እያሉ ጥያቄ የሚያነሡ ሊኖሩ ይችላሉ፤ እንዲህ ዓይነቱ ጥያቄ ሰዎችን በመፍራት አገልጋዮች ወደ ንስሐ ሕይወት እንዳይገቡ ያደርጋል። እውነቱ ግን ሥጋ የለበሰ ሁሉ ሊሳሳት መቻሉ ነው። ስለዚህ አገልጋዮች ንስሐ ገብተን ሕይወታችንን አስተካክለን እግዚአብሔር ለጠራን ጥሪ በድፍረት እንሰለፍ። የክርስቶስ ኢየሱስ ደም የሚያነፃው ተራውን ምዕመን ብቻ አይደለም፤ አገልጋዩንም፣ ካሕኑንም ፡ ወንጌላዊውንም ነው። ደሙ ሁሉንም ስለሚያነፃ በእምነት ወደ ጸጋ ዙፋን ቀርበን ፡ እግዚአብሔር ይቅር ባይ ስለሆነ ይቅርታውን ተቀብለን እንፈታ! በእርግጥ በአገልግሎት ዓለም ውስጥ ያለው ጥላቻ፣ ቅንፃት፣ ንቀት፣ የሥልጣን ሽሚያና ማስመስል ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት ነው። ይህ በሙሉ ነገሩ በሚመለከታቸው አገልጋዮች በንስሐ መሰተካካል አለበት።

በአገልጋዮች ሕይወት ውስጥ ቅንፃት የሚከሰተው ከእነርሱ የተሻለ አገልጋይ ሲነሣ ፡ ከእነርሱ የተሻለና ተደማጭነት ያለው ሰው ብቅ ሲል ነው። ሰይጣን በሰዎች አእምሮ ገብቶ አለማወቃቸውን በማጉላት ይጫወታል እንጂ አንድ አገልጋይ የአገልግሎት ስጦታውን የሚያገኘው ከራሱ ወይም ከሌላ ሰው አይደለም። ስጦታን የሚሰጥ እግዚአብሔር ነው፤ ጸጋን የሚያለብስ እግዚአብሔር ነው፤ ሰዎችን ደስ እንዳሰኘው በሕይወታቸው የሚጠቀምባቸው መንፈስ ቅዱስ ነው። እውነቱን ብንመረምር አገልጋዩ በራሱና ከራሱ የሚያደርገው ምንም ነገር የለውም። አንድ አገልጋይ እግዚአብሔር አብ በሰጠው ጸጋ ምክንያት በሰዎች ፊት በሚቆምበት ጊዜ የጌታ ሥራ በሌሎች ሕይወት በማይሠራበት ሁኔታ ያን አገልጋይ መንፈስ ቅዱስ ይሠራበታል። በዚያ አገልጋይ ላይ መቅናት የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ በሥጋ ኃይል ለመውሰድ መሞከር ነው።

የእግዚአብሔር ጥሪ በሕይወታቸው ያላቸው አገልጋዮች በሙሉ የራሳቸው አይደሉም። የእግዚአብሔር ዕቃዎች ናቸው። እርሱ በፈለገው ጊዜ ፡ በፈለገው ሁኔታ ፡ በፈለገው መንገድ ፡ በፈለገው ሥራ እንደ ሰጣቸው ጸጋ መጠን ይጠቀምባቸዋል። ጉዳዩ ሰማያዊ እንጂ ምድራዊ አይደለም። በዚህ ሁኔታ አገልጋዩ ራሱ ሕይወቱን ለመንፈስ ቅዱስ ከመስጠት በስተቀር

የሚያደርገው ነገር ምንም የለም። ሆኖም የእግዚአብሔርን ሥራ ካለማስተዋል የተነሣ ሌላው አገልጋይ ይከፋል፣ ይቀናል ፡ የተደረገው ሁሉ ስሕተት እንዳልሆነ እያወቀ በሥጋው እየተነዳ ይመራል፤ በዚህ ጊዜ በቀናተኛው አገልጋይ ውስጥ ሰይጣን የጥፋት ሥራውን መሥራት ይጀምራል፤ እግዚአብሔር ከእንደዚህ ዓይነት ውድቀት ይጠብቀን።

መመካትን በተመለከተ በዚህ ዓለም ላይ ከሁሉ አብልጠን የምንመክበት ምን ነገር ይኖር ይሆን? እንደኔ ያለ ሠራተኛ የለም፤ እንደኔ ያለ አስተማሪ የለም። እንደኔ ያለ ሰባኪ የለም፤ እንደኔ ያለ ዘማሪ የለም፤ እንደኔ ያለ መልክ መልካም የለም ብለን እናስብ ይሆን? ነገሩን መቀበል ቢያቅትም በሁሉ ነገር ከእኛ የተሻሉ ሰዎች ፡ ሠራተኞች ፡ አስተማሪዎች፣ ሰባኪዎች፣ ዘማሪዎች፣ መልክ መልካሞች ሞልተዋል። ታዲያ ሰይጣን እንዳንተ ያለ በዓለም የለም እያለ ድምፁን ሲያሰማን በጌታ ስም ገሥጸን እግዚአብሔር በጸጋው በሰጠን ስጦታችንና ችሎታችን እርሱን አመስግኑን በሰላምና በፍቅር ለምን አንኖርም? እግዚአብሔር ያደረገንን ሆነን አለመገኘት ኃጢአት ስለሆነ ንስሐ መግባት ያስፈልጋል፤ በሌሎች ስጦታና ጸጋ መቅናት ራሱ ዓመፅ ነው። ጌታ በሰጠው ልዩ ጸጋ ምክንያት ሰውን ማግለል ንስሐ የሚያስፈልገው በደል ነው። በቅንፃት በመነሣሣት በሌላ ምክንያት ሽፋኖን በእግዚአብሔር ሥራ ላይ እክል መፍጠር በአገልግሎት ላይ መርገም ያመጣልና እጅግ መጠንቀቅ ተገቢ ነው። ዛሬ ከላይ በተዘረዘሩትም ሆነ በሌላም ዓመፅ ባሕሪይና ተግባር የተተበተባችሁ ጳጳሳት፣ ካሕናት፣ ሰባኪዎች፣ መዘምራን፣ ወንጌላውያንና በተለያዩ አገልግሎት የተሰለፋችሁ የጌታ እግዚአብሔር አገልጋዮች ሁሉ ንስሐ ግቡ፤ እግዚአብሔር ፈውስን ያመጣል።

በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ አገልግሎት አንዱ ከሌላው ጋር አይወዳደርም። በሰፊው ዓለም ውስጥ ሰዎች አንዱ ሌላውን ለመብለጥ እንደሚያደርጉት ዓይነት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ፋክክር የለም። በውድድር መንፈስ የሚመሩ ሰዎች የፈለጉት ነገር ይሳካላቸው እንጂ በወንድሞቻቸውና በእንቅጃቸው ላይ ለሚደርሰው ሁሉ ግድ አይላቸውም። እንደዚህ ያለ ውድድር ከእግዚአብሔር መንፈስ የማይመጣ ከመሆኑም ሌላ ፍጹም የሰይጣን ሥራ ነው። ሰዎች በተፈጥሮአቸው በጣም ይለያያሉ።

አንዱ በሁሉም ነገር ሌላውን ሊመስል አይችልም ፤ እግዚአብሔር አንድን ነገር በአንድ መልክ እየደጋገመ አይሠራም ፤ ሁልጊዜ ግን አዲስ ነገርን ያደርጋል። በመሆኑም ነው ከአንድ አባትና እናት የተገኙ ወንድማማች እንኳ በሁሉ ነገር የማይመሳሰሉት። በጸባያቸውም ሆነ በሥራቸው ሁሉ ልዩነት ይታይባቸዋል ፤ ይህም የሆነው እግዚአብሔር በዚህ ሁኔታ ስለ ፈጠራቸው ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ አስተማሪዎች ሊኖሩ ይችላሉ፤ ግን የአንዱ አስተማሪ ስጦታ የሌላውን አስተማሪ ስጦታ አይመስልም። ስለዚህ አስተማሪዎችም ሆኑ ፣ ካሕናት ፣ ሰባኪያንም ሆኑ መዘምራን በስጦታቸው በፍጹም አይመሳሰሉም። በላያቸው ላይ የሚሠራው የእግዚአብሔር ጸጋ የተለያየ ነው። ይህም የሆነው ሊወዳደር በማይችል ስጦታ አብረው እንዲያገለግሉ ነው። በአገልግሎት ዓለም ውስጥ ሰው ከራሱ ጋር እንጂ ከሌሎች ጋር አይወዳደርም። የራሱን ሩጫ ይርጣል ፣ የራሱን አገልግሎት ያሻሽላል ፣ በጸጋ ስጦታ ያድጋል ፣ ግን ሌሎችን አያሸንፍም። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ መሸናገፍ የሚባል በፍጹም የለም። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ውድድር የለም ፤ በሁሉም ውስጥ የሚሠራው አንዱ መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ ፣ መንፈስ ቅዱስ ከራሱ ጋር አይወዳደርም ። ሰዎችም እርስ በርሳቸው እንዲወዳደሩ አይፈቅድም። በእግዚአብሔር ስምና በአገልግሎት ስም እያመካኙ ፣ ውስጥ ለውስጥ ግን ከቅንዓት ፣ ከዘረኛነት ፣ ከጥላቻ ፣ ከንቀት ፣ ከራስ ወዳድነት የተነሣ ፤ አገልጋዮችን ማሳደድ፣ በእነርሱ ላይ ሌሎችን ማሳመፅ የአጋንንት ሥራ ነው። የእግዚአብሔር ቃል “...መራራ ቅንዓትና አድመኝነት በልባችሁ ቢኖርባችሁ አትመኩ በእውነትም ላይ አትዋሹ ፤ ይህ ጥበብ ከላይ የሚወርድ አይደለም ። ነገር ግን የምድር ነው፤ የሥጋም ነው፤ የአጋንንትም ነው ፤ ቅንዓትና አድመኝነት ባሉበት ሥፍራ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ አሉና” ይላል ((ያዕ 3:14) ። አገልጋዮች ለራሳቸው የተሻለ ቦታ ለመያዝ ሲቀናኑ ፣ ሲገዳደሉ ፣ በየዘመናቱ ኖረዋል። በምድራችን በጳጳሳት ፣ በካሕናት ፣ በሰባኪያን ፣ በወንጌላውያን መካከል ያለው የሥልጣን ሽሚያ እጅግ የሚያሳዝን ነው። ይህም ትልቅ ንስሐ የሚያሻው ጉዳይ ነው።

በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ አገልግሎት በሽሚያ ወይም በሹመት የሚሆን አይደለም። ጠሬው እግዚአብሔር ራሱ ስለሆነ

አገልግሎት መለኮታዊ ጥሪ ነው። ቤተ ክርስቲያን በእውነት በእግዚአብሔር የምትመራ ከሆነ ፣ መሪዎቿን በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ታገኛለች። እግዚአብሔርን የማያውቁና የማይፈሩት ባለሥልጣናት በቤተ ክርስቲያን አመራር ውስጥ እጃቸውን ማስገባት የለባቸውም። እጃቸውን ካስገቡ ግን ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ቤትና ሥራ መሆኗ ቀርቶ፤ የሥልጣን መፈለጊያ ፣ የፖለቲካ መድረክ ትሆናለች። ይህም ከሆነ ቤተ ክርስቲያን ለኅብረተሰቡ የምታስተላልፈው መለኮታዊ መልእክት አይኖራትም። ሰውን እንጂ እግዚአብሔርን አትሰማም፤ ሥጋዊ እንጂ መንፈሳዊ አትሆንም፤ ምድራዊን መንግሥት እንጂ ዘለዓለማዊውን መንግሥት አትወክልም። ክርስቶስ እየሱስ ደሙን ያፈሰሰላትና ሕይወቱን የሰጣት ቤተ ክርስቲያን በፍጹም በእርሱ ትግዛለች፤ በሙላት በእርሱ የማትገዛ ከሆነ የሰው ድርጅት እንጂ የእርሱ አይደለችም። እግዚአብሔርን ወክላ የሞራልና የመንፈሳዊ ሥልጣን ኖሯት ለምትኖርበት ኅብረተሰብ የእግዚአብሔር ድምፅ አስተላላፊ መሆን አትችልም። በመሠረቱ እውነተኛዋ ቤተ ክርስቲያን ራስዋ ትመራለች እንጂ በሰዎች አትመራም፤ ትገሥጻለች እንጂ አትገሠጽም። ዓለም ይከተላታል እንጂ ዓለምን አትከተልም። ዛሬ ግን ሁሉም ነገር የተገላበጠሽ ሆኖ መገኘቱ ያሳዝናል።

አነስም በዛ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላለው የሥልጣን ሽኩቻና በአካባቢዋ ለሚሰማው የውስጥ ችግር ኃላፊዎቹ መንፈሳዊ መሪዎች ናቸው። ቤተ ክርስቲያን በዓለም ነገር ከተጠመደች የእግዚአብሔርን ድምፅ በሚገባ ልትሰማ አትችልም፤ ውላ አድራ የእግዚአብሔር እውነት እንኳ እንግዳ ነገር ይሆንባታል። ይህም ሁሉ የሚሆነው ቤተ ክርስቲያን ተልእኮዋን ረስታ መሠረቷን ለቅቃ ስትሄድ ነው። በዓለም ብርሃን ከመሆን ይልቅ ራሷ በጨለማው ትጋረዳለች፤ በምድር ጪው በመሆን ፈንታ የምታንገሸገሽ አልጫ ትሆናለች። ከዚህ ሁሉ መውጣት የምትችለው ለመሪዎቿ እግዚአብሔር የንስሐን ምሪትና ማስተዋል ሰጥቶአቸው እግዚአብሔርን በንስሐ ሲፈልጉት ብቻ ነው።

ቤተ ክርስቲያንን ከሌሎች ድርጅቶች ለየት የሚያደርጋት የእግዚአብሔርን ድምፅ ስምታ በእግዚአብሔር መንፈስ መመራቷ ነው። ሥልጣኗ፣ መልእክቷና የመኖር መብቷ

የሚመነጨው ከእግዚአብሔር ነው። የመሪዎቹና የመንፈስ ቅዱስ አንድነት ከሌለ ወይም በአንድ ወይም በሌላ መንገድ ከጌታ ኢየሱስ ከተለዩች ከነፍስ የተለየ አካል ብቻ ትሆናለች። እርሷም መልእክቷም ትርጉም የማይሰጡ በድኖች ሲሆኑ አገልጋዮቿም ከሬሳ ጠባቂዎች የማይሻሉ ግብዞች ይሆናሉ። ጆሮ ያለው ይስማ!!!

2: በሕዝብ ፊት የሚደረግ ንስሐ

መንፈሳዊ መሪዎች በግል ሕይወታቸው በምስጢር ፡ ከድካም የተነሣ ከሚያደርጉት ኃጢአት ሌላ ለምዕመናቸው ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ የሆነውን የስሕተት ትምህርት በማስተማር አንድን ሕዝብ ለዘለዓለም የተኩነ ማድረጋቸው ታላቅ ኃጢአት ነው። ዛሬ በዓለም አካባቢ የሰይጣን ሥራ እየተስፋፋ የሄደው በሐሰተኞች የሃይማኖት መሪዎች ምክንያት ነው። በሰሜን አፍሪቃና በመካከለኛው ምሥራቅ አካባቢ ባሉት አገሮች በሃይማኖት ስም ከሰባዊ ርኅራኄ ውጪ የሆኑ ነገሮች እየተፈጸሙ ነው። የሃይማኖት መሪዎችን ሰይፍና ጎራ ይበመፍራት ለሐሰት ትምህርት የቁም እስረኞች የሆኑ ሕዝቦች እጅግ ብዙ ናቸው። እነዚህን ሕዝቦች ከተጣመመ መንፈስና እምነት ነፃ ማውጣት ለሰው በፍጹም የሚቻል አይደለም። በአመለካከታቸውና በአስተሳሰባቸው ከሕፃንነታቸው ጀምሮ የተተበተቡ ስለሆኑ ያን ያመኑትን ከመልቀቅ ሞትን ይመርጣሉ። የሃይማኖት መሪዎች የእግዚአብሔርን ቃል በማስመሰል በሰዎች ልብ ውስጥ እንዲሠርጽ የሚያደርጉት ትምህርት በቀላሉ የሚነቀል አይደለም። አስመሳይ የሃይማኖት አስተማሪዎች የሰዎችን ነፍስ ለዘለዓለም በሚኩንን የሐሰት ትምህርት ያስራሉ። እስከዛሬ የተነሡት ሐሰተኞች የሃይማኖት መሪዎች ባስተማሩትና ለተከታዩ ትውልድ ባስተላለፉት እምነት ምክንያት ነፍሳቸው ለገሃነመ እሳት የተዳረገና በመዳረግ ላይ ያሉ ሕዝቦች ሥፍር ቁጥር የላቸውም።

በምድራችን እስከ ዛሬ ድረስ በአገር ደረጃ በአዋጅ ፡ በሰይፍና በጎራ ዲትቶቻቸው ያን የአንድ እምነት ተከታዮች እንዲሆኑ አልተገደዱም። ከላይ የተጠቀሰው ሁኔታ የማንኛውም

ሃይማኖት መሪዎች በሰዎች ላይ በረከትን ወይም መርገምን ለማምጣት እንደሚችሉ ለማመልከት ያህል ነው። እንዲሁም የነፍሳት ሽሚያ እየተፋፋ መሆኑ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ዓይናቸውን አንሥተው በአካባቢያቸው እየተፈጸመ ያለውን የነፍሳት ንግድ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ወዴት እንደሚያመራ ለማስገንዘብ ያህል ነው።

ክርስትና ወደ ኢትዮጵያ የገባው ወደ 300 ዓ.ም. አካባቢ እንደሆነ ታሪክ ጸሐፊዎች መዝግበዋል። የክርስትና እምነት በኢትዮጵያ ውስጥ ቢያንስ ቢያንስ ከ1700 ዓመት በላይ ቆይቷል። ነገር ግን ይህን ያህል ዘመን በምድራችን የቆየ ቢሆንም ሕዝባችንን ቀርቶ ለጎረቤት አገሮች ሊተርፍ ሲገባው በተለያዩ ምክንያቶች ለሌላው ሕዝብ ቀርቶ ለእኛ ሕዝብ እንኳ አልደረሰም። ወንጌሉ በአደራ የተሰጣቸው ወገኖቻችን እነርሱ ተባርከውበት ሌሎችን እንዲባርኩበት ነበር። ግን አንድ መከሊት ከጌታው ተቀብሎ ጌታውን በመፍራት እንደቀበረው አገልጋይ የእግዚአብሔር ወንጌል ለተራው ሕዝብ ሳይተረጉምና ሳይዳረስ ተደብቆ ቆይቷል።

ዛሬ ከ1700 ዓመት የክርስትና ዕድሜ በኋላ ሕዝባችን ብሉይ ኪዳንን ከአዲስ ኪዳን ለይቶ አያውቅም። ክርስትና እንዲሁም ፡ ደኅንነት ምን እንደሆነ ለሌላ ሰው ሊመሰክር አይችልም። በየጊዜው የሚነገረው ስለ ምስጢራት እንጂ የእግዚአብሔር ኃይል ስለሆነው ስለሚያድነው ወንጌል አይደለም። ሕዝባችን እውነትን ከውሸት ፤ ጨለማን ከብርሃን ፤ የእግዚአብሔርን ሥራ ከሰይጣን ሥራ መለየት ያልቻለው አደራውን ከእግዚአብሔር ተቀብለው ግን እውነትን መልሰው በቀበሩት አገልጋዮች ምክንያት ነው። ሕዝባችን እግዚአብሔርን ከመጠን በላይ ይወዳል!! በተረዳው መጠን የሚጸመውና የሚጸልየው ከልቡ ነው።

ሕዝባችን እንዲህ ያለ መንፈሳዊ ፍላጎትና ስሜት እያለው ከአጋንንት ፡ ከአስማተኞች ፡ ከደብተራዎች ፡ ከጠንቋዮች ፡ ከበሽታና ከሞት ፍርሃት አለመፈታቱ የሚያሳዝን ነው። አትፍራ የሚለው የእግዚአብሔር የማጽናኛ ቃል ለሕዝባችን እንግዳ ነው። በየጊዜው የሚሰበከው ስለ ፍርድና ስለ ኩነት ነው። እግዚአብሔር ምሕረተኛና ይቅር ባይ እንደሆነ ስላልተማረ፤

ሕዝቡ የእግዚአብሔርን ፍቅርና ምሕረት አልተረዳም። በመንፈሱም ሆነ በሥጋው ይኖር የነበረውና ዛሬም የሚኖረው በመንፈሳዊ ድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ነው። ስለዚህ ወንጌል ለኢትዮጵያ ሕዝብ በሚገባ መንገድ እንደገና መቅረብ አለበት። እግዚአብሔርን በግል ሕይወታቸው የሚያውቁና የሚፈሩ መንፈሳዊ መሪዎች እጅግ የሚያስፈልጉን በአሁኑ ጊዜ ነው። ሁላችን ለእግዚአብሔር ጥሪና አገልግሎት ዝግጁ ሆነን እንድንገኝ እርሱ ይርዳን።

ለ - ንስሐ ለሀገር መሪዎች

ጎብረተሰባችንን ዛሬ ባለበት ግጥ ውስጥ የጨመረው የአንድ ወይም የሁለት ሰው ኃጢአት እንዳይደለ ደጋግመን ጠቅሰናል። ትልቁም፣ ትንሹም፣ የተማረውም፣ ያልተማረውም ሁሉ በሚሠራው ሥራ ወይም በሚኖረው ኑሮ እግዚአብሔርን ያልበደለ የለም። ያገራቱ መሪዎች የተሰማቸውን ሥልጣን በመጠቀም በፖለቲካ ስም በውሸት ፕሮፖጋንዳ የሚመሩትን ሕዝብ ሲያታልሉት ኖረዋል። ለራሳቸውም ጥቅም ሲሉ በተሰወረ አጀንዳ ውስጥ ለውስጥ እየተጓዙ በጽድቅና በቅድስና ለማስተዳደር በአደራ የተረከቡትን ሕዝብ ሲያንገላቱት ኖረዋል። ኢትዮጵያን እንደዝልጃ ያንገላታት ግንም የለም። በስጧ ሲወጡ፣ በስጧ ደም ሲያፈሱ፣ በስጧ ሲዘርፉ፣ በስጧ ሲሰርቁ፣ በስጧ ሲያመነዝቁ፣ በስጧ ሲገርፉ፣ በስጧ ሲያሰሩ የኖሩ የሥልጣን በደለኞችና ግፈኞች በብዛት በምድሪቱ ኖረዋል፤ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ባለሥልጣን የተሰጠውን አደራ በመርሳት እምነትን በማንደል፣ በቢሮ ውስጥ ቁጭ ብሎ በሥራ ዘመኑ ምን ያህል በደል እንደሚሠራ በሰው ባይታወቅም በእግዚአብሔር መዝገብ ላይ በጉልህ ሰፍሮ ይገኛል።

የኢትዮጵያ ባለሥልጣኖች አብረው የበሉትንና የተጫወቱትን ሰው በምሥጢር ሲያስገድሉ በቅንፃት መንፈስ እየተነዱ የሌላውን ዕድገት በመቅጨት ለራሳቸው ትርፍንና ክብርን እያገኙ እንደኖሩ ታሪክ ይመሰክራል። የውሸት ፈገግታ እያሳዩ ውስጥ ለውስጥ ግን የሥልጣን ሽሚያ ጦርነት ያካሄዱና

አሁንም የሚያካሄዱ እጅግ ብዙ ናቸው። እንዲህ ያሉት መሪዎች ጊዜው ደርሶ ሥልጣን ለቅቀው ሲሄዱ ተራው ሠራተኛ በልቡ አልል ይላል። ይሁን እንጂ እነርሱ ትተው የሚሄዱት መልካም የአገልግሎት ውጤት ሳይሆን ሠራተኛውን የሚያንገሽግሽ የጥላቻ ስሜትና ትዝታ ብቻ ነው። አንድ መንግሥት የሚመራበት ለዕድገቱና ለብልጽግናው የሚተማመንበት ቢሮው የሰነፎች፣ የአስመሳዮች፣ የሰካራዎች፣ የጉቦኞች፣ ግሳሪያ መሆን የለበትም። የተሰጠውን ቢሮና ኃላፊነት የማያከብር ባለሥልጣን ወንጀለኛ ነው። ሌሊቱን ሲጠጣ የሚያድርና ቀን በሥራ ጊዜ ከድካምና ከእንቅልፍ ግጣት የተነሣ የሚቁነጠነጥ ባለሥልጣን የአድገትና የብልጽግና ጠላት ነው። ለራሱ ሊሠራ አይችልም፣ ሌሎችንም በሰላም አያሠራም፤ ስለዚህ በመሪዎች ሕይወትና አገልግሎት አካባቢ ያለው በደል በኑዛዜ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ አለበት። ያለፉትም ሆነ ዛሬ ያሉት ባለሥልጣኖች ሰላደራሲትና እያደራሲት ሰላሉት ጉዳት በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ መግባት አለባቸው። የዛሬዎቹ ባለሥልጣኖች በደል ብቻ ሳይሆን ያለፉት ባለሥልጣኖች ሁሉ በደል በኑዛዜ መሰረዝ አለበት።

ኃጢአት ከአንዱ ትውልድ ወደ ሌላ ትውልድ የሚተላለፍ በሽታ ነው (ዘጸአት 20፡25)። ከአዳም ውድቀት ጀምሮ የሰውን ዘር በየዘመኑ ሲቀሰፍ ኖሯል። አሁንም ያው ነው። በዚያ አንፃር የአንድ አገር ኃጢአት ዝም ብሎ በራሱ የሚሻር አይደለም። ከአንድ መንግሥት ወደ ሌላው፣ ከአንድ ድርጅት ወደ ሌላው፣ ከአንድ ባለሥልጣን ወደ ሌላው እየተላለፈ ይኖራል። ያለፉ ባለሥልጣኖች ቢኖሩም ቢሞቱም የሥራቸው መራራ ፍሬ ስላለ የእነርሱም ኃጢአት በንስሐ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ አለበት። ኃጢአት ምን ጊዜም አይረሳም። በንስሐ ወደ እግዚአብሔር ሲቀርብ ግን እግዚአብሔር ይሰርዝዋል፤ ያጥበዋል፤ መርገሙንና መርዙን ያቆመዋል። እውነቱ ይህ ሆኖ ሳለ ሰው ከሞተ በኋላ ቢጸለይለት የኃጢአትን ይቅርታ ያገኛል የሚል ሐሳብና እምነት እንደማይሠራ ይታወቅ። ኃጢአት መንፈስ ነው። ሰው በኃጢአት መንፈስ እያለ ከሞተ ከዚያ መንፈስ ለዘለዓለም ሊቀቅ አይችልም። ሰው ከኃጢአት ነፃ ሊሆን የሚችለው በቁመና እያለ ነው። ስለዚህ ለሞቱት ሰዎች መጸለይ ዋጋ የለውም። ሰውን መርዳት የሚቻለው ነፍሱ ከሥጋው ሳትለይ ብቻ ነው።

ሰለ አባቶቻችንና ሰለ መሪዎቻችን በምንጸልይበት ጊዜ እነርሱም የበደሉት በደል ስላለ የእነርሱን መተላለፍና ኃጢአት በመጥቀስ “ እግዚአብሔር ሆይ፡ ምድራችንና ሕዝባችንን ይቅር በል” እያልን እንማልዳለን። የመሪዎች መንፈስ በተመሪዎች ላይ ያርፋልና ከእነርሱ ወደ እኛ የተላለፈ መርገም፤ ኃጢአት፤ በሽታ፤ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንዲደመሰስ እንጸልያለን ፤ እግዚአብሔርም ይቅር ይላል ፤ ምድራችንና ሕዝባችን ይፈወሳል (2 ዜና 7:14) ። ስለባለሥልጣናት በምንጸልይበት ጊዜ ስላለፉት ብቻ ሳይሆን ዛሬ በሥልጣን ላይ ስላሉትም እናስባለን ። ለወደፊትም አገራችንን ያገለግሉ ዘንድ ታማኝ ባለሥልጣናት እንዲያስነሣልን በተጨማሪ መጸለይ ይኖርብናል። እግዚአብሔር በአንድ አገር ለመሥራት በሚነሣበት ጊዜ ከሁሉ አስቀድሞ ባለሥልጣናትን ያዘጋጃል፤ ይባርካል። ባለሥልጣናት ካልተባረኩ አገር አትባረክም። ባለሥልጣናት ካልተለወጡ አገር አትለወጥም ፤ ስለዚህ በሥልጣንና በመሪነት ደረጃ ያሉትን ሰዎች ሁልጊዜ በጸሎታችን መባረክ አለብን (1 ጢሞ 2:12)። ባለሥልጣናት በእውነት ከተለወጡና ከተፈወሱ አገር ትፈወሳላች። በምሕረቱና በቸርነቱ የተባረኩትንና ከኃጢአት እስራት የተፈቱትን መሪዎች አሁንም እግዚአብሔር ይስጠን!!

ሐ - ንስሐ ለቢሮ ሠራተኞች

ከባለሥልጣናቱ ቀጥሎ በአንድ አገር ውስጥ ኃላፊነት ያለባቸው የቢሮ ሠራተኞች ናቸው። የአገሪቱ መሪዎች አገሪቱን የሚያስተዳድሩት አብሮአቸው ከሚሠራው ሕዝብ ጋር ነው። ሠራተኛው ጥራት ያለውን ሥራ ሠርቶ በጊዜው የማያስረክብ ከሆነ ምንም ሥራ አልተሠራም ማለት ነው። ሠራተኛው ሕዝብ ምድራችንና ሕዝባችንን ሲበድል የኖረው በግድ የለሽነት የተቀጠረበትን ሥራ በትክክል ሳይሠራ ከወር ወደ ወር ከዓመት ወደ ዓመት የመንግሥትን ገንዘብ በመበዝበዝ ነው። እዚህ ላይ ትጉ መሪዎች ሊኖሩ እንደሚችሉ ሁሉ ሥራቸውን በሐቅ የሚሠሩ ታማኝና ታታሪ ሠራተኞች መኖራቸው አይካድም። ሆኖም መንግሥትንና ሕዝብን በልዩ ልዩ መንገድ ሲበድሉ የኖሩና ንስሐ መግባት ያለባቸው ሠራተኞች ሞልተዋል።

አለቃቸው ሲያያቸው ብቻ ጉድ ጉድ የሚሉ፤ ወሬና ሐሜት በማቀበል ብቻ ደመወዝ የሚያገኙ መሪዎቻቸውን ሆነ አገሪቷን በድለዋልና ንስሐ መግባት ያስፈልጋቸዋል። እንዲሁም የተሻለ ችሎታ ያላቸው ሰዎች እያሉ በዘመድና በጉቦ ቦታ የሚይዙ ሰዎች አገሪቱን በድለዋልና ንስሐ ያስፈልጋቸዋል። እነዚህ ካልተስተካከሉ የአገሪቷ የብልጽግና ምንጭ የሆነው ሥራ ከብር አይኖረውም። ሠራተኛ ሥራውን የሚያከብር በትጋት የሚሠራ መሆን አለበት። የሥራና የሠራተኛ ክቡርነት በምድራችን መታወቅ አለበት። ያም ሊሆን የሚችለው በሥራ ጊዜ የሚማግጡና ሞራል በጎደለው አመለካከት የሥራ ጓደኞቻቸውን የሚንቁ ሠራተኞች ሲለወጡ ብቻ ነው። በኢትዮጵያ መሥሪያ ቤቶች ትልቅ በደል አለና ሠራተኛው ሕዝብ ንስሐ መግባት አለበት።

መ - ንስሐ ለአሠሪዎች

በመንግሥት መሥሪያ ቤት ያሉ ሠራተኞች በሙሉ ሰነፎች አይደሉም። በጣም የሚተጉ ክብራቸውን እየጠበቁ የተሰጣቸውን ኃላፊነት በሚገባ የሚያከናውኑ ትጉ ሠራተኞች አሉ። በእነዚህ በትጉ ሠራተኞችና በአሠሪዎች መካከል በደል ሊኖር ይችላል። ሠራተኛውን በሚገባ የማይከፍል አሠሪ ወይም መንግሥት በደለኛ ነው። ለሠራተኛ ደመወዝ ይገባዋልና መንግሥት ሆነ ግለሰቦች ቀጥረው የሚያሠሩአቸውን ሰዎች መበዝበዝ የለባቸውም። ለሠራተኛው ሕዝብ የሚቆም ጠበቃና ዳኛ እግዚአብሔር ነው፤ ስለዚህ ለትጉ ሠራተኛ ተገቢውን ደመወዝ የማይከፍል ግለሰብም ሆነ መንግሥት በፍጹም አይባረክም። የሰዎችን ሁኔታ ዓይተው በአነስተኛ ደመወዝ የቤት ሠራተኛን ሆነ የቢሮ ሠራተኛን ማሠራት ኃጢአት ነው። ያልተከፈላቸው የሥራቸው ዋጋ ወደ እግዚአብሔር ይጮሃል (ያዕቆብ 5:14)።

አንዳንድ ባለሥልጣናት ለራሳቸው መልካም ገቢ እያስገቡ ጥሩ ደመወዝ እየተከፈላቸው ከእነርሱ ጋር ለሚሠሩ ሠራተኞች ግን አገሪቷ ድህ ነችና በዝቅተኛ ደመወዝ ሥሩ ቢሉ በደልን ይፈጽማሉ። የአንድን አገር ድህነትም ሆነ ብልጽግና ነዋሪዎቿ በሙሉ በእኩልነት መካፈል አለባቸው። አንዱ በልቶ ሌላው ጸሙን ሲያድር እግዚአብሔር አይደሰትም። የፍጥረታት ሁሉ

መጋቢ ነውና፤ ለሠራተኛው ጉልበትን የሰጠው ሠራተኛው በሥራው እንዲበለጽግ እንጂ እንዲማቅቅ አይደለም። በኢትዮጵያ ውስጥ በመንግሥት ሠራተኞች ላይ ሆነ በቤት ሠራተኞች ላይ ትልቅ ግፍ ተሠርቷል። ስለዚህ አሠሪዎች በሙሉ ንስሐ ገብተው ለሠራተኛው ተገቢውን ደመወዝ መክፈል አለባቸው።

ሠ - ንስሐ ለዳኞች

በምድራችን እንደማንኛውም አገር ፍትሕ እንዳይጓደል ደካማው በኃይለኛው እንዳይጎዳ በእውነት የሚፈርዱ ዳኞች በፍርድ ቤት ይመደባሉ። እነዚህ መንግሥት የሚከፍላቸው ሠራተኞች ናቸው። ሥራቸውም በትክክል ነገርን አመዛዝነው ማየትና ገደቡን ነፃ ማድረግና በደለኛውን መቅጣት ነው። መንግሥትም አቅም ለሌላቸው ተከራካሪዎች ጠበቃ እያቆመ ይከራከርላቸዋል። በደንቡም መሠረት ከሆነ ጥፋተኛው ይቀጣና ተበዳዩ ይካላል።

አብዛኛውን ጊዜ ግን ፍርድ ሲዛባ ፥ ፍትሕ ሲጓደል ፥ ድሆች ሲያለቅሱ ይታያል። ይህ የሚሆንበት ዋናው ምክንያት ዳኛው ጉቦ በመቀበል እውነትን እያጣመመ በውሸት ሲፈርድ ነው። አንዳንዴ ደግሞ ዳኛው በውሸት ባይፈርድም ጉቦ በመቀበል ነገሩን ያራዝማል። በቅርብ ጊዜ ያለውን ለውጥ እንጂ እንጂ በድሮ ጊዜ ፍርድ እንዳይፈረድ ጉቦ በመቀበል ከዓመት ወደ ዓመት ሰዎችን የሚያጉላሉ ሞልተው ነበር። ሌሎች ደግሞ በተለያየ መንገድ ጥቅም ለማግኘት ለመፍትሔ ወደ እነርሱ የመጣውን ሰው በማጉላላት በብዙ ችግር ላይ ይጥሉት እንደነበር ይታወቃል። በኢትዮጵያ ፍርድ ቤቶች አካባቢ ያለውን በደል በዚህ ክፍል ዘርዝሮ መጨረስ ባይቻልም የፍርድ መጓደልና የፍትሕ መጥፋት አገሪቱን የመርገም ምድር አድርጓታል። በፍርድ ቤት አሠራር ምክንያት ንብራታቸውን ያጡ ፥ ጤናቸው የተቃወሰባቸውና ዕንባ ምግብ የሆናቸው ኢትዮጵያውያን እጅግ ብዙ ናቸው። በፍርድ ቤት አካባቢ ያለው ሁኔታ ሳይስተካከል አገር አትፈወስምና ንስሐ ያስፈልጋል። እነዚህ የተጠቀሱት ጉዳዮች የሚመለከታቸው ሁሉ ንስሐ መግባት አለባቸው። በንስሐ ጌታን ካልፈለጉ የተበዳዩ

ዕንባ በእነርሱና በልጆቻቸው ላይ መርገምን ያመጣል። ለሚሠሩት ሥራ ደመወዝ እየተቀበሉ በተጨማሪ ሀብት ለማከማቸት ጉቦ የሚቀበሉ ሁሉ ከበደለኞችም በደለኞች ናቸው። የተጉላሉና የተበደሉ ሰዎች ዕንባ ዳኞችን በቁመናቸው ያሠቃያል ፤ ምድሪቷም ፍትሕ አልባ ትሆናለች። አንድ ዳኛ በጉቦ ተታሎ እውነትን ውሸት ሊያደርግ መሞከር ራሱ ታላቅ ፍርድ ነው። ስለዚህ ዳኞች ራሳቸውን ዝቅ በማድረግ ንስሐ መግባት አለባቸው። ምናልባት አዲሱ ትውልድ ለፍትሕ ቅንዓት ያለው ይሆን ይሆናል ፤ ነገር ግን ከዚህ በፊት በኢትዮጵያ ምድር በዳኞች የተሠራው ግፍ አሁንም አልተፋቀም። ኃጢአት ያለ ንስሐ አይፋቅምና ስላለፈው በደል ንስሐ የሚገባ መኖር አለበት። ስላለፈው ግፍ ንስሐ ካልተገባ አዲሱ ትውልድ ምንም ለፍትሕ ቅንዓት ያለው ቢመስልም በዚያው የግፍ ማጥ ውስጥ ስላለ ራሱ ግፊኛ መሆኑ የማያጠራጥር ነው።

ረ - ንስሐ ለጠበቆች

በኢትዮጵያ ፍርድ ቤቶች አካባቢ ለተበዳዩ ወገን ለመከራከር የሚሰለፉ ጠበቆች አሉ። ጠበቆች በየፍርድ ቤቱ የሚገኙት አስፈላጊና ጠቃሚ ሥራ ስላላቸው ነው። በተለይ እግዚአብሔርን የሚወዱና የሚያከብሩ ጠበቆች በጣም የተወደዱ ናቸው። ሆኖም ገቢ ለማግኘትና ኪስን ለማሳበጥ ብቻ የማይመስለውን ነገር ወስደው በውሸት እየከለሉ እውነትን ሐሰት እንደሆነና በዳዩ ላጠፋው ጥፋት ሳይቀጣ እንዲሄድ ማድረግ በደል ነው።

ጠበቆች በዳዩ በደልን እንደሠራ እያወቁ "ስትከራከር በቂ ምክንያት አለህና ትረታለህ" በማለት እውነት እንዳይገለጥ ገንዘብ እያስከፈሉ ለሐሰት መቆም በደል ነው። በምድራችን ያሉ ጠበቆች በፈጠራ ታሪክ የዋሉን ሕዝብ እየበዘበዙ ስለሆነ በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ መግባት አለባቸው። ሰው በምንም ዓይነት አጭበርብሮ ከተከራከረ እግዚአብሔርን በመቃወም ሰይጣንን እንደ መወከል ይቆጠራል። ስለዚህም ጠበቆች ንስሐ በመግባት ሕይወታቸውን ማስተካከል ይኖርባቸዋል።

ሸ - ንስሐ ለነጋዴዎች

አንድን አገር በኢኮኖሚ ለማንቀሳቀስም ሆነ በኑሮ ደረጃ ለማሳደግ ነጋዴዎች ከፍተኛ ሚና ይጫወታሉ። አንድን አገር ለማስተዋወቅም ሆነ ለማቀራረብ ትልቅ ችሎታ አላቸው። የአንድ ሕዝብ ባሕል የሚታየው በምግብ፣ በልብሱና በኑሮው ነው። በምድራችን የሚታወቁ የተለያዩ አገሮች ባሕል ወደ እኛ የመጣው በነጋዴዎች በኩል ነው፤ የእኛም ባህል በውጪ አገር በመጠኑም ቢሆን የታወቀው በእነርሱ ትጋትና ጥረት ነው። መልካምም ሆነ መጥፎ ነገር ከአንዱ አገር ወደ ሌላ የሚሄደው አብዛኛውን ጊዜ በነጋዴዎች በኩል ነው። መልካም ስም ያላቸው ነጋዴዎች ትርፍ ለማግኘት ብቻ ለአገሪቱ የማይጠቅመውን ተግባር የማያደርጉ በተለይ ለወጣቱ ትውልድ የሚጠነቀቁ ነጋዴዎች በዚህ ዘመን እጅግ ያስፈልጋሉ። በዚህ አኳያ ጥንቁቅ ነጋዴዎች በምድራችን እንዳሉ እናምናለን። በታማኝነታቸው የታወቁ ሰማቸው በጎሕብረተሰባችን ዘንድ እጅግ የተወደደ ነጋዴዎች እንዳሉ የታወቀ ነው። ለወደፊትም እግዚአብሔርን የሚፈሩና በእውነትና በታማኝነት ንግዳቸውን የሚያካሄዱ ወጣት ነጋዴዎች እንድሚነሡ ጸሎታችንና እምነታችን ነው።

ንግድ ብዙ ውጣ ውረድ ያለበት የሥራ ዘርፍ ነው። ነጋዴዎች የሚነግዱት ትርፍ ለማግኘት እንደሆነ ግልጽ ነው። ስግዳ ማትረፍም ኃጢአት አይደለም። ንግድ እንደማንኛውም ሥራ የተከበረ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተሰጣቸው ገንዘብ ነግደው ያተረፉት ሰዎች እንደተመሰገኑ በጌታ ኢየሱስ ከተሰጠው ምሳሌ እናነባለን (ማቴ 25:14-29)። በመጽሐፍ ቅዱስ ከታወቁ ሥራዎች አንዱ ንግድ ነው። እግዚአብሔርን የሚያውቁና የሚያመልኩ ነጋዴዎች በአዋርያት ዘመን እንደነበሩ መጽሐፍ ቅዱስ መዝግቦታል (የሐዋ 16:13-15)።

የንግድ ሥራ እንደ ሌላ ሥራ እንኳ ቢሆን ከማንኛውም ሥራ ይበልጥ ከገንዘብ ጋር የሚያገናኝ ሥራ ነው። በንግድ ዓለም ሁሉ ነገር የሚተመነው ካፒታሉ ሊያስገኝ በሚችለው ትርፍ ነው። ታዲያ በንግድ ውስጥ ያለው ትልቁ ፈተና በገንዘብ ፍቅር መጠመድ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ገንዘብ

ሳይሆን “የገንዘብ ፍቅር የከፋት ሁሉ ምንጭ እንደሆነ” ይናገራል (1 ጢሞ 6:10)። ሰው በገንዘብ ፍቅር ከተያዘ ለሌላው ነገር ዓይኑ ይታወራል። ገንዘብን ለማግኘት ያታልላል፤ ይዋሻል፤ ይሠርቃል፤ ያስመስላል፤ ይገድላል። በገንዘብ ፍቅር የተያዘ ሰው የከፋት ሁሉ ምንጭ ይሆናል። ዓይኑ ገንዘብ ላይ ብቻ ስለሚያተኩር ገንዘብን ያማኝ እንጂ ለሌላው ደንታ የለውም። የሌላውን ሰው ንብረትም ሆነ ሕይወት ለማጥፋት በገንዘብ የሚገዙ አሉ። በሚሆነው ነገር ውስጥ የገንዘብ ትርፍ ያማኙ እንጂ የሌላው መጐዳት ወይም መቸገር ጉዳያቸውም አይደለም። በትክክል ቢጠቀሙበት መልካም ሆኖ ሳለ ዛሬ በዓለም ላይ ብዙዎች የሚሰግዱለት ትልቁ ጣዖት ገንዘብ ሆኖ ተገኝቷል።

ጌታ ኢየሱስን በዚህ ዓለም በነበረ ጊዜ ፊት ለፊት የተፈታተነው ሰይጣን ነበር ፤ (ማቴ 4:1-11)። አዳምን ባለመታዘዝ ኃጢአት የጣለው ያው ሰይጣን ነበር። ጌታ ኢየሱስ ግን በትምህርቱ ሰይጣንን ከእግዚአብሔር ጋር አላወዳደረም። ገንዘብን ከእግዚአብሔር ጋር በማወዳደር “እግዚአብሔርና ለገንዘብ መግዛት አትችሉም” ነው ያለው (ማቴ 6:24)። የገንዘብ ፍቅርና ኃይል ከሰይጣን ኃይል እኩል እንደሆነና የእግዚአብሔር ሰውን ከእግዚአብሔር የመነጠል ኃይል እንዳለው አስጠነቀቀ። ሰው በገንዘብ አምልኮ አንዴ ከተያዘ ታላቅ የጥፋት መሣሪያ ይሆናል። እንደማንኛውም አገር በምድራችን በገንዘብ ፍቅር የሰከሩ ነጋዴዎች እንዳሉ ግልጽ ነው። እነዚህ ነጋዴዎች መንግሥት በሚያወጣው መመሪያ አይመሩም። ማንኛውም ተራ ሠራተኛ የሚከፍለውን ቀረጥ ላለመክፈል በኮንትሮባንድ ዕቃ እያስገቡ፤ ከተፈቀደላቸውም ዋጋ በላይ እጥፍ ድርብ እያስከፈሉ ተጠቃሚውን ሕዝብ ይበዘብዛሉ። “የተቸገረ እርጉዝ ያገባል” እንደሚባለው ተጠቃሚው ሕዝብ የተጠየቀውን ያህል ከመክፈል ሌላ ምርጫ የለውም። ባለፉት ዘመናትም ሆነ ዛሬ ነጋዴዎች ለራሳቸው በሚያገኙት ትርፍ ላይ ብቻ በማተኮራቸው ድህውን ሕዝብ ሲበዘብዙ ኖረዋል። እየዋሹ፤ እያታለሉ፤ እያስመሰሉ በውሸት እየማሉ ያለርኅራኄ የተጠቃሚውን ኪስ ያራቁታሉ። በዚህ መንፈስ ውስጥ ያሉ ነጋዴዎች ሸቀጥ ሲገዙ ያታልላሉ፤ ሲሸጡ ያጭበረብራሉ፤ እነርሱ ዘንድ ሄዶ ከእውነት የራቀ መሐላ ሳይሰማ የሚመለስ የለም። ሕገ ወጥ ንግድ በኮንትሮባንድ የሚያካሄዱ፤

መንግሥትን በቀረጥ የሚያታልሉ፤ ተጠቃሚውን ሕዝብ መከፈል ከሚገባው በላይ የሚያስከፍሉ ነጋዴዎች ለኢኮኖሚው፤ ለሕዝቡ፤ ለመንግሥቱ መርገም ሆነዋል። ሕዝባችንና ኢኮኖሚው እንዲፈጠስ ከተፈለገ ከእውነት በራቀ መንገድ የሚነግዱ ነጋዴዎች በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ በመግባት መስተካከል አለባቸው።

ትክክል ባልሆነ መንገድ በግታለል እየነገደና ትርፍ እያገኘ የተባረከ ሰው የለም። ለጊዜው ሁሉ ነገር የሰመረለት ሊመስል ይችላል። ግን ዞሮ ዞሮ በትዳሩ ሆነ በጤናው አይባረክም፤ ያጠራቀመውን ሀብት የሚወርሱት እንኳ አይባረኩበትም። ትክክል ባልሆነ መንገድ በእጃችን የገባ የሰው ገንዘብ ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ ያመዝናል። ከመርገም ሌላ ለበረከት አይሆንምና በዚህ መልክ የጉዳናቸውን ሰዎች በፍጥነት ይቅርታ መጠየቅ አለብን። በዚህ አኳያ ሁለተኛ ግንንም እንዳንበድል ቃል እንግባ። ያን ጊዜ በእውነተኛ በረከት እንባረካለን። በረከታችንም ከትውልድ ወደ ትውልድ የሚተላለፍ ይሆናል።

ቀ - ንስሐ ለገበሬዎች

በአንድ አገር ውስጥ የተለያዩ የሥራና የኃላፊነት ዘርፎች አሉ። የመንግሥት ይሁን የግል ሥራ እጅግ አስፈላጊ ነው። እንዲያውም አንድን አገር የሚመግቡት የግል ሥራ ያላቸው ሰዎች ናቸው። ኢትዮጵያ በአብዛኛው እጅ በግብርና የምትተዳደር አገር ነች። የኢትዮጵያ ገበሬዎች የኢትዮጵያን ሕዝብ ይመግባሉ። ሥራቸውም እጅግ የሚያኩራ ነው። ሆኖም በግብርና ዓለም ያለውን በደል ብዙውን ጊዜ አናስበውም፤ በደልና መተላለፍ በግልጽ አለ። ሕዝቡ ሲራብ የሚላስና የሚቀመስ ሲጠፋ፤ በግብርና የተሰማሩ ሰዎች ብዙ ትርፍ ለማግኘት እህልን ከበላተኛው ሕዝብ ይደብቃሉ። ሰው ተቸግሮ የእህል ዋጋ እየናረ ሲሄድ ከሚያስፈልግ በላይ ዋጋ እያስከፈሉ የወገኖቻቸውን ኪስ ያራቁታሉ (ምሳሌ 11፡26)። የሌሎችን ድንበር እያፈረሱ፤ የጎረቤታቸውን መሬት እየቀሙ ለራሳቸው ብቻ የሚያስቡ ለግንም ግድ የሌላቸው ሁልጊዜ እህል እንዲወደድ የሚሙኙ ገበሬዎች አሉ (ኢሳ 5፡18)። እግዚአብሔር ለሚሰጣቸው መከር አያመሰግኑትም፤ የበረከታቸውን በኩራት

ወደ እግዚአብሔር ጉተራ ስለማያስገቡ በንብረታቸው ሆነ በእርሻቸው ላይ እርግጥን ይሆናል (ሚልክያስ 3፡6-12)።

የእርሻ መበላሸትና የግብርና አለመሳካት አገሪቷን ያስመርራል። የገበሬዎችን እጅ እያየ የሚኖር ተራ ሕዝብ በደንብ ካልበላ ሥራ ሊሠራ አይችልም። ሥራ ካልተሠራ ደግሞ አገሪቷ ካለችበት ድህነት ልትወጣ አትችልም፤ ስለዚህ በግብርና ዓለም የተሰማሩ ሰዎች ንስሐ መግባትና ወደ እግዚአብሔር መመለስ ያስፈልጋቸዋል።

በ - ንስሐ ለመምህራን

በመላው ዓለም እንደተለመደው ልጆች ተወልደው ዕድሜአቸው ለትምህርት ቤት ሲደርስ ወደ ትምህርት ቤት ይላካሉ። ለልጆች የመጀምሪያዎቹ አስተማሪዎች ወላጆች ናቸው። በትምህርት ቤት ያሉ መምህራን ደግሞ ወላጆች በቤት በጣሉት የትምህርት፤ የሞራልና የአስተዳደግ መሠረት ላይ ተጨማሪ ዕውቀት እየሰጡና እያሰተማሩ ይሄዳሉ። በዚህ መንገድ ወጣቶች በትምህርት ቤት የሚገባቸውን ተምረው መሆን የሚገባቸውን ሆነው ከዚያ ሲወጡ ለራሳቸውና ለአገራቸው ኃላፊነት የሚሰጣቸው መልካም ዜጎች ይሆናሉ። መምህራን ለእኛም ሆነ ለመላው ዓለም የሚሰጡት አገልግሎት በምንም ቋንቋ ተነግሮ የሚያልቅ ወይም በዋጋ የሚገምት አይደለም። ዛሬ ያለው ዓለማዊ የዕውቀት ብርሃን የመነጨውና የሚመነጨው ከመምህራን ነው። የመምህራን ውለታ በምንም መልክ ሊመለስ የማይችል ሲሆን ስጦታቸው ከምንም ዓይነት ስጦታ ጋር አይወዳደርም። የሚሰጡት ዕውቀት የሚሰረቅ ወይም የሚቃጠል አይደለም። በትምህርት ዘመኔ በሕይወቴ ውስጥ ታላቅ ሚና የተጫወቱትን ሰዎች ማለትም ፊደል ካስቆጠሩኝ ጀምሮ በየደረጃው በዕውቀት የመገቡኝን አስተማሪዎቼን አልረሳቸውም። ተምሮ ከአንድ ደረጃ ላይ የደረሰ ግንም ሰው አስተማሪዎቼን አይረሳም።

ሰው በሕይወቱ መምህራንን የሚያስታውሰው ፊደልን ስላስተማሩት፤ መጻፍና ማንባብ ስላስቻሉት ብቻ አይደለም። የግብረ ገብን ትምህርት በማስተማር ደጉን ከክፉ

እንዲለይና የፍቅርና የእምነትን መንገድ እንዲከተል መመሪያ ስለሰጡት ጭምር ነው። በአንድ ሰው ሕይወት ውስጥ አስተማሪዎች የሚጫወቱት ሚና ለጥፋትም ለልማትም የሚያዘጋጅ ነው። ተማሪው በእውነት መንገድ ላይ እንዲጓዝ የሚያደርጉ አስተማሪዎች ሥራቸው በምንም ዓይነት በወር ደመወዝ የሚተመን አይደለም። በሚያመችና በማያመች ሁኔታ ውስጥ ሆኖ ወጣቱን ትውልድ በመልካም መንፈስ የተዋበ እንዲሆን ኩትኩቶ ከማሳደግ የበለጠ ትልቅ ውለታ ያለበት ሥራ በዚህ ምድር ላይ የለም፤ ስለዚህ በበረሃም ሆነ በከተማ ብዙውን ጊዜ በሚያስቸግር ሁኔታ ውስጥ ሆነው ወጣቶቻችንን ለሚያስተምሩልን ምህራን በዚህ አጋጣሚ እናመሰግናቸዋለን።

በኢትዮጵያ ውስጥ የኮሚኒስት መንግሥት ሥልጣን በያዘበት ወቅት በትምህርት ቤት ውስጥ ብዙ ለውጦችን አድርጎአል። የወጣቱን ትውልድ ጨቅላ አእምሮ በክህደት ትምህርት በክሏል። አንድ መንግሥትና ሕዝብ እግዚአብሔር የለም ብሎ ስለካደና ሰላወጀ ብቻ ካለበት ችግር አይወጣም፤ በኑሮውና በትምህርት ደረጃውም አይሻሻልም። እግዚአብሔርን በመካድ አንድ ቅንጣት የሚያተርፈው ነገር የለውም፤ ይልቁንም የሞራል ውድቀትን፣ ግራ የመጋባትን፣ ተስፋ የመቁረጥንና መርገምን በምድሪቷ ላይ ያመጣል። የክህደት ፍልስፍና የተከተሉና ወጣቶቻቸውን የክህደት ትምህርት ያስተማሩ አገሮች ዛሬ መሳሳታቸውን አውቀው ወደ እግዚአብሔር እየተመለሱ ነው። “ሰነፍ በልቡ እግዚአብሔር የለም ይላል” የሚለው የጌታ ቃል እውነት ነው። በሞኝነት ካልሆነ በስተቀር ፈጣሪ የለም ብሎ የሚያምንና ሌሎችንም የሚያስተምር ፍጥረት በዚህ ዓለም ላይ አይኖርም። ሰው ፈጣሪውን መካድ የሚችለው አእምሮው ሲቃወስ ወይም በሰይጣን መንፈስ ሲሞላ ብቻ ነው። ይሁዳ ጌታ ኢየሱስን አሳልፎ ለመስጠት የበቃው ሰይጣን ስለገባበት ነው (ዮሐንስ 13፡27) ። የክህደት መንፈስ የሰይጣን መንፈስ ነው። ጤናማ አዕምሮ ላለው ሰው እግዚአብሔርን ከማመን ይልቅ እግዚአብሔርን መካድ ያስቸግራል። ሰማይና ምድር ፈጣሪ የላቸውም፤ ከብዙ ዘመናት ዝግመታዊ ለውጥ በኋላ እንዲህ ሆኑ ብሎ ማመን አብደት ነው። የሰው አእምሮ ፣ የሰው ዓይን ፣ የሰው ጆሮ፣ የሰው ሕይወት፣ ማንም ሳይፈጥረው በለውጥ

ሂደት አሁን ባለበት ሁኔታ ላይ ተገኘ ብሎ ለማመን ጭንቅላት ላለው ሰው በጣም ያስቸግራል።

ሰው በእግዚአብሔር እንደ ተፈጠረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ሰማይና ምድር በእርሱ የተፈጠሩ እንደሆኑ ይመስከራል። ሁሉ ነገር እንዴት እንደተፈጠረና አሁን እንዳለው ሊሆን እንዴት እንደቻለ ለማወቅ ብዙ ምርምር አያስፈልገውም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመጀመሪያውን መጽሐፍ፤ ኦሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ አንድንና ሁለትን በአሥር ደቂቃ ውስጥ በማንበብ ብቻ ለማወቅ ይቻላል። እስከዛሬ ተቆፍረው የወጡ አጥንቶች ሰው ከዩት እንደ መጣ አይናገሩም። አውሮፕላን ከዩት እንደ መጣ፣ እንዴት እንደሚሠራና እንዴት እንደሚበር የሚያውቅ ሠሪው ብቻ ነው። አውሮፕላኑ ራሱ የሚነግረን ታሪክ የለውም፤ ሌላው ቀርቶ ስሙን እንኳን አያውቀም። ሰው ከዩት እንደ መጣ፣ ለምን እንደተፈጠረ የሚያውቅ ፈጣሪ ብቻ ነው። እንዲህ ስለሆነም ማንነትህን ለማወቅ የዝንጀሮን አጥንት ማጥናት አያስፈልግህም። የሰማይና የምድር ፈጣሪ የሆነው ሕያው እግዚአብሔርን ጠይቅ!

አሁን አንድ የምሥራች አለ ፡ እስከ ዛሬ ሳትወዱ በግድ የክህደትን ትምህርት እንድታስተምሩ የተገደዳችሁ መምህራን ከእንግዲህ ወዲህ ልትገደዱ አትችሉም። የሥነ ፍጥረት ምሁራን እስከ ዛሬ ያገኙት ሁሉ የእግዚአብሔርን መኖር እንጂ አለመኖሩን አይመስክርም። የምሁራኑ ሐሳብ ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተለዋወጠ ይሄዳል እርስ በርሳቸውም አይግባቡም ። የምርምራቸውም ውጤት እርስ በእርሱ የሚቃረን ነው።

እነርሱ ራሳቸው አንዱ በሚለው ሌላው ስለማይስማማ ፍልስፍናቸውን የሚከተለው ተራው ሕዝብ ሁልጊዜ ግራ እንደተጋባ ነው። ዛሬ አንድ ነገር ነግረውት ከዓሥር ዓመት በኋላ ትክክል አይደለንም ቢሉ ዓሥሩን ዓመታት ዓዋቂዎች ናቸው በሚባሉ ሰዎች ውሸት ሲመራ ኖረ ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ አይዋሽም። በዓለም ላይ የተነሡና መጽሐፍ ቅዱስን ለማጥፋት የዘመቱ ከሐዲዎች መጽሐፍ ቅዱስን ማጥፋት ቀርቶ አንድ አረፍተ ነገር እንኳ ከውስጡ ሳይሰርዙ ከዚህ ዓለም አልፈዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ለሰዎች ልጆች እውነተኛና፣ ቋሚ የሆነ ፣ ማንም ሊያስተባብለው የማይችለውን

ዕውቀት ይሰጥ ዘንድ ከእግዚአብሔር የተሰጠን መልእክትና መመሪያ ነው። ሰማይና ምድር እስከሚያልፍ ድረስ መጽሐፍ ቅዱስ አያልፍም። በውስጡ የተጻፈውም ለዕውቀታችንና ለበረከታችን ስለሆነ የተለያዩ የፍልስፍና ነፋስ በሚነፍስበት ጊዜ ሁሉ የያዘነውን እውነት የሙጥኝ ብለን እንጠብቀው። ፍልስፍናዎች ሁሉ ያልፋሉ የአምላካችን ቃል ግን ለዘለዓለም ይኖራል።

አንድ አስተማሪ ስለ ጂኦግራፊ ለማስተማር በጂኦግራፊ ማመን የለበትም። እንዲሁም የሥነ ፍጥረት አስተማሪ ሥነ ፍጥረትን እንደ ፍልስፍና ሊያስተምር እንጂ ሊያምንዝት አይገደድም፤ ስለዚህ መምህራን የትምህርት ሚኒስቴር የሚሰጣቸውን መመሪያ ተቀብለው ተማሪዎቻቸውን ሊያስተምሩ ይችላሉ፤ ነገር ግን የራሳቸው እምነት በእግዚአብሔር መሆኑን አክለው ማስገንዘብና ማሳወቅ አለባቸው። እውነተኛ የሥነ ፍጥረት ምሁር እግዚአብሔርን ለማመን ብዙ ምክንያት አለው። በትምህርትም ሆነ በምርመራ የገበየው ዕውቀት ፈጣሪን የሚያስመሰግን እንጂ የሚያስከድ አይደለም። እግዚአብሔር የለም የሚሉ ሰዎች ለሚሉት ነገር ምንም ማስረጃ የላቸውም። ለእኛ በእግዚአብሔር ለምናምን ግን ማስረጃዎቻችን እግዚአብሔር የፈጠራቸው ፍጥረታት ናቸው። ሕይወት ያለው ፍጡር ሆነ ሰማይና ምድር የእርሱ እጅ ሥራ ናቸው።

እንደሚታወቀው ትምህርት ቤት ታላላቅ ሰዎች የሚወለዱበት ሥፍራ ነው። ከሚሰጠው ትምህርት የሚቀስሙት ዛሬም ሆነ ለወደፊት ሕዝባችንን ሊጠቅም ወይም ሊጉዳ ይችላል፤ ስለዚህ በማስተማር ላይ የተሰማራችሁ መምህራን ያላችሁበት ቦታ፣ የተቀበላችሁት አደራ ቀላል አይደለምና ተማሪዎቻችሁን እንደሚገባ የማሠልጠንም ሆነ ወደ እግዚአብሔር የመመለስ ኃላፊነት አለባችሁ። ከዚህ በፊት የክህደት ትምህርት አስተምራችሁ እንደሆነ ተማሪዎቻችሁንና ምድሪቷን ለመርገም አዘጋጅታችኋቸዋል፤ ትልቅ በደል በተማሪዎቻችሁ ላይ ፈጽማችኋል፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ይቅር እንዲላችሁ ከእርሱ ምሕረተን ጠይቁ። የእናንተ ሕይወት ካልተባረከ ተማሪዎቻችሁን ልትባርኩ አትችሉምና የበረከት ሁሉ ምንጭ የሆነውን አምላክ እወቁ። እናንተ ግን ምንም ሞራልና እምነት የሌላቸውን እግዚአብሔርን

የማያውቁትን ወጣቶች አሠለጠንን ብትሉ አረመኔ አይሠለጥንምና በእነርሱ ምክንያት የሚመጣው መርገምና ከእነርሱም የሚመነጨው ክፉ ነገር ምድርቷን ያጉሳቁላታል። በተለያዩ የኒቨርስቲዎችም ሆነ በሁለተኛ ደረጃዎች እና በአንደኛ ደረጃዎች የምታስተምሩ መምህራን በሙሉ አገልግሎታችሁ ለሕዝባችን የተመሰገነና የተባረከ እንዲሆን ወደ እግዚአብሔር ተመለሱ። ተማሪዎቻችሁንም ወደማይጠፋው ወደ ዘለዓለም ብርሃን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሩአቸው። ሰውን ከአዳኙ ጋር ከማስተዋወቅ የበለጠ ዘለዓለማዊ ዕውቀትና ጥበብ የለምና።

ተ - ንስሐ ለጣዖት አምላኪዎች

ክርስትና ወደ ምድራችን ከመጣቱ አስቀድሞ እንደማንኛውም ሀገር ሕዝብ ሕዝባችን የተለያዩ ነገሮችን ያመልክ እንደነበር የማይካድ ነው። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ስምንት ስንመለከት የአይሁድ ሃይማኖት በመንግሥት ደረጃ ተቀባይነት እንደነበረው እንገነዘባለን። ከአይሁድ ሃይማኖት ሌላ የተለያዩ ሰዎች በመሰላቸው መንገድ የመሰላቸውን ጣዖት ሲያመልኩ ኖረዋል። ክርስትና ከአይሁድ ሃይማኖት ጋር እግርና ካልሲ ስለሆነ በአንድ መደባለቃቸው አልቀረም። ሆኖም ሌሎች የአምልኮ ዓይነቶች በምድሪቷ ቢኖሩም የክርስትና ወደ ኢትዮጵያ መግባት ምን ያህል እነዚያን የአሕዛብ አምልኮዎች እንዳስወገደ ግልጽ አይደለም። ክርስትና በመንግሥት ደረጃ ተቀባይነት አግኝቶ በምድሪቷ ቢስፋፋም በቤተሰብና በተለያዩ ብሔረሰቦች ልምድና ባሕል የተለመዱ አምልኮዎች በድብቅ ሥራቸውን መቀጠላቸው አልቀረም።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሱና የተከለከሉ ወይም የተወገዙ አምልኮዎች ዛሬ በምድራችን ላይ እየተስፋፉ ያሉ እንደ ድግምት፣ አስማት፣ መናፍስት ጠሪነት፣ ዛር የመሳሰሉ እምነቶች ቀደም ሲል ሥር እንደሰደዱና በሕዝብ እንደታቀፉ ግልጽ ነው። ዛሬ በኢትዮጵያውያን ጓዳ በድብቅም ሆነ በግልጽ የሚመለከ ውቃቤ፣ አዶ ከብሬ፣ ቦርንቲቻ፣ አድባር፣ ጨሌ፣ ቆሌ፣ አቲቴ፣ መተት፣ አስማት፣ ወዘተ እነዚህ ሁሉ ለምድራችን መርገም ሆነዋል። እነዚህን አምልኮዎች

የሚከታተሉ ዘመናዊ ትምህርት የተከታተሉ ሰዎች ቢኖሩበትም በአብዛኛው ግን ያልተማሩ ወገኖች ናቸው። የዚህ ዓይነት አምልኮ የተስፋፋው በከተማውም በባላገሩም ሲሆን በጣዖት አምልኮ እግዚአብሔርን ያልበደለና ኃጢአት ያልሠራ ኢትዮጵያዊ የለም። ማሃይሙ ሕዝብ ራሱ አውቆ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ነበረበት ባይባልም ወንጌል ለእያንዳንዱ ብሔረሰብ ስላልደረሰው ሌላ የአምልኮ ምርጫ ባይኖረውም ያደረገው ነገር ኃጢአት መሆኑ አልቀረም፤ ስለሆነም እንደተጠቀሰው ያለፈውን ነገር ወደኋላ ትቶ ፊቱን ወደ እግዚአብሔር እያቀና ንስሐ መግባት አለበት። “ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ አታምልክ” ተብሎ የተነገረው መለኮታዊ ትእዛዝ በምድራችን ብዙ ሥፍራ ስላልነበረው አልተጠበቀም። ያም ሆነ ይህ በጣዖት አምልኮ ውስጥ የገቡ ሁሉ በራሳቸው፣ በልጆቻቸውና በአጠቃላይ በምድሪቷ ላይ ከትውልድ ወደ ትውልድ የሚተላለፍ ከንስሐ ሌላ በምንም ዓይነት መንገድ መፋቅ የማይቻል መርገም አምጥተዋል። “የሙታን መናፍስት ጠሪዎችንና የጠንቋዮችን ምክር የሚጠይቁ ማንኛውም ወንድ ወይም ማንኛውም ሴት በድንጋይ ተወግረው ይሙቱ፤ ይህን የሚያደርግ ማንኛውም ሰው በሞት የሚቀጣው በራሱ በደል ነው” (ዘሌዋውያን 20፡27)። ከላይ የተጠቀሱት ዓይነት ሰዎች ኃጢአት ሕዝቡን ያነሳቁላል። የኃጢአት ዋጋ ሞት ነውና፤ የጠንቋዮች፣ የመናፍስት ጠሪዎችና የሚርተኞች ኃጢአት የምድሪቷን ማህበራዊ ኑሮ፣ ኤኮኖሚ፣ ጤናማ ኑሮ ይገድላል። ሕዝባችንን በሽተኛ ያደረገው አንዱ በየቤቱ የሚመለከው ጣዖት ነው።

በአምልኮ የተሳሳተውን ሕዝብ ማረም በቀላሉ አይቻልም። የጣዖት አምልኮ ከክርስትና እምነት ጋራ እየተቀየጠ ሰይጣን በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ከእግዚአብሔር እኩል ተቀባይነትን እያገኘ ሲመለከ በምድራችን ኖሯል። ዛሬም እውነተኛውን የእግዚአብሔርን አምልኮ ከልዩ ልዩ ጣዖታት አምልኮ እምብዛም መለየት አይቻልም። በተለይም የቀለም ሰዎች ያልሆኑ አባቶችና እናቶች ተረቶችንና አፈ ታሪኮችን ከእውነትኛው ቃል ጋራ ቀይጠው ስለሚይዙ አቋማቸውን መግለጽ በጣም አስቸጋሪ ነው። በአሁኑ ጊዜ በምድራችን የሚያስፈልገው መሠረታዊ የክርስትና ትምህርት ነው። ክርስትና

ሕይወት ነው እንጂ እንደ ማንኛውም ሃይማኖት ባዶ ወይም ባሕል ወለድ ሃይማኖት አይደለም። የአምልኮ ባሕል መኖሩ መልካም ሆኖ እያለ የባዕድ አምልኮ ልምምድ ከክርስትና ልምምድ ጋራ መደባለቁና ተቀባይነትን ማግኘቱ እጅግ የሚያሳዝን ነው። ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚሄዱ ምዕመናን መልሰው ወደ ቃልቻ ቤት መሄዳቸው፣ ሞራ ገላጮችንና መናፍስት ጠሪዎችን መፈለጋቸው ትልቅ ውድቀት ነው። እንደዚህ ያለውን ልምምድ ለማስቀረት ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረውን የአምልኮ ሥርዓት በግልጽ ማስተማር አለባት። ሳያውቁም ሆነ በዘልማድ በባዕድ አምልኮ የታሰሩና ሌሎችን የሚያስሩ ግለሰቦች መፈታትና ከዲያብሎስ ሥልጣን ነፃ መውጣት አለባቸው።

በጠቅላላው በምድራችን የእግዚአብሔር ፈውስ እንዲሰፍን በልዩ ልዩ ሰይጣናዊ መናፍስትና ትብታቦች የተያዙ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር መመለስ አለባቸው። ለወንዝ፣ ለተራራ፣ ለዛፍና ለልዩ ልዩ ቁሳቁስ የሚሰግዱ ሁሉ ከባድ ኃጢአት መሆኑን ተገንዝበው ንስሐ ገብተው መንገድና እውነት ሕይወትም ጌታ ኢየሱስ ብቻ መሆኑን አምነው በመቀበል እንዲድኑ ያስፈልጋቸዋል። እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ በአምልኩ ሕይወቱ ካልተፈወሰ የምድሪቷ ፈውስ ሙሉ አይሆንም። ስለሆነም የአገሬው ሕዝብ በቃልቻ፣ በውቃቢ፣ በዛር፣ በአደከብሬ፣ በጨሌ፣ በቆሌና በመሳሰሉት ልምምዶችና የባዕድ አምልኮዎች በመጠመዱ ከሰይጣን ያገኘው ስጦታ መርገም ብቻ መሆኑን ተረድቶ ልቡንና ፊቱን ወደ እግዚአብሔር በንስሐ በመመለስ ነፃነቱን መቀዳጀት ይኖርበታል። ምድሪቷም በአጠቃላይ ከአጋንንት አምልኮና መርገም ነፃ መውጣት አለባት። አጋንንትን ማምለክ በሽታን፣ ድህነትንና መቅሠፍትን በሕዝቡ ላይ ያበዛል፤ የመከራን ዘመን ያራዝማል፤ ስለሆነም የባዕድ አምልኮ ከኢትዮጵያውያን ቤትና ልብ በማያዳግም ሁኔታ መጋለጥና መደምሰስ አለበት። ወደ እውነተኛ ሰላምና አንድነት የምንደርሰው እንዲህ ያለውን መንፈሳዊ የሆነ ቆራጥ እርምጃ ስንወስድ ነው።

ደኅንነት

ኢትዮጵያ ከዚህ በፊት ያለፈችበትና አሁን የምታልፍበት መራራ ሁኔታ ያለምክንያት የተከሰተ አይደለም። በሕዝባችን ላይ ለደረሰው አሠቃቂ ሁኔታ ተጠያቂው ያገሬው ሕዝብ ነው። እያንዳንዳችን ብናምንም ባናምንም በመካከላችን እግዚአብሔርን ያስከፋ ከባድ ኃጢአት ከነጠንቁ ሰፍኖአል። ኢትዮጵያ ኃጢአትን ሠርታለች፤ ልጆቿም እግዚአብሔርን በድለዋል። ከተራው ሕዝብ ጀምሮ እስከ መሪዎቿ ድረስ በኃጢአት ያልተበከለ ግንም የለም። ምድሪቷ የሐቀኞች ዜጎች መዲና መሆኗ ቀርቶ ያስመሳዩች ማኅሪያ ሆናለች። ተሹሞ በሹመቱ ጥቅም ያላገኘ፤ ተቀጥሮ በሥራው ያልሰነፈ፤ በዘረኝነት መንፈስ ያልተመረዘ ቢኖር በጣም ጥቂት ነው። በሀገሪቱ ውስጥ ያለው ሐሜት፣ ንቀት፣ ክፋት፣ ቅንዓት፣ ዝሙት፣ የሞራል ጉድለት ተዘርዝሮ የሚያልቅ አይደለም። ምድሪቷን ያጥለቀለቀው የጣያት አምልኮ የኃዘንና የዋይታ፣ የፍርሃትና የበሽታ ምንጭ አድርጓታል። በሁሉም አቅጣጫ ሲታይ የመሸነፍና ተስፋ የመቁረጥ መንፈስ በሕዝቡ ላይ አለ። ይሁንና የአንድ ሕዝብ ሁኔታ ከመለወጡ በፊት መንፈሱ መለወጥ አለበት። ስለሆነም ለሁላችንም ፍጹም ለውጥ ያስፈልገናል። እንደ አጋጣሚ ሆኖ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ያልተጠቀሱ ቡድኖች ቢኖሩ ከበደል ነፃ መሆናቸውን አያመለክትም። ሁሉም እግዚአብሔርን በመበደል በምድሪቷ ላይ ለሰፈነው መርገም አስተዋጽዖ አድርገዋል።

እንግዲህ ለሕዝባችንና ለአገራችን ችግር መፍትሔው እርስ በርስ መነታረክ አይደለም። በደለኛውን ፍለጋ መሮጥ ጥሩ ውጤት አያስገኝም። በእገሌና በእገሊት ምክንያት እንዲህ ሆነ ከግለት ሁላችን እንደ አንድ ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር በንስሐ መመለስ አለብን። ጊዜአችን ሳያልፍና፤ የባሰ ሳይደርስብን፤ ፊታችንን ወደ እግዚአብሔር እናቅናና እንፈወስ። በዚህ ሁሉ እግዚአብሔር ግስተዋልን ይሰጠን!!

ሰው በእግዚአብሔር የተፈጠረው ለእግዚአብሔር ክብር በመሆኑ ከፈጣሪው ተለይቶ የመኖር ችሎታ የለውም። ፈጣሪውን እየተጠማ ከእርሱ በስተቀር ምንም ነገር ሊሞላውና ሊያረካው የማይችል ባዶ ሥፍራ በእያንዳንዱ ሰው ውስጥ አለ። ይህ ጥግትና ባዶነት የመጣውም ሰው ኃጢአትን ፈጽሞ ከእግዚአብሔር ከተለየ በኋላ ነው። ሰው የተሟላ የሚሆነውና በሕይወቱ እርካታን የሚያገኘው ከፈጣሪው ጋር ሲኖር ብቻ ስለሆነ ከፈጣሪው መለየት፣ መቅበዝበዝንና ግራ መጋባትን ያስከትልበታል። ሰው ማድረግ የማይገባውን የሚያደርገውና ማምለክ የማይገባውን የሚያመልከው በውስጡ የሚሰማውን ጥግት ለማርካትና በሕይወቱ ውስጥ ለሚመነጩ ጥያቄዎች መልስ ለማግኘት ባዶነቱን ለመሙላት ነው።

ሰይጣን አዳምንና ሔዋንን በመፈተን በኃጢአት ከጣላቸው በኋላ ከእግዚአብሔር እንደሚለዩና ለእርሱ እንደሚገዙ ያውቅ ነበር። ከእግዚአብሔር የተለየ ሰው መንፈሳዊ ሰብዕናው ምን እንደሆነ ሊያስተውል አይችልም፤ ምክንያቱም ከእግዚአብሔር በመለየቱ ብቻ መንፈሳዊ ሕይወትና ማስተዋል ከእርሱ ይለያሉና። የሞተ ሰው በመርፌ መውጋት ቀርቶ በሰይፍ ቢቆራሩጡት እንደማይሰማ ሁሉ ከእግዚአብሔር የተለየ ሰውም ለመንፈሳዊ ነገር የሞተ ስለሆነ በመንፈሳዊ ዓለም የሚሆነውንና የሚደረገውን በፍጹም አያስተውልም። እንዲህ ያለ ሰው የሚገነዘበው ቢኖር በውስጡ እርካታ እንደሌለና ለጥያቄው መልስ ማግኘት እንዳለበት ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር የተለየ ሰው በሕይወቱ ስለሚካሄደው ነገር የሚኖረው ዕውቀትና ማስተዋል ከቁጥር የሚገባ አይደለም።

ዛሬ በዓለም ላይ ለብዙ ሃይማኖቶች መፈልፈል ዋነኛ ምክንያት ሊሆን የቻለው የሰው ልጆች ለአምልኮ ያላቸው መጠማት ነው። ሰው ከመሠረቱ ለማምለክ ስለተፈጠረ ያለአምልኮ ቢኖር አይችልም። ፈጣሪውን እግዚአብሔርን በቅጡ አውቆት ባያመልከውም አምልኮን ቢለማመድ ለሕይወቱ መልስ

እንደሚያገኝ በውስጡ ይሰማል። በአምልኮ ውስጥ በረከት እንዳለ ፡ ጥበቃ እንዳለና ለሕይወቱ መመሪያ እንደሚያገኝ ያምናል። ስለዚህ በመሰለው መንገድ ፡ ስሜቱንና ሐሳቡን በሚያረካ መንገድ የራሱን የአምልኮ ዓይነት ፈጥሮ ይሰማል። ለምሳሌ በሕንድ አገር ብቻ በእጅ ተሠርተው የሚመለከ ወደ ሦስት መቶ ሃምሳ ሚሊዮን ጣያታት እንዳሉ ይነገራል። ጣያታቶቹም በግድግዳ ላይ እየተሰቀሉም ሆነ በመኖሪያ ክፍልና በመኝታ ክፍል ውስጥ የተለያዩ ሥፍራ ተሰጥቶቸው በየቀኑ እንደአምላክ ይመለከቱ። በመላው ዓለምና በምድራችንም ሳይቀር አምልኮ በተለያዩ መልክ ይቀርባል። ቁጠማ እየተገነዘበ ፡ ቡና እየተፈላ መሰገድ ራሱ ከጣያት አምልኮ ክፍል አንዱ ነው። በመሠረቱ ብዙ ሃይማኖቶች በዓለም ላይ አሉ ፤ ታዲያ እውነተኛውን እንዴት ለማወቅ ይቻላል? እውነተኛስ ሃይማኖት ለመኖሩ እርግጠኞች ነን ወይ? እርግጠኞችስ ከሆንን ለእውነተኛነቱ ማረጋገጫ ይሆን ዘንድ ምልክቱ ምንድን ነው?

ለእነዚህና ለመሳሰሉት ጥያቄዎች መልስ ለመስጠት በመጀመሪያ ወደ ተጠቀሰው መሠረታዊ ነገር መመለስ ያስፈልጋል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በአሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ 1 ቁጥር 1 እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን እንደ ፈጠረ እናያለን። ወረድ ብሎ ደግሞ በዚያው ምዕራፍ ላይ እግዚአብሔር ሰውን በመልኩና በምሳሌው እንደፈጠረው እንመለከታለን (ዘፍጥረት 1፡27) ። እግዚአብሔር ሰውን ከፈጠረው በኋላ ሰው እንዴት መኖር እንደሚገባው መመሪያ እንደሰጠውም በዘፍጥረት ምዕራፍ 2 ቁ፡ 15- 17 ባለው ክፍል እናነባለን ፤ በአንፃሩ ደግሞ ሰው እግዚአብሔር የሰጠውን የኑሮ መመሪያ እንዳያከብርና እንዳይታዘዝ ያደረገና ያሳመፀ፡ በእባብ ተመስሎ አዳምንና ሔዋንን ያሳተ ሰይጣን በክፍሉ ተጠቅሶአል። ስለ ሰይጣን ማንነትና ምንነት ብዙ የሚተርክልን ነገር አለ። ሰይጣን በእግዚአብሔር የተፈጠረ፡ በክብር ፡ በጥበብና በዕውቀት የተሞላ በውበትም የሚያንፀባርቅ ታላቅ መልአክ ነበረ። በኋላ ግን እንደ እግዚአብሔር አምላክ ለመሆን በመመኘት ስለ ዓመፀ ጌታ እግዚአብሔር እርሱን ካለበት ሰማይ እንደ ጣለው ከጌታ ቃል እናነባለን (ኢሳ 14፡12- 15)። ያ ታላቅ መልአክ ሌሎች መላእክትን የዓመፀው ተካፋዮችና ተባባሪዎች አድርጎአቸው ስለነበረ እርሱ ሲጣል እነርሱም ከእርሱ ጋር ሊወድቁ በቅተዋል። ሰይጣን ተንኮሉን መዘርጋት

የጀመረው ሰውን ከውድቀት ላይ በመጣል አልነበረም። በቅድሚያ እንደተገለጸው በእርሱ ተንኮል ተጠላልፈው የወደቁት ሌሎች መላእክት ነበሩ። ከዚያ በኋላ ሰውን ወደ ውድቀት ለመምራት አስችጋሪ አልሆነበትም።

ሰው በሰይጣን ተታሎ ከእግዚአብሔር ከተለየ በኋላ ለሰይጣን ተገዥ ሆነ። እግዚአብሔር ለአዳም ሰጥቶት የነበረው ሥልጣንና ግዛት ሁሉ በሰይጣን እጅ ገባ ፤ ስለዚህ ነው ሰይጣን የዚህ ዓለም ገዢ የተባለው (ዮሐንስ 14፡30) ፤ ስለዚህም ነው ይህ ዓለም ለሰይጣን ተገዝቷል የተባለው (1 ዮሐ 5፡19)። በአሁኑ ወቅት ሁለት እርስ በእርሳቸው የሚቃረኑ ሁለት መንፈሳዊ ኃይሎች እንዳሉ ማንኛውም ሰው ሊረዳ ይገባዋል ። አንዱ ወገን የሚመራው በእግዚአብሔር ሲሆን ሌላው በሰይጣን እየተመራ ነው። በዓለም ላይ ያሉ ሃይማኖቶችም በሙሉ የመነጨት ከእነዚህ ከሁለቱ ኃይሎች ነው። ይህ መሠረታዊ ሐሳብ ተቀባይነት ካገኘ ሌላው አስችጋሪ አይሆንም።

ቀደም ሲል እንደ ተገለጸው ዛሬ በዓለም ላይ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ በልዩ ልዩ ስም የሚጠሩ ሃይማኖቶች አሉ። ይሁንና ምንም እንኳን ሃይማኖቶች በተለያዩ ስም ቢጠሩና ብዛታቸው ባይታወቅም ምንጫቸው ሁለት እንደሆነ ተገንዝበናል፤ ይኸውም እግዚአብሔር ወይም ሰይጣን ነው ። እንግዲህ ከሁለቱ ሌላ የሃይማኖቶች ሁሉ ምንጭ የለም። ከዚህም የተነሣ በዓለም ላይ ሁለት ኃይሎች ፤ ሁለት መንግሥታትና ሁለት ጌቶች ብቻ አሉ ማለት ነው። በሌላ በኩል ደግሞ በዚህች ዓለም ላይ የተከሰቱት የሃይማኖት መሪዎችና አስተማሪዎች በሙሉ እስከ ዛሬ ድረስ የተላኩት በእነዚህ በሁለቱ ብቻ መሆኑን መገንዘብ ይጠቅማል። መልእክተኛውን የሚልከው እግዚአብሔር ወይም ሰይጣን ነው እንጂ ሌላ መልእክትና መልእክተኞች ያሉት ተጨማሪ ኃይል የለም።

መጽሐፍ ቅዱስ ሦስት ሰማያት እንዳሉ ያመለክተናል። ሦስተኛው ሰማይ የእግዚአብሔር ዙፋን ያለበት የእርሱ መኖሪያ ነው (2 ቆሮ 12፡2)። ሰይጣን የተጣለው ከሦስተኛው ሰማይ ወደ ሁለተኛው ሰማይ ነው (ኤፌ 6፡12)። አንደኛው ሰማይ ከዋክብት ፡ ጨረቃና ፀሐይ ያሉበት በዓይኖችን የምናየው

ሰማይ ነው። ሰይጣን መንግሥቱን የሚያስፋፋውና ሥራውን በዓለም ላይ የሚሠራው ከሁለተኛው ሰማይ ላይ ሆኖ ነው። ሥራውን በዚህ ዓለም ውስጥ የሚያካሄዱለት የእርሱ ወኪሎች የሆኑ አለቆችና ሥልጣናት ፥ የጨለማ ዓለም ገዢዎችና የክፋት መንፈሳውያን ሠራዊት በመባል የታወቁ አገልጋዮች በየደረጃው የተለያዩ ሹመት ያላቸው የወደቁ መላእክትና መናፍብቶች ናቸው (ኤፌ 6፡12) ። እነዚህ መናፍብት ከሚያካሄዱዋቸው የተንኮል ሥራዎች ሌላ በዓለም ላይ ልዩ ልዩ ስም ያላቸውን ሃይማኖቶች በመፍጠር የሰዎችን ልብና አእምሮ ይቆጣጠራሉ ። ከሁሉ በላይ ግን መንግሥታቸውን በዓለም ላይ በግልጽ የሚያስፋፋት በሃይማኖት ስም ነው። ከእውነተኛው አምላክ ከእግዚአብሔር ያልተላኩ የሃይማኖት መሪዎች በሙሉ መመሪያቸውን ፥ ራእያቸውን ፥ መገለጣቸውንና ሥልጣናቸውን የሚቀበሉት መናገሪያቸው ከሆነው ከሁለተኛው ሰማይ ነው። እንዲያውም በመጨረሻው ዘመን በሰይጣን የተቀቡ ሐሰተኞች አገልጋዮች እንደሚነሡና በዓለም ላይ ድንቆችንና ተአምራትን እንደሚሠሩ ጌታ ኢየሱስ አስጠንቅቆአል (ማር 13፡22) ። ድንቅና ተአምራት መሥራት በመሠረቱ ከሰው ችሎታና ከተፈጥሮ ሕግ በላይ በሆነ ሁኔታ በመንፈሳዊ ኃይል አንድን ነገር መፈጸም ነው። ድንቅና ተአምራት አያሌ ነገሮችን የሚያጠቃልል ሲሆን ሰዎች በመለኮታዊ ኃይል ከተለያዩ በሽታ መፈወስ አንዱ ነው። እነዚህ የሰይጣን አገልጋዮች ሰዎችን ከበሽታ ሊፈውሱ ይችላሉ፤ ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች አንድን ሰው የኃጢአቱን ይቅርታ ያገኝ ዘንድ ወደ ፈጣሪው ሊመሩት አይችሉም። በአንፃሩ ግን ሰውን ከአምላኩ እንዲርቅና የዘለዓለም ሕይወት እንዳይካፈል አጥብቀው ይሠራሉ። የእግዚአብሔር ኃይል የሆነው ወንጌል በመልእክታቸው የለም። ፍጹም ፈውስ መንፈስን ፥ ነፍስንና ሥጋን የሚዳስስ ሲሆን የሰይጣን መልእክተኞች ለሥጋ ደዌ ትንሽ ግስታገሥን ከመስጠት ሌላ ችሎታ የላቸውም። ሆኖም የዓለም ሕዝብ ካለግስተዋል የተነሣ ከሥጋዊ በሽታ ለመፈወስ ወደ እነርሱ ይገርፋል። እንግዲህ በሰይጣን ኃይል የሚከናወኑ ልዩ ልዩ ተአምራት ስላሉ በጣም መጠንቀቅ ያስፈልጋል። የሰው ሥጋው ተፈውሶ ዘለዓለማዊውን የሕይወት መንገድ ካጣ ትርፋና ጥቅሙ ምን ይሆን?

ለመሆኑ በዓለም ላይ ካሉት ብዙ ሃይማኖቶች መካከል እውነተኛውን እንዴት ለይቶ ግወቅ ይቻላል? የእግዚአብሔር ቃል የተጻፈበት መጽሐፍ ቅዱስ ለዚህ ጥያቄ በቂ መልስ አለው። መጽሐፍ ቅዱስ በሰው ፈቃድ ወይም በሰው ሐሳብ የተጻፈ አይደለም። ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በእግዚአብሔር መንፈስና ሐሳብ የተጻፈ መጽሐፍ ነው። ይሁንና ከሁሉ አስቀድሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሠፈረውን ማንኛውንም ትንቢት ማንም ሰው በራሱ ግላዊ አስተሳሰብ ሊተረጎም አለመቻሉን ግስተዋል ተገቢ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሠፈረ ማንኛውም ትንቢት በሰው ፈቃድ ከቶ አልመጣም፤ ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ በመመራት ቅዱሳን ሰዎች ከእግዚአብሔር ተቀብለው ተናገሩት እንጂ (2 ጴጥ 1፡20-21) ። የተጻፈውም ለከንቱ ሳይሆን ለሰዎች ልጆች መመሪያ እንዲሆን ነው። "ቅዱስ መጽሐፍ በሙሉ በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት የተጻፈ ነው፤ እርሱ እውነትን ለማስተማር ፥ የተሳሳቱትን ለመገታጸፍ ፥ ስሕተትን ለማረምና ለትክክለኛ ኑሮ የሚበጀውን መመሪያ ለመስጠት ይጠቅማል። የሚጠቅመውም የእግዚአብሔር ሰው ፍጹም እንዲሆንና ማንኛውንም መልካም ሥራ ለመሥራት ብቁ ሆኖ እንዲገኝ ነው" (2 ጢሞ 3፡16-17)። ስለሆነም እውነተኛ ሃይማኖት የትኛው መሆኑን ግወቅ የሚፈልግ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ቃል መለስ ማለት አለበት። በዓለም ላይ ሰውን ፈጠርኩ ፥ ለሰው ሕይወት ሰጠሁ " ብሎ የተናገረ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰዎች ከየት እንደ መጡ ፥ ወዴት እንደሚሄዱና ለምን እንደተፈጠሩ የተናገረው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰይጣን ብዙዎችን ሰዎች በዓመፅና በተንኮል እየገዛ ግራ ቢያጋባቸውም ፥ "እኔ ፈጣሪ ነኝ" ብሎ ከተናገረ የሐሰት አባት ስለሆነ ይዋሻል እንጂ እርሱ ራሱ በእግዚአብሔር የተፈጠረ እንደሆነ የታመነ ነው። ፈጣሪ እግዚአብሔር ብቻ እንጂ ከእርሱ ሌላ ፈጣሪ የለም።

የሕይወትና የዕውቀት ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ነው፤ ስለሆነም እውነትን ለማወቅ የሚሻ ሁሉ ልቡን ወደ እግዚአብሔር መመለስ አለበት ። ይህም የሚሆነው በቃሉ መመሪያ መሠረት ነው። አዳም በኃጢአት በመውደቁ ምክንያት ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ይገልጻል (ሮሜ 3፡23)። የኃጢአት ዋጋ ደግሞ ሞት ነው (ሮሜ

6:23)። ይሁንና እግዚአብሔር የኃጢአተኛን ሞት አይፈልግም (ሕዝ 18:32)። እግዚአብሔር ኃጢአተኛ ከኃጢአቱ ተመልሶ በሕይወት እንዲኖር ይፈልጋል (ሕዝ 18:23)። ባጠቃላይ የእግዚአብሔር ፍላጎትና እቅድ ሰው ሁሉ በንስሐ ተመልሶ የኃጢአቱን ይቅርታ አግኝቶ እንዲድን ብቻ ነው (ሕዝ 18:32)። እንደሚታወቀው ከአንድ ነገር ለመጥፋት አዳኝ ያስፈልጋል ፤ ስለዚህ ከኃጢአት ሰውን የሚያድነውን አዳኝ እግዚአብሔር ወደ ምድር ላከ ። ሊመጣ ስለነበረውም አዳኝ አስቀድሞ ትንቢት ተነገረ፤ ትንቢቱም እንዲህ የሚል ነበር። “እነሆ፡ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅንም ትወልዳለች ስሙንም አማኑኤል ይሉታል ፤ ትርጉሙም እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው ማለት ነው” (ማቴ 1:23)። የትንቢቱ ማብሂያ ወቅቱ ሲደርስ የእግዚአብሔር መልአክ አዳኝ መወለዱን መንጋቸውን ይጠብቁ ለነበሩ እረኞች በሌሊት አበሰረ ፤ “ለእነርሱም የእግዚአብሔር መልአክ ታያቸው፤ የእግዚአብሔርም የክብር ብርሃን በላያቸው ላይ አበራ ስለዚህም በጣም ፈሩ ፤ መልአኩ ግን እንዲህ አላቸው ፡ “አይዞአችሁ ፡ አትፍሩ ለሕዝብ ሁሉ ታላቅ ደስታ የሚሆን መልካም ዜና ይገጥላችሁ መጥቻለሁ፤ እነሆ ዛሬ በዳዊት ከተማ አዳኝ ተወልዶላችኋል ፤ እርሱም ጌታ ክርስቶስ ነው።” (ሉቃ 2:9-11) በዚህ ክፍል ውስጥ እግዚአብሔር ለሰው ዘር በሙሉ የሰጠውን ተስፋ መድሃኒታችንን በመላክ አከበረ (ዘፍ 3:15)። ጌታ እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ያደረገው ዓለም በኃጢአቷ እንዳትጠፋ ታላቅ ፍቅሩን ለመግለጽ ነው (ዮሐ 16:17)። ጌታ ኢየሱስ ራሱ አምላክ ነው፤ ሆኖም ሥጋ ለብሶ በመጣ ጊዜ የእግዚአብሔርን ማንነት አሳየን ። ኢየሱስ ስለ ራሱ ማንነት ሲያስተምር “መንገድና እውነት ሕይወትም እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ማንም ወደ አብ የሚመጣ የለም” ሲል አስታወቀ (ዮሐ 14:6)። በእርግጥ በእርሱ በኩል ካልሆነ በስተቀር የነፍስ ደኅንነት አይገኝም መጽሐፍ እንደሚል “በእርሱ የሚያምን አይፈረድበትም ፤ በእርሱ የማያምን ግን አንድ በሆነው በእግዚአብሔር ልጅ ስላላመነ ገና ድሮ ተፈርዶበታል። ፍርዱም ይህ ነው፡ ብርሃን ወደ ዓለም መጣ ለዎች ግን ሥራቸው ከፋ ስለሆነ ከብርሃን ይልቅ ዉለግን ወደዱ። ከፋ ነገር የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላል፤ ከፋ ሥራውም እንዳይገለጥበት ወደ ብርሃን አይመጣም። እውነት የሆነውን ነገር የሚያደርግ ግን ወደ ብርሃን ይመጣል፤ ወደ ብርሃን የሚመጣውም በእግዚአብሔር ትእዛዝ መሠረት

የተደረገው ሥራው እንዲገለጥለት ነው” (ዮሐ 3:8-21)። ከኢየሱስ ሌላ አዳኝ የለም፡ “ስለዚህ ደኅንነት ከእርሱ በቀር በሌላ በማንም የለም፤ ምክንያቱም እኛ ልንድንበት የሚገባን እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጠው ስም ከእርሱ በቀር በመላው ዓለም ማንም የለም” (ዮሐ 4:12)። ጌታ ኢየሱስ ወደ ዓለም የመጣው እንደ እግዚአብሔር ዘለዓለማዊ እቅድ የሰው ልጆች እንደ እግዚአብሔር ልጆች አዳም በቅድመ ውድቀቱ የነበረውን ክብርና ሙሉ ሰብዕና ተቀዳጅተው እንዲኖሩ ብቻ ነው። ስለዚህ ነው ኢየሱስ ራሱ “ሌባው የሚመጣው ለመስረቅና ለማረድ ለማጥፋትም ብቻ ነው ፤ እኔ ግን የመጣሁት ሕይወት እንዲያገኙና የተትረፈረፈ ሕይወት እንዲኖራቸው ነው።” (ዮሐ 10:10) ሲል የተናገረው። ዛሬ የሰው ዘር በሙሉ ፈቃደኛ ከሆነ እግዚአብሔር የባረከውንና ያቀደውን ሕይወት በክርስቶስ ኢየሱስ ሊኖር ይችላል።

መጽሐፍ ቅዱስ ከአዳም የተገኘ ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ እንደሆነ በግልጽ ያሳየናል። ኃጢአት የእግዚአብሔርን የሞራል ሕግ መተላለፍ ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ ኃጢአት ማለት ትልምን መሳት ማለት ነው። እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር ግብ ነበረው ፤ ዓላማ ነበረው፤ሆኖም ያ ትልምና ዓላማ በኃጢአት ምክንያት ተበላሽ ፤ ከዚህም የተነሣ ሰው አሁን ወደ አለብት አስቸጋሪና አስጨናቂ ሁኔታ ውስጥ ገባ ።

ሰው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ወደ እግዚአብሔር አብ ቀርቦ የኃጢአቱን ይቅርታ ከተቀበለ ከፍርድ መዳኑንና አለመዳኑን ሊያረጋግጥ ይችላል ወይ? በማለት የሚጠይቅ ሊኖር ይችላል። የዚህ ጥያቄ መልሱ እጅግ በጣም ቀላል ነው። አዎ! ሰው ከእግዚአብሔር ፍርድ መዳኑንና አለመዳኑን ያረጋግጣል። ሰው ስለ ነፍሱ ደኅንነት የሚያረጋግጠው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰፈረው የእግዚአብሔር ቃል በሚሰጠው ምስክርነት ብቻ ነው። ከሁሉ አስቀድሞ በ 1ኛ ዮሐንስ 1:9 የተሰጠው የተስፋ ቃል ዘለዓለማዊ እውነት ነው። ቃሉም “ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔር ብንናዘዝ ፤ እርሱ ታማኝና ጻድቅ ስለሆነ ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር ይልልናል” ፤ይላል ። በምሳሌ 28:13 “ኃጢአቱን የሚሰውር አይለማም ፤ የሚናዘዝበትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል” ተብሎ ተጽፏል። ይህ ለሰው

የሚሰጠው የደገንነት ጸጋ በዋጋ የሚገዛ አይደለም። ግንም የደህንነት ጸጋን በዋጋ ለመግዛት ስለማይችል እግዚአብሔር የነፃ ሥጦታ አደረገው። የእግዚአብሔር የግዳን ጸጋ ነፃ ስለሆነ ለሚያምኑ ሁሉ እንዲያው በነፃ ይሰጣል (ሮሜ 3፡22-26)። ቅዱስ መጽሐፍ እንደሚለው ደግሞ ይህ የመዳን ጸጋ ለሰው ሁሉ ተገልጦአል (ቴቶ 2፡11)። እንግዲህ ይህ የመዳን ጸጋ ለሰው ሁሉ የተገለጠ ከሆነ ፤ ሰው ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ተሰጠው እምነት በቀላሉ ሊመጣ ይችላል ማለት ነው። ሆኖም የሰዎች ምርጫ ብዙ ጊዜ እንደ እግዚአብሔር ምርጫ ያለ ስላልሆነ ሰዎች ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ይወዳሉ (ዮሐ 3፡19)። እንዲህ ሊሆን የቻለውም የዚህ ዓለም ገዥ፣ ሰይጣን አእምሮአቸውን ስላጨለመባቸው ነው። ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ የዲያብሎስን ሥራ ያፈርስ ዘንድ ስለመጣ ጨለማን ከሰዎች ሕይወት እየገፈፈ ወደ ብርሃን ያመጣቸዋል። ነፍሳት እንዲድኑ ከተፈለገ በእግዚአብሔር ብርሃን ልባቸው እንዲሞላ መጸለይ ፣ ስለብርሃንም መመስከርና ወደ ብርሃን እንዲመጡ መጋበዝ ተገቢ ነው። የሰው ልጆች የወንጌል ብርሃን በሕይወታቸው ውስጥ ሲበራ ሕይወታቸው ይለወጥና ከእንቅልፍ እንደነቁ ይሆናሉ ፤ እንግዲህ እውነተኛ ክርስትና የሚጀመረው ያን ጊዜ ነው።

ሰው በክርስቶስ አምና የኃጢአቱን ይቅርታ እንዳገኘና የዘለዓለም ሕይወት ወራሽ እንደሆነ ማወቅ የሚችለው ከላይ እንደጠቀስነው የወንጌል ብርሃን በሕይወቱ ሲበራለት ነው። አስቀድሞ ዕውር እንደነበረና አሁን ግን እንደሚያይ ያውቃል። አስቀድሞ ኃጢአተኛ እንደነበረ ዛሬ ግን ምሕረትን እንዳገኘ ይረዳል። በአንፃሩም ሕይወቱ አመለካከቱና ኑሮው እንደተለወጠ ይገነዘባል። ደገንነትን ያገኘ ሰው ስለመዳኑ የሚመስክሩለት ሦስት ምስክሮች አሉት እነርሱም፡ አንደኛ፡ የእግዚአብሔር ቃል አንጋፋው ምስክር ነው። ለምሳሌ ዮሐንስ 1 ቁ 11-13 እንደዚህ ይላል፡ “ወደ ወገኖቼ መጣ እነርሱ ግን አልተቀበሉትም። ይሁን እንጂ ለተቀበሉትና በስሙ ላመኑት ፣ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን መብት ሰጣቸው። እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከሰው ዘር ማለትም ከሥጋ ልማድ ወይም ከሰው ፈቃድ አልተወለዱም።” እንዲሁም በገላትያ 4፡7 ፡ “ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እንጂ ባሪያ አይደለህም፤ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህም

እግዚአብሔር ለልጆቹ ያዘጋጀውን ሁሉ ይሰጥሃል።” የሚለውን የደህንነት ማረጋገጫ ቃል ግዩት ይቻላል ፤ በ1ኛ ዮሐንስ 3፡1 “የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን እንድንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደ ሰጠን እዩ! በእርግጥም የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ ዓለም እግዚአብሔርን ስላላወቀ እኛንም አያውቀንም” የሚለው እውነተኛ ምስክር ሰፍሯል። ቃሉ ከመሰከረ የሰው ደገንነት የተመሠረተው በዚያ ላይ ነው። ሰው በሙሉ ልቡ እግዚአብሔር ያለውን ካመነ ይድናል። ምናልባት ስሜቱ ሌላ ነገር ሊነግረው ይችላል ፤ ያ ሰው ግን መቆም ያለበት በተሰጠው ቃል ላይ ሊሆን ይገባል።

ሁለተኛ መንፈስ ቅዱስ እውነተኛው መስካሪ ነው። (ሮሜ 8፡6) ። ይህ እውነት መሆኑን ያመለክታል ቃሉም እንዲህ ይላል፡ “የእግዚአብሔር መንፈስ ከእኛ መንፈስ ጋር ሆኖ የእግዚአብሔር ልጆች እንደሆንን ይመሰክራል።” በ1ኛ ዮሐንስ 5፡9-12 ደግሞ የእግዚአብሔር ምስክርነት ከሰው ምስክርነት እንደሚበልጥ ይናገራል፤ ቃሉም “ሰዎች የሚሰጡትን ምስክርነት እንቀበላለን ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ምስክርነት ከሁሉ ይበልጣል። እግዚአብሔር ስለ ልጁ የሰጠው ምስክርነት ይህ ነው። በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን ይህ ምስክርነት በልቡ አለው። እግዚአብሔርን የማያምን ግን እግዚአብሔር ስለልጁ የሰጠውን ምስክርነት ባለማመኑ ሐሰተኛ አድርጎታል። ምስክርነቱም ፣ እግዚአብሔር የዘለዓለም ሕይወት እንደሰጠንና ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ የሚመሰክር ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ያለው ሕይወት አለው። የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ግን ሕይወት የለውም” ይላል። በአማኝ ሕይወት ውስጥ ያለው መንፈስ ቅዱስ የደገንነቱ ምልክት ነው። በገላትያ 4፡6 እንደ ተጻፈው “የእግዚአብሔር ልጆች በመሆናችንም ፣ እግዚአብሔርን “አባባ” እያለ የሚጮኸውን የልጁን መንፈስ ወደ ልባችን ላከ።” መንፈስ ቅዱስ በአማኞች ውስጥ በመሆን ከሌሎች መለኮታዊ ነገሮች ጋር የደገንነትን እውቀት እንደሚሰጣቸው ጌታ ኢየሱስ “አብ በእኔ ስም የሚልከው አጽናኙ መንፈስ ቅዱስ ግን ሁሉን ነገር ያስተምራችኋል ፤ እኔ የነገርኳችሁንም ሁሉ እንድታስታውሱ ያደርጋችኋል” ብሏል ዮሐ 14፡26።”

ሦስተኛ ፡ አማኞች እርስ በርስ ያላቸው ፍቅር ደገንነትን የማግኘታቸው ወይም የመቀበላቸው ምስክር ነው። ኢየሱስ ስለዚህ ነበረ “እርስ በእርሳችሁ እንድትወዱ አዲስ ትዕዛዝ እሰጣችኋለሁ ፤ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እናንተም እርስ በእርሳችሁ ተወደዱ። እርስ በእርሳችሁ ከተወደዳችሁ የእኔ ደቀመዛሙርት እንደሆናችሁ ሰው ሁሉ ያውቃል።” ሲል የተናገረው (ዮሐ 13-34, 35)። በአማኞች ሊታይ ስለሚገባው እውነተኛ ፍቅር ዮሐንስ በመልእክቱ እንዲህ ሲል ገልጾታል፡- “እግዚአብሔርን ያየው ማንም ሰው የለም። እኛ እርስ በእርሳችን ብንፋቀር እግዚአብሔር በእኛ ይኖራል፤ ፍቅሩም በእኛ ፍጹም ሆኖአል” (1ኛ ዮሐ 4-12)።

ጌታ ኢየሱስ በሕይወቱ እንዲነግሥና ዘለዓለማዊ ምርጫው እንዲሆን ማንኛውም ሰው አንድ ትልቅ ውሳኔ ማድረግ አለበት፤ ይህ ውሳኔ በአጠገቡ ቆሞ የልቡን በር ለሚያንኳኳው ለኢየሱስ በሩን መክፈት ነው። በራእይ 3-20 “እነሆ እኔ በበር ቆሜ አንኳኳለሁ ፤ ማንም ድምጹን ሰምቶ በሩን ቢከፍትልኝ ወደ እርሱ ገብቼ ከእርሱ ጋር እበላለሁ፤ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል።” በማለት መሻቱን ያስታውቃል። መቼም እርሱ ጸድቅና ቅዱስ አምላክ ስለሆነ ኃይልና ሥልጣን ሁሉ አለኝ በማለት ሳይፈቀድለት በሩን በመበርገድ በራሱ ፍቃድ ሥልጣን ወደ ሰው ሕይወት አይገባም። ሰው ሳይፈቀድለት በሩን በርግዶ በራሱ ፈቃድ በሰው ሕይወት የሚገባ ጋኔን ብቻ ነው። ጌታ ኢየሱስ በሰው ውስጥ ገብቶ ለመኖር የዚያን ሰው ፈቃድ ይፈልጋል። ማንኛውም ሰው የልቡን በር ከፍቶ ጌታ ሆይ፡ ግባ ብሎ እንዲጋብዘው ይሻል። ኢየሱስ በፍቅርና በእምነት ወደሚጋብዘው ሰው ልብ በደስታ ይገባል። ጌታ ኢየሱስ ወደ ሕይወቱ እንዲገባ ለመጋበዝ የወሰነ ሰው የሚከተለውን ዓይነት ጸሎት በእውነትና በእምነት በመጸለይ ውሳኔውን ያጸናል።

“ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፡ እኔ ገና ኃጢአተኛ ሳለሁ ልጅህ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ኃጢአቱ እንዲሞት በመፍቀድህ አመሰግንሃለሁ። ጌታ ሆይ፡ እስከ ዛሬ አንተን ስለ በደልኩ ይቅር በለኝ ። ያለፈውንም በደሌን ሁሉ በልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም እጠብልኝ። እኔም ከዛሬ ጀምሮ ሕይወቴን በሙሉ ለአንተ አስረክባለሁ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም የሕይወቴ ጌታ

እንዲሆን ልቤን ከፍቼ በእምነት እቀበለዋለሁ። እግዚአብሔር ሆይ፡ በመንፈስ ቅዱስህም ሙላኝ። እንግዲህ ስለ ተቀበልኩኝና ልጅህ ሰላደረግኸኝ አመሰግንሃለሁ። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም። አሜን።”

ሰው በእንዲህ ያለ መንገድ ኃጢአቱን ተናዝሮ ራሱን ለእግዚአብሔር በእምነት ካስረከበ የእግዚአብሔር የማንጸት ኃይል አዲስ ፍጥረት ያደርገዋል። ከእንግዲህ ወዲህ ይህ ሰው የእግዚአብሔር ልጅ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ስለዚህ ልጅነት እንዲህ ሲል ያብራራል። “እርሱም በዓለም ነበረ ፤ ዓለምም የተፈጠረው በእርሱ ነው፤ ዓለም ግን አላወቀውም። ወደ ወገኖቹ መጣ ወገኖቹ ግን አልተቀበሉትም። ይሁን እንጂ ለተቀበሉትና በስሙ ላመኑ፡ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን መብት ሰጣቸው። እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከሰው ዘር ማለት ከሥጋ ልማድ ወይም ከሰው ፈቃድ አልተወለዱም” (ዮሐ 1-10-13)።

ክርስቶስ ኢየሱስን ወደ ሕይወቱ የጋበዘ ወይም የሚጋብዝ ሰው ማወቅ ያለበት ሌላው ጠቃሚ ነገር በእምነትና በስሜት መካከል ልዩነት መኖሩን ነው። ማንኛውም ሰው ደገንነቱን የሚቀበለው በእምነት እንጂ በስሜት አይደለም። ጌታን ወደ ሕይወቱ የጋበዘ ሰው ፡ ቢሰማውም ባይሰማውም እርሱ ግብዣውን አክብሮ ጥሪውን እንደሚቀበል ማመን ያስፈልጋል። ሌሎችን ለመጋበዝ ጥሪ ያሰማ ጋባኸ እንግዶቹን ለማስተናገድ መዘጋጀት ይኖርበታል እንጂ “ይመጡ ይሆን? ፡ አይመጡ ይሆን?” በማለት አያመነታም። ተጋባዦቹ ጥሪውን ከተቀበሉ ቃላቸውን አክብረው ይመጣሉ። ኢየሱስ ገና ከመጋበዙ በፊት በደጅ ይቆማል። ይህም “አንኳኳለሁ” በሚለው ቃል ይገለጻል። ስለሆነም ልክ ሲጋበዝ ወደ ውስጥ ለመግባቱ ጥርጥር ሊኖር አይገባም።

ማንኛችንም ሕይወታችንን ለእግዚአብሔር ካስረከብንና ደገንነትን ከተቀበልን በኋላ በየዕለቱ መጽሐፍ ቅዱሳችንን የማንበብና በጸሎትም የመትጋት ግዴታ ይኖርብናል። እንዲህ ካልተደረገ በሕይወታችን ለውጥና እድገት ሊከሰት አይችልም። በሌላ በኩል ደግሞ ደገንነትን ከጌታ የተቀበለ ሰው ጌታ እንዳዳነውና የኃጢአትንም ይቅርታ ከአምላኩ እንደተቀበለ

ለሌሎች መመስከር ይኖርበታል። ለሌሎች መመስከር በአማኝ ሕይወት ትልቅ እድገትን ያመጣል። አማኝ ስለ ደገንነቱ ሲመስከር በሕይወቱ የሚፈጽመውን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ይናገራል “ኢየሱስ ጌታ መሆኑን በአፍህ ብትመስክርና እግዚአብሔር ከሞት እንዳስነሣውም በልብህ ብታምን ትድናለህ። ምክንያቱም ሰው በልቡ ሲያምን ይጸድቃል ፤ በአፉም ሲመስከር ይድናል” (ሮሜ 10፥9-10)።

ደገንነቱን በእምነት የተቀበለ ሰው ማድረግ ያለበት ነገር ጌታን ከሚያምኑና ቃሉን ከሚያጠኑ አማኞች ጋር መተባበር ነው። የክርስቲያን ሕይወት የብቸኝነት ሕይወት ሳይሆን የኅብረት ፣ የሰላምና የፍቅር ሕይወት ነው፤ ስለዚህም አማኝ በአካባቢው ወደሚገኙት ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት በመሄድ ጌታን ማምለክ አለበት። ከቅዱሳኑ ጋር የሚደረገው ጤናማ ኅብረት አማኞች በጌታ እንዲበረቱና እንዲያድጉ ይረዳቸዋል።

ይህ ሁሉ ተደርጎም እያለ አንዳንድ ሰዎች አማኙ ከተቀበለው ጤናማ ትምህርት ለየት ያለ ትምህርት ይዘው ወደ እርሱ ይቀርቡ ይሆናል። ምናልባት ያ ሌላ ትምህርት ልቡን ይግርክ ይሆናል ፤ ይሁንና በክርስቶስ ስም በየስፍራው እየተዘዋወሩ የሰዎችን እምነት የሚገለብጡ ሐሰተኞች ሰላሉ ጥንቃቄ ማድረግ መልካም ነው። እንደ እነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች በሐዋርያትም ዘመን ችግር ይፈጥሩ እንደ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይመሰክራል ። (2 ጢሞ 3፥5-9)። ሰዎች በጌታ ኢየሱስ ስም ስለ መጡ ብቻ በእርሱ ያምናሉ ማለት አይደለም ። በኢየሱስ ስም እያገለገሉ አብንና መንፈስ ቅዱስን የሚከዱ መኖራቸው የታወቀ ነው። ሐቄ ግን የወንጌል አማንያን በአብ ፣ በወልድ ፣ በመንፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ ማመናቸው ነው። ያም ማለት አብ ለዘላለም እግዚአብሔር እንደሆነ ፣ (ማቴ 11፥25 ፤ ማር 14፥36) ። ወልድም ለዘላለም እግዚአብሔር እንደሆነና ፣ (ዮሐ 1፥1) መንፈስ ቅዱስም ለዘላለም እግዚአብሔር እንደሆነ (ዮሐዋ ሥራ 5፥3-4) አምነው ተቀብለዋል ማለት ነው። ስለሆነም በሦስቱ ሥላሤዎች ስም ይጠመቃሉ (ማቴ 28፥19)። ሆኖም ሦስቱ ሥላሤዎች አንድ አምላክ እንጂ ሦስት አምላኮች እንዳይደሉ ይመሰክራሉ (ዮሐ 10፥30 ፤ 1 ቆሮ 8፥4 ፤ ኤፌ 4፥6)።

ወደሚቀጥለው ምዕራፍ ከመሻገራችን በፊት አማኞች በጥምና ቢመለከቱት ፣ ቢያጤኑትና ቢረዱት ከስሕተት ይጠበቃሉ ብዬ ያመንሁባቸውን ጥቅሶች ከዚህ በታች አስፍራለሁ።

- 1: እግዚአብሔር ስለ ወደደን አንድ ልጁን ሰጠን (ዮሐ 3፥16)
- 2: ከጌታ ኢየሱስ በስተቀር ሌላ አዳኝ የለም (ዮሐዋ 4፥12)
- 3: ጌታ ኢየሱስ መንገድና እውነት ፣ ሕይወትም ነው (ዮሐ 14፥6)።
- 4: ያለ ጌታ ኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር መድረስ አይቻልም (ዮሐ 14፥6)።
- 5: ያለ ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔርን ግወቅ አይቻልም (ማቴ 11፥27)።
- 6: የእግዚአብሔር ልጅ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም (1ዮሐ 5፥12)።
- 7: ወልድ የሌለው አብ የለውም (1 ዮሐ 2፥23)
ይህ ጥቅስ ከክርስቶስ ኢየሱስ ውጪ የሆነ ሃይማኖት ሁሉ ከእግዚአብሔር እንዳልሆነ ያስገነዝባል።
- 8: ወልድን ለግወቅ የእግዚአብሔር መገለጥ ያስፈልጋል (ማቴ 11፥27 ፤ ማቴ 16፥17) ፤ እግዚአብሔር በቃሉ በኩል ጌታ ኢየሱስ ግን እንደሆነ ያሳያል።
- 9: አብን ግወቅና ማምለክ የሚቻለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ብቻ ነው (2ዮሐ 1፥9)።
አንዳንድ ሃይማኖቶች "በእግዚአብሔር እናምናለን ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅነት እናምንም" ይላሉ። የእግዚአብሔር ቃል ግን በጌታ በኢየሱስ በኩል ካልሆነ እግዚአብሔር አብን ግወቅ እንደ ማይቻል በግልጽ ይናገራል። እንዲህ ያሉት ሰዎች የሚያመልኩት እግዚአብሔር እንደ ሆነ ቢመስላቸውም የእግዚአብሔርን ግንኙነት ያለ ክርስቶስ ኢየሱስ ግወቅ ስለማይችሉ ዘላለማዊ ስሕተት እንደተሳሳቱ ነው።
- 10: በክርስቶስ ትምህርት ጸንቶ የሚኖር አብና ወልድ አለው። (2ዮሐ 1፥9)
- 11: ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ በሚመሰክር ሰው ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር ይኖራል (1 ዮሐ 4፥15)

- 12: ዓለምን የሚያሸንፍ (ሰይጣንን የሚያሸንፍ) ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን የሚያምን ብቻ ነው (1 ዮሐ 5:5)።
- 13: ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰይጣንን ያሸነፈ የለምና በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ ሰይጣንን ያሸንፋታል (1 ዮሐ 3:8 ፤ ቂለ 2:14-15)
- 14: ኢየሱስ እውነተኛ አምላክና የዘለዓለም ሕይወት ነው (1 ዮሐ 5:20)።
- 15: ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው ከሰይጣን ግዛት የሚወጣው (1 ዮሐ 5:19) ።
- 16: እግዚአብሔር በሰው ሕይወት ውስጥ የሚኖረው ሰው በክርስቶስ ኢየሱስ ሲያምን ብቻ ነው (1 ዮሐ 4:15)።
- 17: ያለ መንፈስ ቅዱስ ሰው ክርስቲያን ሊሆን አይችልም ። (1ኛ 12:8-9)
- 18: ያለ መንፈስ ቅዱስ እርዳታ ሰው ከልቡ ኢየሱስ ጌታ ነው ለማለት አይችልም (1ኛ 12:3)።

ድህነትና ብልጽግና

በምድር ገጽ ላይ በተፈጥሮ ውበታቸው ከሚደነቁት አገሮች አንዷ ኢትዮጵያ ናት። በአቀማመጧ የዓለም እምብርት የሆነች በአሳሾች (explorers) ፣ በቱሪስቶችና በጸሐፊዎች ዘንድ በታሪክ በመልካም ስም የተመዘገበች ሀገር ናት። ከዝናዋና ከውበትዋ የተነሣ ብዙ የባዕድ ኃይሎች ሊቀራመቱአት ያላደረጉት ሙከራ አልነበረም።

የአፍሪቃ አህጉር በሙሉ በአውሮጳውያን ከመያዙ በፊት ኢትዮጵያ ወራሪውን ኃይል እየተቋቋመች በባዕድ ኃይል ላለመያዝ ያላደረገችው ጥረት አልነበረም። አፍሪቃም በኩሎኒያሊስቶች ስትያዝ ኢትዮጵያን ለመያዝ የተሰለፉ መንግሥታት እንዳሰቡት በቀላሉ ባይሳካላቸውም ለጥቂት ጊዜ አገሪቷን ይዞ የነበረው የኢጣሊያን መንግሥት እስከ ዛሬ ድረስ ያልተፈወሰ ቁስል በሕዝቧ መካከል ተከሎ ሄዷል። ዛሬ ጉላ ብሎ የሚታየው የምድራችንና የሕዝባችን ችግር የተጀመረው መቶ በመቶ ከሌሎች የተወረሰ ቅርስ ብቻ ነው ለማለት ቢያስቸግርም የብዙው ጦርነትና እልቂት መንስኤው ከእነርሱ መሆኑ አይካድም።

የውጭ ኃይሎች ኢትዮጵያን ቀጥቅጦ ለመግዛት የሞከሩት ለራሳቸው የሚመቻቸውን ሰው በሥልጣን ላይ ለማቆየት “ከፋፍለህ ግዛ” በሚባለው የአገዛዝ ፍልስፍና በመጠቀም ነው። የጠላት ኃይሎች አገሪቷንና ሕዝቧን ከከፋፈሉ በኋላ ለራሳቸው በሚያመቻቸው ሁኔታ በምድሪቷ ያለውን ጥሬ ሀብት ለመበዝበዝና ለማራቆት ነበር። ሁሉም እንዳቀዱት ባይሆንላቸውም በሕዝቡ ላይ የዘሩት መርዝ እስከ ዛሬ አልተነቀለም። የእነርሱ አሠራር ጥላቻና መለያየት ሥር እየሰደደ እንዲሄድ አደረገ እንጂ ያገሪቷን ሁኔታ አላሻሻለም። ለአገሪቷ አንድነትና ነፃነት የተጋደሉትም አርበኞች ጣሊያን ተሸንፋ ከወጣች በኋላ ወደ ሕዝባቸው እየተመለሱ በወረራ መንፈስ ሕዝቧን ለግል ጥቅማቸው መበዝበዝ ጀመሩ ፤ በዓለም ንሕብረተሰብ ዘንድ ለብልጽግናና ለሥልጣኔ መሠረት የሆነው

ሰላምና አንድነት ስለሸሸ ለአፍሪቃ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች የተባለችዋ አገር ዛሬ በረሀብና በድህነት አለንጋ እየተገረፈች ነው። ኢትዮጵያን ዛሬ በትምህርትም ሆነ በሥልጣኔ ወደ ኋላ ከቀሩት አገሮች አንዷ እንድትሆን ያበቃት በውስጧም ሆነ በአካባቢዋ የነበረውና ያለው የመለያየትና የድንቁርና ጨለማ ነው።

በቅርብ ጊዜ በዓለም ሕዝብ ዘንድ እጅግ አስቃቂ ረሀብ አመጣ ተብሎ የተገመተው ድርቅ በሕዝባችን ላይ ያደረሰው መፃት ከአእምሮ በላይ ነው። የዓለም ኅብረተሰብም ከሞላ ጉደል ለእርዳታ እጁን ዘርግቶ የነበረው አስቃቂውን እልቂት በቁጥጥር ሥር እንዲውል አድርጎታል፤ ሆኖም የተሰጠው እርዳታ በሙሉ ለጊዜው የነበረውን ችግር ቢያቃልልም ዋናውን የሕዝቧን ነቀርሳ ስላልፈወሰ ዘላቂ መፍትሔ አላመጣለትም። አበክሮ ላጤነው ሁሉ የኢትዮጵያ የመከራ እንቅስቃሴ በቀላሉ የሚፈታ አይመስልም። ለችግራችን መፍትሔ ያለው ከውጪ አገር ለበጉ አድራጉት በሚመጡ ሰዎች እጅ አይደለም። መፍትሔው ያለው በአገሪቷ ተወላጆች እጅ ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ እስራት ከውስጥ ካልተፈታ በውጪ ያለው ማንኛውም ሕዝብ ላይ ሳይን ብቻ ስለሚመለከት ለችግራችን ዘላቂ መፍትሔ ሊያስገኝልን አይችልም።

ኢትዮጵያ ባላት የተፈጥሮ ሀብት ድህ አይደለችም። መሬቱም ለም ነው። ከእኛ አልፎ ብዙ ሕዝብ ለመመገብ የሚችል ስለሆነ ግብርናን አሁን ካለው በላይ በብዙ እጥፍ ማስፋፋት ይቻላል። ሰላምና ጸጥታ ካለ ዛሬ ያሉን የእርሻ ምሁራን በጸጥታ ማቀድና መሥራት ከቻሉ በምግብ አንፃር ችግር እንደማይገጥመን እሙን ነው። በትምህርት ለመብሰልም ሆነ ልዩ ልዩ የእንዱስትሪ ተቋሞችን ሥራ ለማስፋፋት አንድነትና ሰላም ካለ እጅግ ቀላል ይሆናል።

የኢትዮጵያና የኢትዮጵያውያን ችግር በኤኩኖሚና በፖለቲካ ላይ ያተኮረ ብቻ አይደለም። ትልቁ ችግር ያለው በሕዝባችን አእምሮ ውስጥ ነው። በአስተሳሰብና በአመለካከት የደከየ ሕዝብ ሌላው ቀርቶ በኤደን ገነት ውስጥ ቢያስቀምጡት እንኳ መራቡና መቸገሩ አይቀርም። በአንድ ሕዝብ ሕይወት የተከሰተ ድህነትና ባርነት የሚመጣው በተለያዩ

መልክ ነው፤ ከሁሉ የሚከፋ ድህነት ግን የአእምሮና የአመለካከት ድህነት ነው። በአእምሮ የደከየ ሰው ብርሃን ጨለማ ይሆንበታል፤ በረከትም መርገም ይሆንበታል፤ ጤና በሽታ ይሆንበታል፤ ነፃነት የሚባል ነገር ለእርሱ እንቅስቃሴ ነው። ዓይን እያለው አያይም፤ ጆሮ እያለው አይሰማም፤ ልብ እያለው አያስተውልም፤ ኑሮን ከአንድ አቅጣጫ ብቻ ስለሚመለከት ዘመን እንደሚሸሸው አያውቅም፤ አይገነዘብም።

በአእምሮ የተበደለውን ሰው አዋጅ ነፃ አያወጣውም፤ በአእምሮ የደከየውን ሰው ወርቅና ብር አያበለጽገውም፤ በአዕምሮ የተጨቆነውን ሰው ውጫዊ ለውጥ አይረዳውም። እንደሚታወቀው በየዘመናቱ ትልቁ የሰው ልጅ ባርነት የአእምሮ፣ የአስተሳሰብና የአመለካከት ባርነት ነው። በኢትዮጵያ ውስጥ የተለወጠና የተፈወሰ ኅብረተሰብ እንዲበቅል ከተፈለገ አስቀድሞ ፍጹም የአእምሮ፣ የአመለካከትና የአስተሳሰብ ፈውስ ከላይ እስከታች በሕዝባችን ላይ መፍሰስ አለበት። ሰው በችሎታው መመዘን ሲገባው ከጎሳው አንፃር ብቻ ማንነቱ የሚለካ ከሆነ ይህ ትልቅ በሽታ ነው። በእውነት የተማረና ነፃ የወጣ ሕዝብ ሰውን የሚመዝነው ግለሰብ በሚያደርገው አስተዋጽዖ እንጂ በጎሳው ማንነት መሆን የለበትም።

ኢትዮጵያውያን ከሕፃንነታችን ጀምረን የተለያዩ ጎሳዎችን በሚመለከት አያሌ ተናዳሬ መርዞችን ውጤናል፤ በተለይ ተምረናል የምንለው ሰዎች ከእኛ ስላልሆኑት ጎሳዎች የማናሰማውና የማንለው መጥፎ ነገር የለም። አንድ ግለሰብ አንድን ስሕተት ከፈጸመ እርሱ ብቻ ሳይሆን ጎሳው ተጠያቂና ተወቃሽ ይሆናል። ግለሰቡ ፍላጎቱ ተነሳሥቶ ስለሚፈጽማቸው ወንጀሎች እርሱ የፈለቀበት ጎሳ በሌሎች ጎሳዎች አመለካከት ይቀጣል። ይህ የሚያመለክተው እንግዲህ ሕዝባችን ሰውን እንደ ሰውነቱ ብቻ ነጠል አድርጎ ለማየት አለመቻሉን ነው።

"ታዲያ "ይህ ምን ጉዳት አለው?" ብሎ የሚጠይቅ ይኖራል። እንዲህ ያለው አመለካከት የአንድን ሕዝብ ሕልውናና የአንድነትን ክብር የሚገረስፍ ፈንጂ ነው። ሕዝብ በዚህ በሽታ ከተለከፈ ለምሳሌ ሌላውን በነፃነት ኃላፊነት ላይ ለማስቀመጥና ሰውን እንደ ችሎታው በሥራ ዓለም ለማሰማራት

አስቸጋሪ ይሆናል። ሌላው ቀርቶ በቀጣሪና በተቀጣሪ መካከል የሚኖረው ግንኙነት የጎሳ ንክኪ መሆን ስለሚኖርበት የችሎታና የዕውቀት ብቃት ገደል ይገባሉ። ይህን መሰሉ አመለካከትና ድርጊት ርካሽ በመሆኑ የጎሳ ጥያቄ ከችሎታ ፡ ከአገርና ለአገሪቱ እድገት ከሚሠራው ሥራ ጥያቄ ቀዳሚነት ይኖረዋል። ከዚህም የተነሣ ተቀጣሪ በችሎታ ሳይሆን በጎሳው ግንኙነት ብቻ ስፍራ በመያዝ ያለ ተገቢ የሥራ ችሎታ ደመወዝ መብላት ይጀምራል። በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ታዲያ ተገቢ እርምጃ መውሰድ አስቸጋሪ ይሆናል። ለአገሪቷ ልማት የታቀደው ፕሮጀክት ከዓመት ወደ ዓመት ሽክምና ኪሳራ እየሆነ ይሄዳል፤ ምክንያቱም ያለችሎታው የተቀጠረው ግለሰብ ትኩረት አገሪቷን ለማልማት ሳይሆን የራሱን ጎሳ ፍላጎት ለማርካት ስለሚጥር ብቻ ነው። ለአንድ አገር ከዚህ የበለጠ የድንቁርናና የአእምሮ ሳርነት ምልክት አይኖርም። ዛሬ በኢትዮጵያ ውስጥ ተጀምረው በመንገድ ላይ የቀሩ ፕሮጀክቶች፣ ብዙ ዘመንም በሥራ ላይ ከቆዩ በኋላ ትርፍ የላቸውም በሚል ሳቢያ የተዘጉ የተለያዩ የመንግሥት ሥራ ድርጅቶች አሉ። አብዛኞቹ ታዲያ ለዚህ የበቁት የሥራ ችሎታ በሌላቸው ሥራ አስኪያጆችና ዘመዶቻቸው ነው። ሕዝባችን ኃላፊነትንና ፍሬያማነትን ከጎሳው ነጥሉ ካላየ በስተቀር ስለነፃነት ማውራት እንዲያው ባዶ ጨካኝ ብቻ ነው።

የኢትዮጵያና የኢትዮጵያውያን ድህነት መሠረቱ ውስጣዊ ስለሆነ የውጪ ሰው አይቶት በቀላሉ ሊረዳው አይችልም። አእምሮ ሳይበለጽግ አገር አትበለጽግም ፡ አመለካከት ሳይለወጥ ሕዝብ አይለወጥም ፤ ስለሆነም በሽታችን ከእኛ ከራሳችን ከኢትዮጵያውያን እንኳ የተደበቀ ስለሆነ ቆም ብለን ጥያቄ መጠየቅ አለብን ፤ ወደ ልባችን ተመልሰን የመጣንበትንና የታሰርንበትን የድንቁርና ገመድ መበጣጠስ አለብን። እውነተኛ ለውጥ የአእምሮና የአመለካከት ለውጥ እንጂ የመንግሥትና በመንግሥት የሚታወጅ ለውጥ አይደለም። በሌላ በኩል ደግሞ እውነተኛ ለውጥ አስተዋይ በሆነ ግለሰብ ተጀምሮ ቀስ እያለ ወደ ኅብረተሰቡ የሚሠርግ እንጂ በአንድ ምሽት የሚወለድ ፡ ምድሪቱንም በአንድ ጎሕ አጥለቅልቆ የሚታይ ጉዳይ አይሆንም። እውነተኛ ለውጥ ጊዜ የሚፈጅበት ምክንያት አሁን ያለው የሕዝባችን አመለካከት ባንድ ሌሊት

የተወለደ ሳይሆን ብዙ ዘመን የፈጀ ከእያንዳንዱ ወጣ ካለ ባሕላችን ጋር እግርና ጫማ ሆኖ ለብዙ ዘመናት የኖረ ስለሆነ ነው። ብዙዎች የእነዚህ ወጣ ያሉ አንዳንድ ባሕሎች ምርኮኞችና እስረኞች ስለሆኑ ዛሬም ይህ አሳባቢና አፍራሽ ጉዳይ ሳይከሰትላቸው ይችላል ፤ ይሁንና ኢትዮጵያን እንወዳታለን የምንል ሰዎች በሙሉ በግድ የአስተሳሰብ ለውጥ ያስፈልገናል። ለውጡ ታዲያ በወረቀት ላይ ሳይሆን በእያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ልብ ውስጥ የተቀረጸ መሆን እንዳለበት መገንዘብ ከሁሉ የሚቀድም ጉዳይ ነው።

ለአንድ ሕዝብ ለውጥን መፈለጉ ብቻ ሳይሆን ያ ለውጥ በማያዳግም ሁኔታ እንዴት እንደሚገኝ ማወቁ ትልቅ ማስተዋል ነው። በየዘመናቱ ለኅብረተሰባቸው ለውጥን ለማበርከት በቁጥር ጥቂት ያይደሉ ሰዎች የተለያዩ ታክቲኮችን ተጠቅመዋል ፡ ሆኖም ከታክቲኮቹ ወይም ከዘዴዎቹ አብዛኞቹ ጽኑ መሠረት ስለሌላቸው ወዲያው ፈርሰዋል። ለምሳሌ በቅርብ ጊዜ በምድራችን የተሞከረው ኅብረተሰባዊ ዓብዮት የተፈለገውን ለውጥ ሊያመጣ አልቻለም። ምክንያቱም መሠረቱ ውሸትና ክህደት የተቀላቀለብት ስለነበረ ነው። ሰው ፈጣሪውን ከካደ እርስ በርሱ መተማመን አይችልም። የሩሲያ መሪዎች የክህደትን ፍልስፍና የአገሪቷና የሕዝቧ የለውጥ መመሪያ አድርገው ከያዙ በኋላ ሕዝቡን እርስ በእርሱ የሚጠባበቅ ፖሊስ አደረጉት ፤ ስለዚህ መተማመን ጠፋ ፡ ቤተሰብ ተለያየ ፡ ጎረቤት ተፈራራ፤ ለአገርና ለሕዝብ የኃይል ምንጭ የሆነው አንድነት ተበተነ ፤ ይሁንና ከሰባ ዓመታት ታላቅ ክስረት በኋላ እርምጃቸውንና ጉዞአቸውን እንደገና መመርመር ግድ ሆነባቸው። ዛሬ ታዲያ ወደ መሠረታዊ ጥያቄ በመመለስ አገራቸውን እንደገና በአዲስ መልክ ለመገንባት ጥረት እያደረጉ ነው። የክህደት ፍልስፍና የውድቀት ሁሉ ምንጭና የመፈራረስ ምክንያት ለመሆኑ ታሪክ ምስክር ነው።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ከሃይማኖት ተፈትቶ የማይኖር ሕዝብ ነው። መኪና ያለ ነዳጅ መንቀሳቀስ እንደማይችል ሕዝባችንም ያለ ሃይማኖት መኖር ያስቸግረዋል። መወለድ ፡ ማደግ ፡ ማግባት ፡ ልጅ መውለድ ፡ ማሳደግ ፡ ከዚያም እርጅናና ሞት ተጀምሮ እስኪጨረስ የሚታዩት ከሃይማኖት አንፃር ነው። በምድራችንና በሕዝባችን መካከል ከሃይማኖት

የተለየ ዝግጅት የለም። በአጠቃላይ አገሪቷ የምትሸከረከረው በሃይማኖት ዛቢያ ወይም እንዝርት ላይ ነው። ስለሆነም ኢትዮጵያውያን ስለ እውነተኛ ለውጥ ስንናገር በኢትዮጵያ የኅብረተሰብ ፣ የፖለቲካ ፣ የኢኮኖሚና የትምህርት ወዘተ ንጽጽር ማድረግ ተገቢ ነው። ይሁንና ሕዝባችን ለውጥንና እድገትን ከሃይማኖት ነጥሎ ማየቱ ሊሠራ እንደማይችል እስካሁን የተረዳን አይመስልም። ይህ መሰረታዊ ችግር ከገባን ሕዝቡ የያዘው ሃይማኖት ደግሞ ለእድገትና ለብልጽግና እንጂ ለድህነትና ለመርገም እንዳይሆን መጠንቀቅ እጅግ አስፈላጊ ነው።

በመሠረቱ እውነተኛ የክርስቲያን ሃይማኖት ከድህነት ፣ ከድንቁርናና ከመርገም የሚያላቅቅ ፤ ግለሰብና ኅብረተሰብን የሚለውጥ ታላቅ ኃይል ያለው የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። ክርስትና የሚያስር ሳይሆን የታሰሩትን የሚፈታ መልእክትና ሕይወት አለው። በሞት ፣ በፍርድ ፣ በሰይጣን፣ በፍርሃትና በተለያዩ አጉል ባሕል ነክ ነገሮች የታሰሩትን ነፃ ያወጣል።

ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ድህነትና ስለ ብልጽግና ምን ይላል? ሰውስ ድህ በመሆኑ በእግዚአብሔር ፊት ይጸድቃል ወይ? በእነዚህ ጥያቄዎች የእግዚአብሔር ቃል በማያወላውል ሁኔታ ግልጽ የሆነ መልስ ይሰጠናል። መጽሐፍ ቅዱስ "እውነትን ለማስተማር ፣ የተሳሳቱትን ለመገሠጽ ፣ ስሕተትን ለማረምና ለትክክለኛ ኑሮ የሚበጀውን መመሪያ ለመስጠት ይጠቅማል" (2 ጢሞ 3:16) ፤ ስለሆነም መጽሐፍ ቅዱስ ስለድህነትና ስለብልጽግና የሚያስተምረውን ከዚህ ቀጥለን እንመለከታለን።

ሀ) ድህነት

በዚህ ዓለም ላይ ድህ ለመሆን የሚፈልግ ፍጥረት የለም። እያንዳንዱ ሰው ዘዴው ጠፍቶት ከድህነቱ መላቀቅ ባይችልም ያለበትን ሁኔታ በውስጡ ይጸየፈዋል ፣ ሰው ድህነትን በጣም የሚጠላበት ምክንያት ከመጀመሪያው በድህነት ለመሠቃየት ባለመፈጠሩ ነው። ድህነት ከሰው ተፈጥሮ ዕቅድና ዓላማ ውጪ

የሰውን ዘር በሙሉ የወረረ ትልቅ የዲያብሎስ መሣሪያ ነው። ከፍጥረት መጀመሪያ ስንመለከት አዳምና ሔዋን የተፈጠሩት ለክብር ፣ ለብልጽግናና ለደስታ ነበር። እግዚአብሔር የራሱን መልክ የሰጣቸው ፣ ገነትን አዘጋጅቶ ያስረከባቸው ፣ በፍጥረታት ሁሉ ላይ ሥልጣንን የሰጣቸው በድህነት ሳይሆን በብልጽግና እንዲኖሩ ነበረ። ትልቁ የአዳምና የሔዋን ብልጽግና ግን በሚታይና በሚጨበጥ በምድራዊ ሀብት ላይ ብቻ ያተኮረ አልነበረም። ከሁሉ የሚበልጥ ሀብታቸው ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው የጠበቀ ግንኙነታቸው ነበረ። ያ በተቀደሰ ቃል ኪዳን ላይ የተመሠረተው የሰው ልጅና የእግዚአብሔር ግንኙነት በአዳምና በሔዋን አለመታዘዝ ምክንያት ፈረሰ። ብልጽግናና ግንኙነት እውነተኛ የሚሆነው በቅድስና ላይ ሲመሠረት ብቻ ነው ፤ ስለሆነም የአዳምና የሔዋን ዓለም በኃጢአት ምክንያት የተረገመ ሆነ።

እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን በኤደን ገነት ያኖራቸው ከተጨበጠ ተግባርና ኃላፊነት ጋር ሲሆን ባልና ሚስቱ በዘኔዎች አልነበሩም። ለሁለቱ ሰዎች ገነት በአደራ መልክ የተሰጠቸቸው የእነርሱ ጥበቃና ክብካቤ ሊለዩት የማይገባ መዲና ነበረች (ዘፍ 2:15) ። ሆኖም በገነት ውስጥ የነበረው የሥራ ዓይነትና የዚህ ዓለም ሥራ በፍጹም አይመሳሰልም። በገነት ውስጥ ይካሄድ የነበረው ሥራ አስደሳች ፣ ፍሬያማና ጤናማ ነበር። ሁለቱ ሰዎች በሚያከናውኑት ዕለታዊ ተግባር ሁሉ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ይገኝ ነበር። ከሰው ውድቀት በኋላ የሰው ልጅ ሥራን የሚሠራው ለኑሮው መደጎሚያ ለማግኘትና ለትርፍ ሆነ። ብዙዎች ሥራን የሚሠሩት ግድ ሆኖባቸው ስለሆነ ስሜታቸው ይጎዳል። የሥራ ነገር ሲነሣባቸው በሐሳቡ የሚሳቀቁ ጥቂቶች አይደሉም ፤ የሚታመሙም ብዙዎች ናቸው። እንዲህ ሊሆን የቻለው ሥራቸውን የሚያከናውኑት በገነት ውስጥ ባለመሆኑ ነው። በገነት ውስጥ የእግዚአብሔር ሕልውና ነበረ። በብዙ የሥራ አካባቢ እግዚአብሔር ስፍራ የለውም ፤ ስለዚህ ሥራቸው አያረካቸውም ፤ ይፈሩታል ያስሰጩንቃቸውማል።

እግዚአብሔር የማይገኝበትና ያልነገሠበት ዓለም የተረገመ ዓለም ነው። ሰዎች ሥራቸውን የሚጠሉት ፣ የሚጎዱትና ፣ ሥራቸው ዘላቂ ፍሬ የማይኖረው ያለ

እግዚአብሔር መሪነት ሥራ ሠርተው ውጤት በማግኘት ሊመኩበት ስለሚቻላቸው ነው። ቀደም ሲል እንደተገለጸው በአዳምና በሔዋን ምክንያት ዓለም የተረገመች ሆነች ፤ የሰውም ሥራ በተረገመችው ዓለም ውስጥ የሚከናወን በመሆኑ ከእርግጥን ነፃ ሊሆን አልቻለም። በዛሬው ዘመን ትዳሩን ለማሸነፍ በየዕለቱ የማይለፋና የማይማስን ማን አለ? ሆኖም ከጥረቱ ባሻገር የሰው ልጅ ድህነት እየጨመረና እየጎላ ይሄዳል እንጂ ጨርሶ አልተወገደም። በተለያዩ መልኩ ድህነት የሰውን ልጆች ምርኮኞች አድርጓቸዋል ፤ ከእግዚአብሔር መራቅ ውጤቱ ድህነት ነውና።

መጽሐፍ ቅዱስ ትልቁ የሰው ልጅ ድህነት ከፈጣሪው መለየቱ እንደሆነ ያስተምራል። ሰው ብዙ ሀብት እያለውም በውስጥ ሰውነቱ እግዚአብሔርን የማያውቅ ከሆነ በጣም የሚታዘንለት ድህ ነው። በሌላ አነጋገር መጽሐፍ ቅዱስ የሰውን ብልጽግና የሚመዝነው በዚህ ዓለም ላይ ባከማቸው ሀብት ፣ በገበየው ዕውቀትና በደረሰበት የኑሮ ደረጃ አይደለም። የእውነተኛ ብልጽግና መለኪያው ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ዕለታዊ ግንኙነት ሲሆን የሰው ልጅ ትልቁ ብልጽግና ደግሞ ፈጣሪውን ዓውቆና አምኖ በእርሱና ለእርሱ መኖሩ ነው።

በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ “ሰዎች ሀብት ከእግዚአብሔር ያርቃልና በድህነት መኖር ጽድቅ ነው” እያሉ ያላቸውን በመሸጥ ገዳም ገብተው ለመኖር የተሸቀዳደሙበት ዘመን እንደነበር ተጠቅሷል። እንዲህ ያሉት ሰዎች ሀብት ከሚወልደው ኃጢአት ራሳቸውን ለማግለል ሲሉ በየገዳማቱ በድህነት ለመኖር ቃል ኪዳን ያደርጉ ነበር። ያ ብቻ አይደለም ፤ እንዲህ ያሉት ሰዎች በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 18፡24-25 የሰፈረውን የጌታ ኢየሱስን ቃል በመጥቀስና ያልሆነ ትርጉም በመስጠት በድህነት መርገም ለመኖር ይወስኑ እንደነበር ይታወቃል። ቃሉም “ለሀብታሞች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት አስቸጋሪ ነው። እንዲያውም ሀብታም ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፈ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል።” የሚል ነው ፤ ይሁንና ይህ ክፍል በሀብታሞች ላይ የተላለፈ መለኮታዊ ፍርድ አይደለም። እዚህ ላይ ጌታ ኢየሱስ በቀላሉ የገለጸው

ሃብት የእግዚአብሔርን ቦታ በመውሰድ ጣየት ሆኖ ሰዎችን ከእግዚአብሔር መንግሥት ማራቅ እንደሚችል ነው።

በመሠረቱ ሰውን ከእግዚአብሔር መንግሥት ሊያርቅና ሊነጥል የሚችል ሀብት ብቻ አይደለም። ሰውን ከአምላኩ የሚለየው ኃጢአት ነው። ኃጢአት ሰውን ወደ እግዚአብሔር ክብርና መንግሥት እንዳይገባ ያደርገዋል። አንድ አስደናቂ ነገር አለ ፤ ያም የብልጽግናን ከፋት የሚሰብኩ ሰዎች ራሳቸው መለስ ብለው ለመተዳደሪያቸውና ለዕለት ጉርሳቸው የሀብታሞችን እጅ እንዲያዩ መገደዳቸው ነው። ይሁንና ድሆች በመሆናቸው ብቻ ከሀብታሞቹ ቀድመው ወደ መንግሥተ ሰማያት እንደሚገቡ ማሰባቸው ሌላው አስደናቂ ጉዳይ ነው። ይህ መቼም የሰው እንጂ የእግዚአብሔር ሐሳብ አይደለም። ለመሆኑ ምንም የሌለው ለማኝ ድሀ ስለሆነ ብቻ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚገባ ከሆነ ፤ በዚህ ዓለም ላይ ጥሮ ግሮ ሃብት የሚያፈራው ትጉ ሠራተኛ ለምን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት ያቅተዋል? እግዚአብሔር በአንድ ሰው ድህነት ይከብራል ወይ? እንዲህ ከሆነማ እግዚአብሔር ትጉ ሠራተኞችን ይጠላል ማለት ነው?

ክርስቲያኖች ድህነትም ሆነ ብልጽግና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባትም ሆነ ላለመግባት የሚያስችሉ እንዳልሆኑ ጠንቅቀው ማወቅና መረዳት አለባቸው። ድሀ ድሀ ስለሆነ ብቻ ወደ መንግሥተ ሰማያት አይገባም። ሀብታምም ሀብታም ስለሆነ መንግሥተ ሰማያት ከመግባት አይከለከልም። ለሰው የመንግሥተ ሰማያትን ደጆች የሚከፍትለት ቁልፍ ማለት ሀብታም ሆነ ድሀ በእግዚአብሔር ላይ ያለው እምነት ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ “ጻድቅ ሕይወትን በእምነት ያገኛል” ይላል።

ለመሆኑ ጽድቅ በድህነት ፣ ኩነጌም በብልጽግና የማይገኝ ከሆነ ጌታ ኢየሱስ በሉቃስ ወንጌል አልፃዛር ስለሚባል ድሀ ሰውና ከሞተ በኋላ ወደ ሲኦል ስለተጣለው ሀብታም ሰው በምሳሌ መልክ የሰጠውን ትምህርት በእንዴት አድርገን ይሆን የምንረዳው? በመጀመሪያ ይህ የወንጌል ክፍል የሚያስተምረው ስለ ብልጽግና ወይም ስለ ድህነት አይደለም ፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ሰው በዚህ ዓለም ላይ ሀብታም ሆነ ድሀ

እግዚአብሔርን እየፈራ መልካም ማድረግ እንዳለበት ብቻ ነው። ሀብታሙ ሰውዬ ወደ ሲኦል የወረደው ሀብታም ስለ ነበረ አይደለም፤ አልዓዛርም በአብረሃም አጠገብ የተቀመጠው ድሀ ስለነበረ አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አብረሃም ራሱ የታወቀው በእምነቱ እንጂ በድህነቱ ወይም በብልጽግናው አልነበረም ። አልዓዛርንና አብረሃምንም ያገናኛቸው በእግዚአብሔር ላይ የነበራቸው እምነት ብቻ ነበረ። አብረሃም እጅግ ሀብታም ሰው ነበር፤ ግን ሃብቱ በእርሱና በእግዚአብሔር መሃከል ጣልቃ አልገባም፤ ስለሆነም መንግሥተ ሰማያት በሃብት ምክንያት የምትታጣ ፣ በድህነትም ምክንያት የሚወርሱለት አልሆነችም። ቀደም ሲል እንደተጠቀመው መንግሥተ ሰማያት የሚገቡ ሁሉ አንድ የጋራ የሆነ መሸጋገሪያ አላቸው፤ ያም ሀብታሙም ድሃውም ሊኖረው የሚችለው በእግዚአብሔር ላይ የጠበቀ እምነት ብቻ ነው። “ያለ እምነት እግዚአብሔርን ማስደሰት አይቻልም።” በዚህ ዓለም ውስጥ በሚሆነው መሳካትና አለመሳካት ብቻ የእግዚአብሔርን መንግሥት መውረስ አይቻልም ፣ መለኮታዊ ውርስ የሥራ ወይም የሀብት ጉዳይ አይደለም። መለኮታዊ ውርስ የዳግም ልደት ጉዳይ ነው፤ ከእግዚአብሔር በእምነት ያልተወለደ መንግሥቱን መውረስ አይቻልም (ዮሐ 3:3,5)።

ጌታ ኢየሱስ በተራራ ስብከቱ በማቴዎስ 5 ቁጥር 3 “በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው መንግሥተ ሰማያትም የእነርሱ ናትና” ይላል። ጌታ ኢየሱስ እዚህ ላይ የሚናገረው ስለ መንፈስ ድህነት ነው። ልብስ ፣ ምግብ ፣ ቤት ስለሌላቸው ድሆች አይደለም፤ በመንፈስ ድሆች የሆኑ ማለትም የእግዚአብሔር ፍቅር የጎደላቸውና እንደ ጎደላቸውም አውቀው ወደ ጌታ የሚጮኹ መንግሥተ ሰማያትን እንደሚወርሱ ማስተማሩ ነው። በሥጋ ድሀ መሆን ማንንም አያስደስትም፤ ድሃን አይቶም “ሃሌ ሉያ” እያለ የሚደሰት የለም፤ ለማኘን በማየት ጌታን የሚያከብር ሰው የለም። ይልቁንስ የተቸገሩትን ስናይ ልባችን ይሰበራል ፣ ያዝናል። እንዲህ ያሉትም ካሉበት የድህነት ጨለማ እንዲወጡ የሁላችንም ምኞት ይሆናል። የሰዎች ድህነት ሰውን ቀርቶ በዘመኑ ጌታ ኢየሱስ ራሱን ያሳዝነው ነበር። “የሚበሉት የሌላቸውን ባየ ጊዜ አዘነላቸውና መገባቸው” (ማቴ 14:13-21)። ስለዚህ ሰው ድሀ በመሆኑ መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳል ፣ ወይም ሀብታም በመሆኑ

ይጠፋል ብሎ መገመትና ማስተማር ከመጽሐፍ ቅዱስ ሐሳብ ውጪ ነው። እንግዲህ ለሰው ሁሉ የመዳን ምክንያት አንድ ብቻ ነው፤ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ድህነት ከጽድቅ ጋር ምንም ግንኙነት የለውም ፣ ብልጽግናንም ከኩነቴ ጋር ማያያዝ ፍጹም ስሕተት ይሆናል።

መጽሐፍ ቅዱስ “የገንዘብ ፍቅር የከፋት ሁሉ ምንጭ ነው” ይላል (1 ጢሞ 6:10)። እንዲሁም በቁጥር 17 “የዚህ ዓለም ሀብታሞች እንዳይታበዩ ወይም ተስፋቸውን በሚጠፋ ሀብት ላይ እንዳያደርጉ አዘዛቸው።” ይላል። እዚህ ላይ የጌታ ቃል የሚለው ገንዘብ የከፋት ሁሉ ምንጭ እንደሆነ አይደለም፤ ገንዘብ መልካም ነው፤ መልካም ስጦታ ከእርሱ ነውና። እግዚአብሔር ለሰዎች ልጆች ይጠቅማል ያለውን መልካም ነገር ፈቅዶ ሰጠ። ሰዎች ግን ሰጪውን ከመውደድ ስጦታውን ወደዱ ፣ ሰጪውን ከማምለክ ስጦታውን አመለኩ። ስለዚህም የዚህ ዓለም ሀብታሞች የመዳን ተስፋቸውን በሚጠፋ ሀብት ላይ እንዳያደርጉ ያስጠነቅቃል እንጂ የእግዚአብሔር ቃል ድህነት መልካም ነው ፣ ሀብት መጥፎ ነው አላለም፤ አይልምም፤ ይልቁንስ ሀብትም ቢሆን ድህነት በሰው ልጅና በእግዚአብሔር መካከል እንዳይገባ በቅጡ ያስጠነቅቀናል።

ሰ) ብልጽግና

እግዚአብሔር ሰውን ለበረከት እንደ ፈጠረው መጽሐፍ ቅዱስ ያስገነዝባል ፣ በዘፍጥረት 1:27-28 እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን በራሱ መልክና ምሳሌ ከፈጠራቸው በኋላ በሌሎቹ ፍጥረታት ላይ ሁሉ ሥልጣንን እንደሰጣቸው ማየት ይቻላል። ቃሉም እንዲህ ይላል ፣ “እግዚአብሔርም ሰውን በመልኩ ፈጠረ፣ በእግዚአብሔር መልክ ፈጠረው፣ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው። እግዚአብሔርም ባረካቸው፣ እንዲህም አላቸው፡ ብዙ ፣ ተባዙ፣ ምድርንም ሙሉአት፣ ግዙአትም፣ የባሕርን ዓሦችና የሰማይን ወፎች በምድር ላይ የሚንሳቀሱትንም ሁሉ ግዙአቸው።” ከፍጥረታት ሁሉ አዳም የእግዚአብሔርን በረከት የተቀበለና ሀብትን የወረሰ ፍጡር ነበር። እግዚአብሔር አንዳችም

ነገር አሳንደለበትም። ነገር ግን አዳም በዲያብሎስ ተፈትና ወደቀ። አዳም ለእግዚአብሔር ባለመታዘዙ ምክንያት በኃጢአት ሲወድቅ ከዘለዓለማዊው በረከት ተለያየ ፥ መርገምንም በራሱና በሰው ዘር ሁሉ ላይ አመጣ። ዛሬ በዓለም ላይ ያለው ሥቃይና መከራ ፥ ድህነትና ጉስቁልና ፥ በኃጢአት ምክንያት ከበስተጓላ የመጣ እንጂ ከመጀመሪያው የእግዚአብሔር መለኮታዊ ዕቅድ ጋር ምንም ግንኙነት አልነበረውም። በአሁኑ ዘመን የምንኖር ሁሉ “ድህነት ከመጀመሪያው ለሰው ልጆች መቀጣጫና ማረሚያ እንዲሆን የተሰጠን በትር ወይም አለንጋ ነው” ብለን እናስብ ይሆናል ፤ ታሪኩ ግን እኛ ከምናምነው ለየት ያለ ነው። እግዚአብሔር ሰውን ለችግር ሳይሆን ለብልጽግና ፥ ለበሽታ ሳይሆን ለጤና ፥ ለመርገም ሳይሆን ለበረከት ፥ ለሞት ሳይሆን ለሕይወት ፈጠረው። ይሁንና ከላይ ከተጠቀሱት ውጪ ስለ እግዚአብሔር ሌላ አመለካከት ቢኖር ያ ከእርሱ ባሕርይ ጋር የማይሄድ ስለሆነ ንስሐ መግባት አስፈላጊ ነው። እግዚአብሔር ሰውን የራሱ ወራሽ አድርጎ ፈጠረው ፤ ያም ማለት ሰው የእግዚአብሔርን ቦታ ወስዶ አምላክ ይሆናል ማለት ሳይሆን እግዚአብሔር የፈጠራቸውን ፍጥረታት ሁሉ ለመግዛትና ለማስተዳደር ሥልጣን ሰጥቶታል ማለት ነው። እግዚአብሔር ርስቱና ውርሱ የሆነ ሰው ድሀ አይደለም። እንዲህ ሲባልም ጌታን የሚከተል ሁሉ በምድራዊ ሃብት የተጠመቀ ይሆናል ማለት አይደለም፤ ይሁንና ድህነት ከሰው ዓመፅና በዓመፃው ምክንያት ከወደቀበት መርገም የበቀለ መሆኑን መገንዘብ መልካም ነው። እግዚአብሔር ከድህነት ጋር ግንኙነት የለውም።

በትንቢተ ሐጼ 2፡8 “በዓለም የሚገኝ ወርቅና ብር ሁሉ የእኔ ነው” ይላል እግዚአብሔር ፤ እንዲሁም በመዝሙር 50፡12 “ቢርበኝ እንኳ ለአንተ አልነግርህም ፤ ምክንያቱም ዓለምና በውስጡ ያለው ነገር ሁሉ የእኔ ነው” ይላል። የዮሐንስ ራዕይ ደግሞ አዲሲቷ ኢየሩሳሌም በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች የተሰራች መሆኗን ያሳያል።

በመሠረቱ “እግዚአብሔር ድህነትን በሰዎች ላይ ያመጣል ወይም ድህነትን ይፈቅዳል” ብሎ ማሰብ ከእምነትና ከእውቀት ማጣት የመጣ አመለካከት እንጂ “እግዚአብሔር ድህነትን ማስፈራሪያ ስጦታ አድርጎ ለሰው ልጅ ይሰጣል” ፤ ማለት ራሱን የቻለ ስሕተት ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ ራሱ ለመመለስ ፥ ነቢያቱን ፥ አንድያ ልጁን ፥ መንፈስ

ቅዱስንና ወንጌልን ፥ ወደ ዓለም ላከ እንጂ ረሀብንና ቸንፈርን አልላከም። ድህነት ሆነ ቸንፈር እንዲሁም መርገም የሚመጣው ከሰዎች ዓመፃኛነት የተነሣ ነው፤ ሰው በዚህ ሕይወት ሆነ በሚመጣው የሚያጭደው ያንኑ የዘራውን ነው። ዓመፅ ዓመፅን ስለሚወልድ በዚህ ዘመን እንኳ ሰው የሥራውን ውጤት እያጨደ ነው። በማለሰብና በንብረተሰብ ላይ የሚመጣ ቅጣትና ፍርድ ራሱ የእግዚአብሔር ስጦታ አይደለም ፤ ነገር ግን ሰዎች ንስሐ አንገባም በማለት በዓመፃቸው ሲቀጡ በራሳቸው ላይ የሚያመጡት ዕዳ ነው።

አንዳንድ ጊዜ በችግር ምክንያት መውጫ አጥተን በንስሐና በእንባ ወደ እግዚአብሔር ስንመለስ ከምሕረቱ የተነሣ ይዳስሰንና ይምረናል። በዚያን ጊዜ “እግዚአብሔር በመከራ አማካይነት ወደ ራሱ መለሰኝ” እንላለን ፤ ሐቁ ግን እግዚአብሔር መራራውን ልምምድ ወደ ጣፋጭነት ስለሚለውጠው ነው እንጂ ከመሠረቱ እኛ በችግር ፥ በመከራና ፥ በቅጣት ወደ እርሱ እንድንመለስ እቅድ እንደሌለው ነው። የሰው ዘር ወደ እግዚአብሔር እንዲመለስና ደኅንነቱን እንዲቀበል እግዚአብሔር ያቀደው የጽድቅ ዕቅድ አንዲያ ልጁን ወደ ዓለም በመላክ የተፈጸመ ነው። የእግዚአብሔር ሐሳብ እኛ በችግር ወይም በመከራ ውስጥ ሳንሰጥም በፍቅር በክርስቶስ ኢየሱስ ደም ከራሱ ጋር ታርቀን የዘለዓለምን ሕይወት እንድንወርስ ብቻ ነው። በመከራ ወይም በችግር ውስጥ በገዛ ምርጫችን ገብተን እግዚአብሔር በዚያ ውስጥ እንዳስገባን ማሰብና ማመን ስሕተት ነው።

ብዙውን ጊዜ ለተሳሳተ አስተሳሰባቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን በቁንጽል በመጠቃቀስ የደረሰባቸውን ችግር ወይም ፈተና ከእግዚአብሔር እንደሆነ ለማመንና ለሌሎችም ለማሳመን ሲሞክሩ ይታያሉ። የዚህ ዓይነቱ ሥርዓት የሌለው የመጽሐፍ ቅዱስ አጠቃቀም መጽሐፉ ሊናገር ወይም ሊያስተላልፍ ያልመደበውን መልእክት እንዲናገር ወይም እንዲያስተላልፍ ስለሚገደው ትርጉሙ መንገድ የለቀቀ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የተያያዘ መጽሐፍ ነው። በአንድ ክፍል ውስጥ የታቸንና የላዩን ነጣጥሎ ከመሃከል ያለውን ሐሳብ ብቻ መውሰድ ግላዊ ትርጓሜ በመስጠት የእግዚአብሔርን ቃል ለመከፋፈል መሞከር ትልቅ ስሕተት

ሳይ እንደሚጥል የታመነ ነው። ዛሬ በአብያተ ክርስቲያናትም ሆነ ከዚያ ውጭ ሰዎች ከእግዚአብሔር ቅዱስና ፍጹም ባሕርይ ጋር የማይሄዱ ነገሮችን እየወሰዱ በነበረው ቃል ሳይ የሚለጥፉት ከእንደዚህ ያለ ስሕተት የተነሣ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን ማንኛውም ሰው እንዳሻው እንዲሰነጥቅና እንዲተረጉም

እግዚአብሔር ራሱ አይፈቅድም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰፈረው መልእክት በሙሉ ከሰው አእምሮ የመነጨ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ልብ የፈለቀ መልእክት ነው። የሰው ሐሳብና የእግዚአብሔር ሐሳብ ደግሞ እጅግ የተራራቀ ስለሆነ ነው። በኢሳይያስ 55፡8-9 “አባሌ እንደ አባባችሁ ፥ መንገዳችሁም እንደ መንገዴ አይደለምና ... ይላል እግዚአብሔር” ተብሎ የተጻፈው። በእርግጥ መጽሐፍ ቅዱስ ለሰዎች በጥሩ መልክ እንዲገባቸው መተርጎም አለበት ፥ ሆኖም የእግዚአብሔር መልእክት ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ እንደማይቃረንና የሚያስተላልፋቸው መልእክቶች የተያያዙና የተደጋገፉ መሆናቸውን ከሁሉ አስቀድሞ መረዳት ከብዙ ስሕተት ያድነናል። “ይህን በመጀመሪያ እውቁ በመጽሐፍ ያለውን ትንቢት ሁሉ ማንም በገዛ ራሱ አስተሳሰብ ሊተረጎም አልተፈቀደም ትንቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና ፥ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩት” (2 ጴጥ 1፡20-21) ። ብዙ ጊዜ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን አንብበው ምን ይላል ብለው ትርጉሙን ለማወቅ አይታገሉም ፤ ግን የራሳቸው የሆነውን ፥ የፈለጉትንና የመሰላቸውን ሐሳብ ይለጥፉበታል። ቤተ ክርስቲያን አድጋ እንዳትለመልም ያደረጋት መጋቢዎቿ ዘወትር የእግዚአብሔርን ሳይሆን የራሳቸውን መልእክትና መላ ምት ብቻ ስለሚሰጧት ነው ፤ ይሁንና እንዲህ ያለው መልእክትና መላ ምት ለጊዜው ጠቃሚ መስሎ ይታይ እንጂ ዞሮ ዞሮ ገለባ ሆኖ ፍሬ ሳይሰጥ ይቀራል። ክርስቲያኖች በማስተዋል እየነሰሱ ከአንዱ ጸጋ ወደ ሌላ ጸጋ የማይሸጋገሩበት ዋና ምክንያት ይኸው ብቻ ነው። ለቤተ ክርስቲያን ትልቁና የመጀመሪያው ሀብት የእግዚአብሔር ቃል ነውና ክርስቲያኖች ከአምላካቸው የወረሱትን መለኮታዊ የሕይወት ቃል በትክክል መረዳትና መተርጎም ይኖርባቸዋል።

አሁን ወደ ዋናው ርዕሳችን በመመለስ ስለ ብልጽግና ትንሽ እንመልከት። በምድራችን በኢትዮጵያ ካላለፍናቸው ልምምዶችና ከተማርነው የሃይማኖት ትምህርት የተነሣ

ክርስቲያንና ብልጽግና ማያያዝ ያቅተናል። ክርስቲያን በተለይም ራሱን ለጌታ ያስገዛና ለጌታ ያደረ ሁልጊዜ ደበሎ ለብላ፥ ተጎሳቅሎና ቆሎ እየቆረጠመ ካልኖረ እውነተኛ የእግዚአብሔር ሰው ስለመሆኑ እንጠራጠራለን። እንዲህ ያለው አመለካከት አእምሮአችን ውስጥ ገብቶ የተቀረቀረው ክርስቲያን የዓለምን ኑሮ የናቀ ፥ በዝቅተኝነት ለመኖር የወሰነ ፥ ከተቻለው ደግሞ ገዳም የገባ ፥ ካልተቻለው ግን በድህነት እየማቀቀ የሚኖር ሰው መሆን እንዳለብን ገና ከሕፃንነታችን ይለፈፍልን ስለነበረ ነው። ክርስቲያን ጥሩ ቤት ውስጥ ከኖረ ፥ ጥሩ ልብስ ካለበሰ ፥ ዘመናዊ መስሎ ከታየ ከእግዚአብሔር መንግሥት የተለየ ሆኖ ስለሚሰማን ውስጣችን እንኳ መልካም ነገር እየፈለገ በውጭ የጉስቁልናን መልክ እንድንመርጥ ስንገደድ ቆይተናል።

ከጥቂት ዓመታት በፊት ሰው ስድስተኛ ክፍል አልፎ ከተማረ እምነቱን ይረሳልና ከዚያ ማለፍ የለባቸውም ብለው ያስተምሩ የነበሩ ሚሲዮናውያን መከሰታቸው ሐሰት አይደለም። እነዚህ ሚሲዮናውያን ከፋ ማሰባቸው አልነበረም ፤ ያወቁትንና ያመኑትን ከልባቸው ለሕዝባችን ማስተማራቸው ነበር ፤ ይሁንና እንዲህ ያለው መላ ምት ከሰው አእምሮ ባለማስተዋል የመነጨ እንጂ ከልዑል እግዚአብሔር ልብ የወጣ አይደለም። እግዚአብሔር የዕውቀት ሁሉ ምንጭ ስለሆነ በድንቁርናና በድህነት አይከበርም፤ ስለሆነም አማኞች በሙሉ ለእግዚአብሔር ክብር ባያሌው ቢማሩ ፥ በሐቅም ሀብትና ንብረት ቢያፈሩ እጅግ መልካም ነው።

ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች የሚነገራቸው ብዙ መከራና ሥቃይ መቀበል እንዳለባቸው ነው። እውነት ነው ፥ እውነተኛ ክርስቲያን ሆኖ መስቀል የማይሸከም በመከራ የማያልፍ የለም። ስለቀድሞ የእምነት አባቶቻችን ከዕብራውያን አሥራ አንድ ብናነብ እነርሱ በምን ሁኔታ ውስጥ እንዳለፉ እንመለከታለን። በጌታ ባሪያዎች ሳይ የደረሰው የስደት ፥ እስራትና የሞት ቅጣት በዚህ ክፍል በጥቂቱ ይታያል። ጥንታውያን ክርስቲያኖች ስለ እምነታቸው ብዙ ዋጋ ከፍለዋል። ስለ ኢየሱስ ፥ ስለ ወንጌልና ስለተቀደሰው እምነታቸው ዋጋ ስለከፈሉ አዕላፍ ቅዱሳን ሁሉ ጌታን እናመሰግናለን።

ከእነዚህ የእምነት አርበኞች የምንግረው ታላቅ ምሥጢር አለ። በእነርሱ ላይ የደረሰውን ሁሉ በምስጋና የተቀበሉት በእምነታቸው ምክንያት ነው። የተገባቸውን መስቀል ተሸክሙ፤ የጽድቅን ፣ የቅድስናንና የእምነትን መስቀል ተሸክሙ። እነዚህ አባቶች ተሸክመው ያለፉት ያለመታዘዝና የሰይጣንን መርገም እንዲሁም የድንቁርናን መስቀል አይደለም። በእምነታቸው ምክንያት ሀብታቸው የተወረሰ ፣ ንብረታቸው የተዘረፈ በየዘመናቱ ነበሩ፤ ዛሬም አሉ። ባሁኑ ጊዜ ግን ከእምነት ጋር ፍጹም የማይገናኝ ችግርና መከራ ክርስቲያኖችን እያሠቃየ ነው። ከእምነት ጋር የማይገናኝ እስራት ፣ ድንቁርና ፣ በሽታና ድህነት አማኞችን እያስመረረ ነው። አገልጋዮች ሳይቀሩ ለራሳቸው እንኳ በማይገባቸው መከራ ውስጥ እያለፉ ነው፤ ስለሆነም ሌሎች የእነርሱን ምክር በሚሹበት ጊዜ ከእምነትና ከክርስትና ሕይወት ጋር የማይገናኝ ምክር ይሰጣሉ። ብዙዎች “እኔ በዚህ ችግር ውስጥ ለምን አልፋለሁ?” ብለው ሲጠይቁቸው “እግዚአብሔር ስለፈቀደ ነው” የሚል መልስ ይሰጣሉ። ይሁንና ጠያቂዎቹ በሚያልፉበት ሁኔታ ውስጥ የሚያልፉት በብዙ ምክንያቶች ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ ካለመታዘዝ ፣ ከዓመፅና ከድንቁርና የተነሣ በአንዳንድ ሁኔታ ውስጥ የሚያልፉ በቁጥር ጥቂቶች አይደሉም። እንዲህ ያለውን ታሪክ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” የሚል ማንኛውም ሰው የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ በጭራሽ ያልተገለጠለት ነው። በአሁኑ ጊዜ እግዚአብሔር የትዕቢተኞችን ፣ የዓመፀኞችንና የጣዖት አምላኪዎችን ዕጣና ድርሻ የመፍቀድ ተግባር እያከናወነ አይደለም። ብዙ አማኞች ዛሬ ከጌታ ፈቃድ ውጭ በራሳቸው ላይ ብዙ መዘዝ እየጎተቱ ያመጡና ማጠፊያው ሲጠፋቸው “ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ይላሉ። ስለዚህ ነው በቃሉ እንዲህ ሲል ለሕዝቡ የሚናገረው፡ “ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም” (ኤር 29፡11-22)። እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ያለው አሳብና ዓላማ ለዘለዓለም መልካም ነው፤ ከእግዚአብሔር መጡ የምንላቸው ነገሮች ከእርሱ እንዳልሆኑ የምናረጋግጠው በፍሬአቸው ነው። ከእግዚአብሔር የሆነ ሁሉ ፍሬው ያማረ ነው። ፍሬው የማያምር ፣ በጎዘን ፣ በውድቀትና በኪሳራ የሚፈፀም ነገር ሁሉ ከጌታ አይደለም። በፈተና ውስጥ ካስገባ በኋላ በችግር ፣ በመከራና በመራራነትም

የሰዎች ሕይወት ከዚህ ዓለም እንዲያልፍ የሚያደርግ ሰይጣን ብቻ ነው።

እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ ዓላማ ላለውና ፍጻሜው ለሚያምር ምክንያት ልጆቹ ማለትም በእርሱ የሚታመኑ ሁሉ በመከራ እንዲያልፉ ይፈቅዳል። ለምሳሌ የኢዮብን ታሪክ ስንመለከት ጻድቅ ሆኖ እያለ በጣም በሚያሰቅቅ ሁኔታ ውስጥ እንዳለፈ እንመለከታለን። በራሱ እምነትና አስተሳሰብ ተመርቶ ይህን ከእግዚአብሔር እጅ ተቀበልኩ አለ። ታዲያ የኢዮብ ፈተና ለሞት የሚያደርስ አልሆነም፤ እንዲያውም በፊት ከነበረው በእጥፍ ድርብ ተባርኮ ከዚህ ዓለም ተለየ። ጳውሎስ “እኔ በራእይና በመገለጥ ብዛት እንዳልታበይ ሥጋዬን የሚጎሽም የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ።” ይላል (2ኛ ቆሮ 12፡7)። ነገር ግን ጳውሎስ ከዚያ በሽታ ይሁን ችግር የተነሣ አልሞተም። ጳውሎስ ስለ መሞቱ ሲናገር ፣ ጌታ ኢየሱስ ዘንድ ቶሎ የመሄዱና ያለመሄዱ የሚወሰነው በበሽታ ነው አላለም፤ ጳውሎስ አስፈላጊ ከሆነ ለእናንተ ጥቅም በዓለም ላይ እስከ ጊዜው እቆያለሁ፤ አለበለዚያ ለእኔ ከጌታ ጋር መሆኑ ይሻለኛል” ነው ያለው (ፊልጵ 1፡23-24)።

በእርግጥ ዛሬ የእግዚአብሔር ሰዎች በልዩ ልዩ ችግር ውስጥ ያልፋሉ። መጽሐፍ ቅዱስ መከራ የለም አላለም፤ ግን ምንጩ ከየት እንደሆነ ማወቅ ለእግዚአብሔር ሰዎች የተሰጠ ስጦታ ነው። ጳውሎስ ችግሩ ምን እንደሆነና ለምን እንደሆነ አወቀ፤ ዛሬም እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ስለሚፈጸሙት ነገሮች ሁሉ ማስተዋልን ይሰጠናል፤ ስለዚህ ዝም ብለን ማንኛውንም የሰይጣን ሥራ ይህ ከእግዚአብሔር ነው እያልን አንቀበልም። የእግዚአብሔር ሰዎች ሁልጊዜ በድህነትና በዕዳ እንዲኖሩ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም። እንዲያውም ብዙዎች ክርስቲያኖች ካለባቸው ድህነትና ዕዳ የተነሳ ጌታን እንኳ እንደሚገባ ሊያገለግሉት አልቻሉም። እንዲህ ያሉት ወገኖች ካለባቸው ችግር የተነሣ እንደሚገባ እንኳ ጌታን ማምለክ አይችሉም። መቼም የእግዚአብሔር ሕዝብ ከእግዚአብሔር ከተቀበለው ጥቂቱን መልሶ መስጠት የእምነቱ ክፍል ነው። ለምሳሌ መባዕ እና አሥራት መክፈል ዕጣው ነው። ታዲያ ብዙ ክርስቲያኖች ከድህነታቸው የተነሣ አሥራታቸውን መክፈል ቀርቶ ለዕለት መንቀሳቀሻ ገንዘብ

የላቸውም፤ ልጆቻቸውም ሳይቀሩ ከተወለዱ በኋላ የሚገባና የተመጣጠነ ምግብ ስለማያገኙ ሰውነታቸው በበሽታ ይታወቃል፤ በሕፃንነት የሚሞቱትም በቁጥር ጥቂት አይደሉም። እንግዲህ በእንዲህ ዓይነቱ ልምምድ ውስጥ ማለፍ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” የሚል ሰው ቢኖር የእግዚአብሔርን ማንነት በሕይወቱ ያላወቀ ብቻ እንደሆነ መገንዘብ መልካም ነው።

እግዚአብሔር በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ወደ ዘለዓለም ሕይወት ሲጠራን ከሞትን በኋላ ስለምንወርሰው መንግሥተ ሰማያት ብቻ ብሎ አይደለም። እግዚአብሔር ዛሬም ሕዝቡን ሊባርክና ከድህነት ማጥ ሊያወጣ ይፈልጋል፤ ስለዚህ ወንጌል በኃይልና በሥልጣን በተሰበከበት ሕዝብ መካከል የኑሮ ደረጃ ሳይቀር እየተሻሻለ እንደሚሄድ በተደረገው ጥናት ተረጋግጧል። ሰዎች ገንዘባቸውን ፣ ንብረታቸውን ፣ ሰብላቸውንና ጊዜያቸውን በማስተዋል ከተጠቀሙበት በኑሮ ደረጃ ፣ በጤና ፣ በትምህርትና በሥልጣኔ እየተሻሻሉ እንደሚሄዱ የተረጋገጠ ነው። በአገራችን እንኳ ሚሲዮናውያን ቀደም ብለው ቤቶች በሠሩባቸው ፣ ወንጌል በሰበኩባቸው ፣ ሆስፒታሎችና የጤና ጣቢያዎች ባቋቋሙባቸው አብያተ ክርስቲያናትንም በተከሉባቸው አካባቢዎች የሕዝቡ የኑሮና የአስተሳሰብ ደረጃ ይህ እድል ከልደረሳቸው ከሌሎች አካባቢዎች ይልቅ እጅግ የተሻለ ሆኖ መገኘቱ አያጠያይቅም።

ወንጌል የእግዚአብሔር የምሥራች ቃል ነው። ወንጌልን ተቀብሎ የማይለወጥ ፣ የማይባረከና የማይበለጽግ ሕዝብ የለም። ብልጽግና ሲባል ብዙ ሀብት ማፍራት ብቻ መስሎን ይታያን ይሆናል። ወንጌል ግን በሰላም ፣ በጸጥታ ፣ በመረጋጋት ፣ በፍቅር ፣ በአንድነትና በመተሳሰብ ያበለጽጋል። እነዚህ ከላይ የተጠቀሱት በሙሉ በገንዘብ ብዛት የማይገኙ መለኮታዊ ሀብትና ጥሪቶች ናቸው። የእግዚአብሔር መንግሥት ወንጌል በሙላት በሥልጣን ሲሰበክ ሕዝብን በነፍስም በሥጋም ያበለጽጋል። ብልጽግና እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ያለው ትክክለኛ ፈቃድ ነው። ከድንቁርናና ከጨለማ ቀንበር እንዲሁም ከጥላቻ እስራት እንድንፈታ የጌታ ፍጹም ፈቃድ ነው። ጌታ ኢየሱስ ማንንም ወደ ድህነት አልጠራም፤ የእርሱ ጥሪ ሰው ሁሉ መስቀሉን እንዲሸከም ነው። የጌታ መስቀል ከመርገምና ድህነት ጋር ግንኙነት የለውም። የጌታ መስቀል ከዕዳ ፣ ከጭንቀትና

ሰላም ከሚያሳጣ ነገር ሁሉ የተለየ ነው። እየተንከራተቱ ለማኝ ሆኖ መኖር ለሕዝብ ክርስቲያን የተሰጠ ዕድል ፈንታ አይደለም። አንዳንድ ልዩ ጥሪ ያላቸው የእግዚአብሔር ሰዎች በዚያ ሁኔታ ሊኖሩ ይችላሉ፤ ነገር ግን ክርስቲያኖች በሙሉ እንደዘላን ያለ ምንም ንብረትና ሀብት እንዲኖሩ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም።

ጌታ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር መንግሥት ሰዎችን ሲጠራ ከነበራቸው ሁኔታ በሁሉም አኳያ ወደ ተሻለ ደረጃ እንዲደርሱ እንጂ ወደ ጉስቁልና ኑሮ እንዲያሸቆለቁሉ አይደለም። በማርቆስ ምዕራፍ 10 ከቁጥር 29 እስከ 30 በጣም የሚያስደንቅ ነገር ማየት ይቻላል። ቃሉም እንዲህ ይላል፡- “ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ፡ እውነት እላችኋለሁ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ቤትን ወይም ወንድሞችን ወይም እጎቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ፣ አሁን በዚህ ዘመን ከስደት ጋር ቤቶችን ወንድሞችንም እጎቶችንም እናቶችንም ልጆችንም እርሻንም መቶ እጥፍ በሚመጣው ዓለም የዘለዓለም ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም።” በእርግጥ ዛሬ በዓለም ላይ ጌታ በሁሉም አቅጣጫ ያበለጸጋቸው ክርስቲያኖች ያስፈልጋሉ። በዕውቀት ፣ በእምነት ፣ በጥበብ ፣ በማስተዋል ፣ በሀብትና በደረጃ የበለጸጉ ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር መንግሥት በምድር ላይ መስፋፋት ታላቅ መሣሪያ ይሆናሉ። እግዚአብሔር በልዩ ልዩ ችሎታናዩ ጸጋ ያበለጸጋቸውና የባረኩቸው አማኞች ያስፈልጋሉ። ብዙውን ጊዜ ብዙ ሀብት ያላቸው ጌታን የማያውቁ ሰዎች ናቸው። በትንቢተ ሐጌ እንደተጠቀሰው ብርና ወርቅ የእግዚአብሔር ነው፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ንብረት በአሕዛብ እጅ ገብቶ ይጫወቱበታል። ቅዱሳን ፣ ማለት የእግዚአብሔር ልጆች ፣ ራቁታቸውን ሲሄዱ፡- እግዚአብሔርን በኑሮአቸውና በሥራቸው የማያስከብሩ ሰዎች በሀብቱ ያሻቸውን ያደርጉበታል። ለመሆኑ በእግዚአብሔር ንብረት አሕዛብ እንዲጫወቱበት የፈቀደላቸው ማን ይሆን? ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ንብረት ለእግዚአብሔር ክብርና አገልግሎት እንዲውል ወደ ብልጽግና በእምነት መሸጋገር አለባቸው። በሚሊዮንና በቢሊዮን የሚቆጠር ሀብት በሐቅ አፍርተው ሀብታቸውን ለእግዚአብሔር ክብር የሚያውሉ ክርስቲያን ሠራተኞች ፣ ገበሬዎችና ነጋዴዎች ያስፈልጉናል። ክርስቲያኖች በዚህ ዓለም ላይ

የምናፈራቸውን ሁሉ ማለትም ገንዘብንም ሆነ ዕውቀትን ለእግዚአብሔር ክብር ማዋል ይኖርብናል። ያለንንና የሚኖረንን ሁሉ ለጌታ በደስታ እናስረክብ፤ እርሱ አብዝቶ ይባርካልና። የድህነትንም መንፈስ ከምድራችን እናስወጣ! ከደኸየ አእምሮና ራእይም ጌታ ይፍታን!!

በመጨረሻም ብልጽግናን በሚመለከት አኳያ መሰንዘር ያለበት ማስጠንቀቂያ ወይም ማሳሰቢያ አለ፤ ያም፡

- 1ኛ፡ ስለ ብልጽግና የሚሰጡ አንዳንድ የተጋነኑ ትምህርቶችን አግኛች መፈተን እንዳለባቸው፤
- 2ኛ፡ ብልጽግና በራሱ የጽድቅ ምልክት እንዳልሆነ ብዙዎች ማወቅ እንዳለባቸው፤
- 3ኛ፡ ምዕመናን ቀዳሚ ትኩረት መስጠት ያለባቸው ስለ ሰማያዊ በረከትና ብልጽግና መሆን እንዳለበት፤
- 4ኛ፡ “ጌታ እንዲያበለጽገኝ!” በሚል ሳቢያ ምዕመናን በተጣመመ ሕሊና “ከእግዚአብሔር ጋር “ስጠኝ እስጥሃለሁ” ወይም “ልስጥህ አንተም ስጠኝ” የሚል የንግድ ዘይቤ ውስጥ ከመግባት እንዲጠበቁ ነው።

እግዚአብሔር የሚደሰተው በድህነትም በሐብትም አይደለም፤ እግዚአብሔር የሚደሰተው በእኛ እምነት ብቻ ነው። “ያለ እምነት እግዚአብሔርን ማስደሰት አይቻልምና” (ዕብ 1:6)። ለሁሉም ፈጣሪ እግዚአብሔር ስለምናውቀውና ስለምንናገረው ሁሉ መለኮታዊ ማስተዋልን ይስጠን፤ አሜን!!

ክርስትናና እናት ሀገር

ሰው ሁሉ በተወሰነለት ቦታ እንዲወለድ ፣ የተሰጠውን ቋንቋ እንዲናገር ፣ ቤተሰብን ፣ ብሔረሰብን፣ መልክን ፣ ቁመትን የሚመርጥለት ፈጣሪው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰው የሚወለድበትን ጉሳ ፣ የሚኖርበትን ሀገር ፣ የሚገኝበትን ኅብረተሰብና ሁኔታ አስቀድሞ ሊመርጥ አይችልም። ይህ ከሰብዓዊ ተፈጥሮ በላይ የሆነ እግዚአብሔር ከዘለዓለማዊ ምሕረቱና ችርጉቱ የተነሣ የሚያከናውነው ከንዋኔ ፣ ማለትም እንዲህ ያለው ምርጫ ለፈጣሪው ብቻ የተሰጠ ድርሻ ነው።

ከመጀመሪያው እግዚአብሔር ብሔረ ሰብን ሲፈጥር አንዱን ዝቅ አድርጎ ሌላውን ከፍ አድርጎ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ የሰው ሁሉ ሕይወቱ በደሙ ውስጥ እንደሆነ ይናገራል። የሰው ዘር ደም በሙሉ ቀይ ነው፤ ስለዚህ የነጩ ሆነ የጥቁሩ ደም ልዩነት የለውም። የሰውንም መልክ ቢሆን አንዱን ነጭ ሌላውን ጥቁር አድርጎ የፈጠረው እግዚአብሔር ራሱ ነው። እግዚአብሔር ባደረገውና በፈጠረው፣ በሠራውም ሥራ ሁሉ ደስ ከተሰኘና “መልካም ነው” ካለ ሰዎች በማያገባቸው ገብተው አንዱን ከፍ ሌላውን ዝቅ ማድረጋቸው ተገቢ አይደለም፤ ምክንያቱም እርሱ ካደረገው ነገር ቅንጣት ሊለውጡ ከለመቻላቸውም በላይ ጽድቅ የተሞላበትን አሠራሩን ይቃወማሉና ነው።

እግዚአብሔር ከታላቅ ጥበቡና ከማስተዋሉ የተነሣ በአንድ አገር ውስጥ የተለያዩ ብሔረሰቦችን ያሰፍራል። እያንዳንዱም ብሔረሰብ በተሰጠው ጉልበትና ችሎታ ተግባራዊ ሲሠራና ለአገሪቱ የኑሮ መሻሻል አስተዋጽኦ ሲያደርግ አገሪቱ ታድጋለች ትለማለችም። በሌላ በኩል ደግሞ በአገሪቱ ውስጥ ያሉ የተለያዩ ብሔረ ሰቦች ያለ አንዳች የእርስ በእርስ ተጽዕኖ ሲከባበሩና አንዱ የሚያደርገውን ሌላው ማድነቅ ሲችል ከፍ ወዳለ ብልጽግና ትሸጋገራለች። ለወገኔ ብቻ ይጠቅማል በሚል በከንቱ ውዳሴ ተሞልቶ በጠባቡ ማሰብና ለመሥራት መሞከር ግን መለያየትን እንጂ አንድነትን ፣ ድህነትን እንጂ ብልጽግናን

፤ ውርደትን እንጂ ክብርን አያመጣም ፤ አያመለከትምም።
የሰው ችግሩ ብሔሩ ሳይሆን ልቡ ነው ፤ በሌላ በኩል ደግሞ
ሌላው ብሔር ሳይሆን ራሱ ነው። የአንዲት አገር መሠረታዊ
ችግር በተለይም በብሔረሰብ አኳያ የሚሥራው
እግዚአብሔርን በአለማወቅ እንጂ በሌላ አይደለም ። ስሜንቶና
አሸዋ ተደባልቆ ሲለወስ ማንም ሊለየው የማይችል ውህደት
እንደሚፈጥር ሁሉ የእግዚአብሔር ዕውቀት የተለያየውን ብሔረ
ሰብ እርስ በእርሱ ያዋሕዳል ።

የእግዚአብሔር እውቀት ለአንዲት አገር የእድገት ፡
የብልጽግናና የአንድነት መሠረት ለመሆኑ ጥርጥር የለውም።
እግዚአብሔር የሌለበት መንግሥታዊ አዋጅ ብቻ ባደና ነጠላ
በመሆኑ ሕዝብን አንድ አያደርግም። አንድነት ከሌለ መሠረት
ያለው ዘላቂ ነገር መሥራት አይቻልም። መለያየት የግንባታ ፀር
ነው ፤ አንዱ የሠራውን ሌላው ያፈርሳል ፤ አንዱ የሰበሰበውን
ሌላው ይበትነዋል ፤ እንዲህ ሲሆን ጥላቻ ፡ ምሬትና በቀል
ይገናሉ። ይህንን አጋጣሚ በመጠቀም ድንቁርናና ድህነት
ሥሩን እየሰደደ የመከራን ዘመን ያራዝማል። እግዚአብሔርን
ማወቅ ሰውን ከማያስፈልግ መከራ ፡ ሕዝቡንም ከጥፋት
ይታደጋል። እግዚአብሔርን የሚያውቁ ሐቀኞች ክርስቲያኖች
በአንድ አገር ውስጥ በአንድ መንግሥት ሥር ሲኖሩ
ያለባቸውን ኃላፊነትና የሚከፍሉትን አስተዋጽዖ ከዚህ ቀጥለን
እንመለከታለን።

ክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ ያመነና በእግዚአብሔር
መንፈስ የተቀደሰ፡ በእግዚአብሔር ጸጋ ከዘለዓለማዊ ፍርድና
ሞት አሁን የዳነና የተፈታ የእግዚአብሔር ተከታይ ነው።
ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ፍቅርና ምሕረት የተረዳ
ዘለዓለማዊውን የሕይወት ምሥጢር የተረዳ አማኝ ነው።
ክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ ደም ከኃጢአቱ የነፃ ፡ ዳግመኛ
ልደትን ከመንፈስ ቅዱስና ከውኃ ጥምቀት ያገኘ፡ በማየት
ሳይሆን የምድር ላይ ጉዞውን በእምነት የሚጓዝ ሰው
ነው።ክርስቲያን የክርስትና ምሥጢር በቅጡ የገባውና
በሁለንተናው ለእግዚአብሔር የሚገዛና የሚታዘዝ ሰው ነው።

በዚህ ዓለም ላይ ክርስቲያን ሆኖ የተወለደና
የሚወለድም ሰው የለም። የሰው ዘር በሙሉ ገና በእናቱ ማገፀን

ሳለ ኃጢአተኛ ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ይመሰክራል። አባቴና
እናቱ ወይም አያት ቅድመ አያቶቹ ክርስቲያኖች ቢሆኑም
እንኳ ማንኛቸውም ሰው ለራሱ በግል ውሳኔው ጌታን ማወቅና
መከተል ይኖርበታል። ደገንነት (የእግዚአብሔር ልጅነት)
በመሠረቱ በደም ካለመተላለፉም ሌላ እንደ ንብረት በውርስም
አይገኝም። እግዚአብሔር የልጅ ልጆች የሉትም ።
ከእግዚአብሔር ደግሞ የሚወለድ ሁሉ የመጀመሪያ ፡ ሁለተኛ
ወይም ሦስተኛ ልጅ ሆኖ አይደለም፤ ሁሉም የመጀመሪያ
ወይም በኩር ሆኖ ይወለዳል። ዳግም የተወለደ ሰው የብኩርናን
በረከት ይቀበላል ፤ የበኩር ልጅ ኃላፊነትም ይሰጠዋል።

እንግዲህ እዚህ ላይ መገንዘብ የሚገባን አንድ ሰው
ክርስቲያን በመሆኑና ከእግዚአብሔር በእምነት ዳግም በመወለዱ
ፈተና የለበትም ፡ ችግር አይገጥመውም ፤ የአገሩ ፡ የሕዝቡ ፡
የኤኮኖሚው ፡ የፖለቲካው ነገር በፍጹም አይመለከተውም
ማለት አይደለም ። ክርስቲያን የሁለት መንግሥት ዜጋ ነው ፤
በሥጋው የዓለም መንግሥት ዜጋ ሲሆን በመንፈሱ
የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ ነው። ስለዚህ በሁለቱም
መንግሥት ውስጥ እንዴት ኑሮውን እንደሚኖርና መብትና
ግዴታውስ ምን እንደሆነ አስቀድሞ መረዳት አለበት።

በዓለም ላይ ያሉ ክርስቲያኖች በሙሉ የተወለዱበትና
ያደጉበት አገር በዚህ ሕይወት እያሉ የሚጠሩበትና ምድራዊ
ዜግነታቸውን የሚያስታውቁበት የገብረተሰባቸው አካል ናቸው።
ልክ እንደሌላው ሁሉ የአገራቸውን ፓስፖርት ይይዛሉ ፡
የአገራቸውን ቋንቋ ይናገራሉ ፡ የአገራቸውን ባሕል
ያንፀባርቃሉ። የአገራቸውን ሰንደቅ ዓላማ ከፍ ያደርጋሉ።
ባሉበት ሥፍራ ሁሉ የአገራቸው ስም ሲጠራ ደስ ይላቸዋል።
ሰው ክርስቲያን ሆነ ማለት አገሩን ከዳ ወይም ወገኖቹን ጠላ
ማለት አይደለም። ፍቅሩን ለሌሎች ጥልቀት ባለው ሁኔታ
ይግለጽ እንጂ ክርስቲያን አገሩን እጅግ ይወዳል። ስለ አገሩ
ብልጽግና ፡ ሰላም ፡ ጸጥታና ፡ እድገት ፡ ገጽሕናና ክብር
ያስባል ይቆረቆራልም ፤ ምክንያቱም ክርስቲያን ከፈጣሪው
ከእግዚአብሔር ስለ አገርና ስለ ሕዝብ የተሰጠውን መመሪያ
ስለሚያውቅ ነው።

ከሁሉ አስቀድሞ ክርስቲያን የሰማያዊ መንግሥት ዜጋና የማያልፈው የእግዚአብሔር መንግሥት አገልጋይ ነው። “ክርስቲያን የዘለዓለማዊና የሰማያዊው የእግዚአብሔር መንግሥት አገልጋይ ከሆነ ችግርና መከራ ባለበት ምድር ላይ ለምን ይኖራል?” በማለት የሚጠይቅ ሊኖር ይችላል። እግዚአብሔር ቢፈልግ ኖሮ በዓለም ላይ ያሉትን ክርስቲያኖች በሙሉ በአንድ ሴኮንድ ውስጥ ወደ ሰማይ ሊወስዳቸው ይችላል ነበር፤ ነገር ግን እንዲህ አላደረገም። ይህን ያላደረገበት ምክንያት ደግሞ ክርስቲያኖች በይበልጥ የሚፈለጉት በምድር ላይ ስለሆነ ነው። ጸሎታቸው ፡ ትጋታቸው ፡ ምስክርነታቸውና ኑሮአቸው ሌሎችን ወደ ብርሃን የሚያመጣው በምድር ላይ እያሉ ነው። “እናንተ የምድር ጩኔ ናችሁ ፤ እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ።” ብሎ ጌታ ኢየሱስ ያስተማረው በዓለም ላይ የአማኞችን ተፈላጊነት ለመጠቀም ብሎ ነው (ማቴ 5:13,14)። እንዲያውም ጌታ ኢየሱስ ለሐዋርያቱ የጸለየው ጸሎት ከዓለም ቶሎ እንዲወጡ የሚል አልነበረም። ነገር ግን በዓለም እየኖሩ እግዚአብሔር ከዓለም ከክፉው እንዲጠብቃቸው ነበረ የጸለየላቸው (ዮሐ 17:15)።

ይህ ዘመን ለእግዚአብሔር የአገልግሎት ዘመን ነው። በተቻለ መጠንና ፍጥነት ሰዎች ሁሉ ወደ እውነትና ወደ ደንንነት እንዲቀርቡ ክርስቲያኖች በሙሉ በቤታቸው ሆነ ባሉበት አካባቢ ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር በቃል ብቻ ሳይሆን በኑሮአቸው መመስከር አለባቸው። ሰዎች ሁሉ እርሱን ወደ ማመን ክብርና ዕውቀት ይመጡ ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። እርሱን ሳያውቁ የሚሞቱ ሁሉ ወደ ዘለዓለም ጥፋት እንደሚሄዱ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ከዘለዓለም ሞት ይዋጀን ዘንድ አንድ ልጁን ወደ ዓለም ላከ (ዮሐ 3:16) ፤ ስለሆነም አማኞች በዚህ ዘመን በምድር ላይ በመቆየት ለአገልግሎት በሰማያዊ ተልእኮ ተሞልተው ወደ ሰው ዘር ሁሉ ከምድር ወደ ምድር የሚላኩበትና ተልእኮአቸውን የሚወጡበት ዘመን ነው። እግዚአብሔር ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን የሰጠን ፡ መንፈስ ቅዱስንም በዓለም ላይ ያፈሰሰውና ቃሉን በልባችን ውስጥ ያኖረው የእርሱ መለኮታዊ አገልግሎት በምድር ላይ እንዲኖረንና እንዲሰራጭ ነው። የእግዚአብሔር ቅዱሳን ዛሬ በዓለም መቆየታቸው አማራጭ የሌለው ጉዳይ ነው። ያለ እነርሱ የተሰፋ መልእክት ፡ ያለ እነርሱ ዝማሬ ፡ ፍቅርና ፡

እምነት ፡ ዓለም ሞታ ትበሰብስ ነበር። ክርስቲያኖችና መልእክታቸው በዓለም ላይ ባይኖሩ ኖሮ የሰይጣን ጨለማ ፍጥረታትን በሙሉ ይጋርድ ነበር። ይሁንና እግዚአብሔር ከምሕረቱ የተነሣ አገልጋዮቹን በምድር ላይ እንዲቆዩ ፈቀደ። እንግዲህ የክርስቲያኖች በምድር ላይ መቆየት እንዲህ አስፈላጊ ከሆነ ባሉበት ኅብረተሰብ መካከል ከወንጌል ሰበካ ባሻገር በምን ዓይነት ሥራ ላይ ሊሰማሩ ይችላሉ ወይም ይገባቸዋል? ክርስቲያኖች ጠበቆች ፡ ሐኪሞች ፡ ጻኞች ፡ ገበሬዎችና ነጋዴዎች ሊሆኑ ይችላሉን? በአንፃሩስ ክርስቲያኖች በፖለቲካ ውስጥ በመግባት አስተዋጽዖ ማድረግ አለባቸው? ወይስ ፖለቲካ ከሰይጣን እንደሆነ በመቁጠር የመንግሥትን ቀረጥ እየከፈሉና መንግሥት ለሚያወጣው ሕግና ደንብ እየታዘዙ ብቻ ኑሮአቸውን መግፋት አለባቸው? የእግዚአብሔር ቃል ለመሆኑ ለእንዚህና እንዲህ ላሉት ጥያቄዎች አጥጋቢ ምልስ ይኖረው ይሆን ወይ?

ከሁሉ አስቀድሞ መታወቅ ያለበት ነገር ቢኖር ክርስቲያኖች ኅብረተሰቡን በሚያገለግሉ የሥራ መስኮች ላይ በሙሉ መሠማራት እንዳለባቸው ነው። በምድራችን ጌታን የሚያውቁ መሪዎች ፡ የፖለቲካ ሰዎች ፡ ጻኞች ፡ ጠበቆች ፡ ገበሬዎች ፡ አስተማሪዎችና ሐኪሞች ያስፈልጋሉ። እግዚአብሔርን በሕይወቱና በምስክርነቱ ያገለግል ዘንድ አንድ ክርስቲያን የዓመፅ ትርፍ ካለበት የሥራ መስክ በስተቀር የማይሰማራበት ተግባር ሊኖር አይችልም። ይልቅስ የመንግሥት ሠራተኞች ሁሉ አማኞች ቢሆኑ ፡ እግዚአብሔርን የሚያስከብርና ለአገሪቱም የሚጠቅም ትልቅና አስደናቂ ሥራ ይሠሩ ነበር። አንዳንድ ሰዎች ክርስቲያኖች የሥልጣኔ ፡ የእድገትና ፡ የብልጽግና ጠንቆች እንደሆኑ በድፍረት ይናገራሉ። ነገር ግን ሐቁ ፡ ክርስቲያኖች መልካም ስጦታ ሁሉ ከእግዚአብሔር እንደሆነ ስለሚያውቁና ስለሚያምኑ ለሰው ጥቅምና ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆነውን ነገር በፍጹም አለመቃወማቸው ነው።

የአንድን አገር እውነተኛ መሪ የሚሾመው እግዚአብሔር ነው። ስለ መንግሥት ስናስብ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ምንም ዓይነት መንግሥት ሊኖር አይችልም። ራሱን ለእግዚአብሔር የሰጠ ባለ ሥልጣን ሆነ መንግሥት ፡

እግዚአብሔር ለከብሩ ይጠቀምበታል ። ራሱን ለእግዚአብሔር ካልሰጠ ግን ለሰይጣን መሣሪያ ይሆናል። እርሱን ይከተል ዘንድ እግዚአብሔር የትኛውንም መንግሥት አያስገድደም። ማንኛውም መንግሥት ራሱ የእግዚአብሔርን መንገድ ከመረጠ እግዚአብሔር ያከብረዋል ፣ ያቆመዋል ፣ ያበለጽገዋል፣ ለአገሪቱ መድኃኒት ያደርገዋል።

በየዘመናቱ የተነሡ የተለያዩ መንግሥታት በሕዝባቸው ላይ ችግርን ፣ መቅሠፍትንና ረሀብን ያመጡ የነበረው ለእግዚአብሔር ስላልታዘዙ ነበር። እግዚአብሔር አደራ የሰጣቸውን ሥልጣን በጥበብና በማስተዋል ስለማይዙ ለሕዝቡ ጥቅም ሳይሆን ለራሳቸው ጥቅም ያደርጉታል። ይህ ሁኔታም እግዚአብሔርን ስለሚያስቆጣ እርሱ የአስተዳደርን ክብር ከላያቸው ይገፍፋል ፤ ሕዝቡም በላያቸው ይነሣል ። እንዲህ ያሉት ገዢዎች ዕቅዳቸው በሥራ ላይ ሳይውል ሲቀር በሕዝቡ ላይ የበቀል እርምጃ ይወስዳሉ፤ ውጤቱ ባገራችን እንደተካሄደው እንደ ነጭና እንደ ቀይ ሽብር ያለውን እልቂት ያስከትላል። የእግዚአብሔር ፍርሃት የሌለው መንግሥት ሕዝቡን በአዝዝ ይጎዳል፤ ከሕዝቡም የማያቋርጥ እርሮ ይሰማል።

ሁኔታው ከሰው አስተሳሰብ በላይ ቢሆንም አንድ መንግሥት ሥልጣን እንዲይዝ የሚፈቅድ እግዚአብሔር ነው። ያንን መንግሥት እግዚአብሔር ክፉ እንዲሆን አያደርገውም ፤ ይሁንና ያ መንግሥት ግን የእግዚአብሔርን መመሪያ ቸል በማለትና በራሱ ማስተዋል በመደገፍ መርገምን በራሱ ላይ ያመጣል። ክርስቲያኖች ከመንግሥት ጋር የሚተባበሩበትና የማይተባበሩበትም ጊዜ አለ። እግዚአብሔርን በሚያስከብር ጉዳይ ሁሉ ክርስቲያኖች ከመንግሥታቸው ጋር በመቆም ድርሻቸውን ያበረክታሉ ፤ ኃላፊነታቸውን ይወጣሉ። ነገር ግን መንግሥቱ እግዚአብሔርን በማያስከብር ተግባር ከተጠመደ ክርስቲያኖች ለመተባበር አይገደዱም። መንግሥት ኃላፊነቱን በትክክልና በቅጡ ሳይፈጽም ቢቀር “በእግዚአብሔር የተመረጠ ነው” በማለት የእግዚአብሔርን ሕግ ለማፍረስ መተባበር አይገባም። እግዚአብሔር ራሱን አይቃረንምና ክርስቲያኖች መልካም የሆነውን ነገር ሁሉ መቀበል እንዳለባቸው ሁሉ ፣ ክፉ የሆነውን ሁሉ ደግሞ መጸየፍና መቃወም አለባቸው።

ክርስቲያኖች በዚህ ዓለም ላይ ጊዜያዊ ዜጋ ለሆኑበት አገርና መንግሥት ኃላፊነት አለባቸው። መንግሥት መቼም የመልካም ነገር ሁሉ ጠላት አይደለም፤ መንግሥት ዜጎቹን እየጠበቀ መልካምም ነገር እንዲያደርግላቸው በአስተዳዳሪነት በእግዚአብሔር ይሾማል። ስለዚህ መንግሥት የሃይማኖት ተጽዕኖ ሳያደርግ ለዜጎቹ ሁሉ ይጠነቀቃል፤ ክርስቲያኖችም ለመንግሥታቸው የመጸለይ ግዴታ አለባቸው (1 ጢሞ 2፡1-3)።

ክርስቲያኖች ስለ መንግሥታቸው ሊኖራቸው የሚገባ አቋም በጥቂቱ እንደሚከተለው ይሆናል።

- ሀ- ክርስቲያኖች ያገራቸውን መሪ ሊሰድቡና ሊያንቋሽሹ አይገባቸውም ፡- (ዘፀ 22፡28)
- ለ- ክርስቲያኖች የአገራቸውን መሪ በአክብሮት መያዝ አለባቸው (1 ጴጥ 2፡17)
- ሐ- ክርስቲያኖች ለመንግሥት ባለሥልጣኖች ሊታዘዙ ይገባል (ሮሜ 13፡1)
- መ- ክርስቲያኖች ለመሪዎቻቸው መታዘዝ አለባቸው (ቲቶ 3፡1)
- ሠ- ክርስቲያኖች ለአገር ሕግና አስተዳደር መዝገት አለባቸው (1 ጴጥ 2፡13)
- ረ- ክርስቲያኖች ለባለሥልጣኖች መጸለይ አለባቸው (1 ጢሞ 2፡1-3)
- ሸ- ክርስቲያኖች የሚፈለግባቸውን ግብር በታማኝነት መክፈል አለባቸው (ማቴ 17፡27)

ክርስቲያኖች የአገር እድገት ፣ የሰላም ፣ የትምህርት ፣ የሥልጣኔና የብልጽግና ጠላቶች አይደሉም። ይልቁንስ በሽታ ባለበት ፈውስ ፣ ጨለማ ባለበት ብርሃን ፣ ድንቁርና ባለበት ዕውቀት ፣ ጥላቻ ባለበት ፍቅር ፣ መለያየት ባለበት አንድነት ፣ ጦርነት ባለበት ዕርቅ ፣ ድህነት ባለበት ብልጽግና ፣ ክፉት ባለበት የበላነት ሐዋርያት ናቸው።

አልፎ አልፎ እንደሚነገረው ክርስቲያኖች ደንቆሮች አይደሉም። እግዚአብሔር የዕውቀት ሁሉ ምንጭ ስለሆነ በድንቁርና አይከሰስም። ”ልጆችሽ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ፣ የልጆችሽም ሰላም ብዙ ይሆናል” ይላልና ቃሉ (ኢሳ 54፡13) ። ከእግዚአብሔር ዕውቀትና ጥበብ ጋር

የሚወዳደር ሌላ ዕውቀትና ጥበብ በፍጹም የለም ፡
 “የጥበበኞችን ጥበብ አጠፋለሁ ፤ የሊቃውንትንም ዕውቀት
 አስወግዳለሁ” የሚለው የእግዚአብሔር ቃል ጥበብና ዕውቀት
 የእርሱ መሆናቸውንና ሰው በደረሰበት ዕውቀትና ጥበብ ሳይሆን
 ለሰው አእምሮ ጥበብ በማይመስል መንገድና ከዚያም ጥልቅ
 በሆነ መንገድ አስገራሚ ነገሮችን መሥራት መቻሉን
 ያረጋግጣል (1 ቆሮ 1፡19)። ክርስቲያኖች በዚህ ሊመረመር
 በማይችሉው በእግዚአብሔር ጥበብና ዕውቀት ተሞልተው
 በዚህ ዓለም ላይ ይመላለሳሉ፤ ስለሆነም በድንቁርና ማንም
 ሊከሳቸው አይችልም። ክርስቲያኖች እግዚአብሔርን በትጋት
 እንደሚያገለግሉ ሁሉ አገራቸውንም ማገልገል ይችላሉ። እንዲህ
 እንዲያደርጉ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው።

ክርስቲያኖች አገራቸውን በሚመለከት የኤኮኖሚ ፡
 የማኅበራዊና የፖለቲካ ለውጦች ውስጥ ተካፋዮች መሆን
 አለባቸው። ክርስቲያኖች በእነዚህ ተካፋዮች ካልሆኑ ፈሪሃ
 እግዚአብሔር የሌለባቸው ከሀዲዎች ተሰብስበው
 የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን ሕግ ለአገሪቱ ይነድፋሉ።
 እንዲህ ከሆነ በኋላ ክርስቲያኖች በግድ የአገሪቱን ሕግ ማክበር
 ስላለባቸው ደስ በማያሰኝ ሁኔታ ለማለፍ ይገደዳሉ ። ይህ
 እንዳይሆን ግን ክርስቲያኖች አገራቸውን በሚመለከት ጉዳይ
 ውስጥ ሁሉ በመግባት ሙሉ ተሳትፎ ኖሮአቸው እንደ ጩው
 የሚያጣፍጡና እንደ ብርሃን የሚያበሩ መሆን አለባቸው።
 ክርስቲያኖች ፈሪዎች አይደሉም፤ ፖለቲካ ለክርስቲያኖች
 አስፈሪ ነገር መሆን የለበትም ፤ ሊሆንም አይገባቸውም።

በየዘመናቱ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች በፖለቲካ
 ዓለም ውስጥ ከፍተኛ አስተዋጽኦ አድርገዋል። ዮሴፍ ፡
 ሙሴ ፡ ሳሙኤል ፡ ሳኦል ፡ ዳዊት ፡ ሰሎሞን ፡ ዳንኤል በአገር
 አስተዳደር ውስጥ በመግባት የሠሩ መሪዎች ነበሩ። በመጽሐፍ
 ቅዱስ ውስጥ ሰፍረው ከሚገኙት ነቢያቶች አብዛኛዎቹ
 ለምሳሌ እንደ ኤልያስ ፡ ኤልሳዕ ፡ ኢሳይያስ ፡ ኤርምያስ ፡
 ሕዝቅኤል ፡ አዋጽ ፡ ሆሴዕ ያሉት ሁሉ የአገራቸውን ኤኮኖሚና
 የፖለቲካ ሁኔታ በመልእክታቸው ውስጥ አንጸባርቀዋል።
 እግዚአብሔር የሚከበርበትና ለሰው ልጆች ጥቅም የሚውል
 ሥራ እስከሆነ ድረስ ክርስቲያኖች በተከፈተው በር በመግባት
 አገልግሎታቸውን ከመስጠት ወደ ኋላ ማለት አይገባቸውም።

ክርስቲያኖች በአገር ጉዳይ ሳይቀር በልዩ ልዩ ዘርፍ በመግባት
 ድርሻቸውን ሊወጡ ይገባል፤ በመሪነትም ደረጃ ለመሳተፍ
 ብቃት ስላላቸው ራሳቸውን ማቅረብ አለባቸው። ክርስቲያኖች
 በአስተዳደር ውስጥ በሚገባ ካልተሳተፉ የጽድቅ ቋንቋ ፡
 የእግዚአብሔር ፍርሃትና የፍትህ ድምፅ በዩት በኩል ወደ
 ሌሎች ሹማምንቶች ይደርሳል? የሞራል ውድቀት እንዲቆምና
 የጽድቅስ መንግሥት እንዲቋቋም ማን ምክንያት ይሆናል?

ክርስቲያኖች ለአገራቸውና ለሕዝባቸው ታላቅ ኃላፊነት
 አለባቸው። በእርግጥ ለመሪዎች ይጸልያሉ፤ ይሁንና መጸለዩ
 ብቻ በቂ ስላይደለ ራሳቸው በበታው በመገኘት
 የሚያስከፍለውን ዋጋ ከፍለው የእግዚአብሔር ስም በአገራቸውና
 በመንግሥታቸው ውስጥ እንዲታወቅና እንዲፈራ ማድረግ
 ግዴታቸው ነው። “ወደ ዓለምም ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት
 ሁሉ ስበኩ” የሚለው የኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝ ሥልጣን ላይ
 ወዳሉትም ሰዎች ጭምር መሄድ እንዳለብን ያመለክታል(ማቴ
 28፡19-20) ። ከእንግዲህ ወዲህ ክርስቲያኖች በመሪነት ደረጃ
 አገራቸውን ለማገልገል መሰለፍ አለባቸው። በእርግጥ ፖለቲካ
 ለዓለማውያን የጥፋት መድረክ ነው፤ ለክርስቲያኖች ግን
 የአገልግሎት መድረክ ይሆናል። ክርስቲያኖች አገራቸውንና
 ሕዝባቸውን በሚመለከት ጉዳይ ሁሉ ጣልቃ እየገቡ ሁሉንም
 ነገር ማወቅና መሥራት አለባቸው። ክርስቲያኖች ለመምራትም
 እንጂ ለመመራት ብቻ አልተጠሩም። በእግዚአብሔር ምሪት
 አገሪቱ ካለችበት የድህነትና የጥላቻ ማጥ ውስጥ ወጥታ
 በእውነተኛ አንድነት ወደፊት እንድትራመድ ለማድረግ
 የክርስቲያኖች ተሳትፎ ወሳኝ ነው።

ለራሱ ያልተፈወሰ ሌላውን ሊፈውስ አይችልም፤ “ዕውር
 ዕውርን ቢመራው ተያይዘው ገደል!” እንደሚባለው
 እግዚአብሔር ዓይኑን ያልከፈተለት መሪ ለአንድ አገር መርገም
 ነው። ፕሬዚዳንቶች ፡ ሚኒስትሮች ፡ ባለሥልጣኖች ፡
 ዶክተሮች ፡ አስተማሪዎች ፡ ነርሶች ፡ ነጋዴዎችና ገበሬዎችም
 ሁሉ ፈታቸውን ወደ እግዚአብሔር ቢመልሱ ለአገር ብልጽግና
 ምክንያት ይሆናሉ። እግዚአብሔርን የሚያውቁ ሥልጣን ሲይዙ
 ከተማን ደስ ይላታል፤ ምድሪቷ ትፈነድቃለች። በዚህ ዓለም ላይ
 እግዚአብሔርን ማገልገል ማለት ስሙ በሁሉ ቦታ እንዲታወቅ
 ማድረግ ማለት ነውና የእርሱን ስም የማይፈራ አንድ ነፍስ

እንዳይኖር ስሙን እያስታወቅን በከፍታም ሆነ በዝቅታ እግዚአብሔርን እናገልግለው። የእግዚአብሔር ተከታይ ራስ እንጂ ጅራት መሆን ስለሌለበት ጌታችን ባስቀመጠን ቦታ በመሆን ለዓለም እውነተኛውን ብርሃን እናብራ ፤ ቀድሞም ያገኘነው መለኮታዊ ጥሪ እንዲህ ያለ ስለሆነ ልባችን ይንቃ ።

ለመሆኑ ክርስቲያኖችን በፖለቲካ እንዳይሳተፉ የሚያስፈራቸው ነገር ምንድር ነው? ክርስቲያኖች በፖለቲካ ዓለም በሚገባ እንዳይሳተፉ የሚያደርጓቸው ብዙ ምክንያቶች ሊኖሩ ይችላሉ። በዚህ አጋጣሚ ሁለት ዋና ዋና ቁም ነገሮችን እንጠቅሳለን።

አንደኛ ፖለቲካ በኅብረተሰቡ ኑሮና በክርስቲያኖች እምነት ላይ ምን ዓይነት ሚና እንደሚጫወት ካለማወቅ የተነሳ ነው። ፖለቲካ ለዓለም ኅብረተሰብ እጅግ አስፈላጊና ጠቃሚ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ያለ ፖለቲካ የሚንቀሳቀስ ግለሰብም ሆነ ኅብረተሰብ የለም። በማንኛውም ማኅበራዊ ኑሮ ውስጥ በኢኮኖሚም ሆነ በባህል ዕድገትና ግንባታ ዘርፍ የሚከናወኑትን ነገሮች ብንመለከት ከፖለቲካ ጋር የተያያዙ ናቸው። ፖለቲካ ከተበላሸ ከላይ የተጠቀሱትም ጉዳዮች ይበላሻሉ ፡ ሕዝብም ፈር ይለቃል ፤ ሕገ ወጥነት ይበፋፋል ፤ ሕዝብም መንቀሳቀሻ ያጣል። እንዲህ ሲሆንም የእግዚአብሔር ቃል ለዓለም ሊዳረስ አይችልም። የእግዚአብሔር ቃል መዳረስም ከተገታ ፖለቲካው የበሰበሰ ይሆናል ። ሕዝብ እንዲፈወስ ከተፈለገ የአንድ አገር ፖለቲካ የተፈወሰና ጤናማ መሆን አለበት ። ፖለቲካ ለዓለም ሕዝብ ሁሉ የነገር ማሰሪያ ነው። ክርስቲያኖች በመንፈስ እውነተኛ አንድነትን እንደሚለማመዱ ሁሉ ጤናማ የሆነ እውነተኛና ንጹሕ ፖለቲካ ሕዝብን ያስተባብራል።

እንግዲህ እዚህ ላይ ማስተዋል ያለብን የፖለቲካን አስፈላጊነትና አለማስፈለግ ሳይሆን ፖለቲካን እንዴት አድርገን ለእግዚአብሔር ክብርና ለሰው ጥቅም እንደምናውለው ነው። መቼም የሰው ትልቁ ችግር በቲዎሪ (theory) የተረዳውን በተግባር መተርጎም አለመቻሉ ነው። ሰው ለራሱም ሆነ ለአገሩ መልካም ነገር ይመኛል፤ ታዲያ ምኞት በሥነ ሥርዓት ሥራ ላይ ካልዋለ በስተቀር ብዙ ችግር ይፈጥራል። በቅርቡ አገራችን

ያለፈችበትንና አሁንም ያለችበትን ሁኔታ ለዚህ ያበቃው የፖለቲካ ውዝግብ መሆኑን ሁላችንም እናውቃለን። ለአገሪቱና ለሕዝቡ እንዲደረግ በወረቀት ላይ ይነደፍ የነበረው መልካም ይመስል ነበር ፤ ነገር ግን ያን የተነደፈውን በሥራ ላይ ለማዋል አልተቻለም። መሪዎቹ ለመሆን የፈለጉትን መሆን አልቻሉም። ለመሥራትና ለማከናወን ያቀዱት ሁሉ እንዳቀዱት አልሰመረላቸውም። ነገሩ ያልሰመረው ሓሳቡ መጥፎ ስለ ነበር ሳይሆን በወረቀት ላይ የሠፈረውን በሥራ ለመተርጎም የሚያበቃ የልብ ዝግጅት ስላልነበረ ነው። የልብ ዝግጅት የታጣበት ምክንያት ደግሞ በከሚንስቶች ዘንድ የማይገኘውንና ልብን እያዘጋጀ የሚለውጠውን ጌታና አምላክ እግዚአብሔርን ስለካዱ ነው። ክርስቲያኖች የልብ ለውጥ ምን እንደሆነና ራስን መሥዋዕት ማድረግ ምን እንደሆነ ስለሚያውቁ ለሕዝብ ጥቅምና ለጌታ ክብር የሚሆነውን ነገር በሕይወታቸው ዘመን ለማድረግ መለኮታዊ ጥሪና ኃላፊነት አለባቸው። የእግዚአብሔር መንግሥት በምድራችንና በሕዝባችን ሕይወት እየተስፋፋ የሚሄደው እግዚአብሔርን የሚያውቁት ሰዎች በሙሉ ባሉበት ሥፍራና የሥራ መስክ በመጠናከር እውነተኛ የሕይወት ምስክርነት ሲያንጸባርቁ ነው። አንድ እውነተኛ ክርስቲያን የአገር መሪ ቢሆን ለአገሩ ብቻ ሳይሆን ለዓለም ሕዝብ ታላቅ ምስክርና ምሳሌ ይሆናል። ዛሬ ክርስቲያኖች ፖለቲካ በእምነታቸውና በሚመጣው ትውልድ ላይ የሚያሳድረውን ተጽዕኖ በመገንዘብ በፖለቲካ ዓለም ድርሻቸውን ማበርከት አለባቸው። በእርግጥ ምሥጢሩ ቢገባን ፡ ያለ ፖለቲካ ውሎ የሚያድር ግለሰብና ኅብረተሰብ ጨርሶ የለም። ስለሆነም ክርስቲያኖች ፖለቲካን እንደ ጦር ከመፍራት ይልቅ ሌሎችን የሚረዱበት መሣሪያ ቢያደርጉት ከብዙ ሥቃይና መከራ ራሳቸውንም ሆነ አገራቸውን እንደሚያድኑ መገዝብ አለባቸው። ለመጨመሩም ትውልድ የሚያስተላልፉት ችግርና መከራን ሳይሆን ነፃነትንና ብልጽግናን ይሆናል።

ሁለተኛው፡ ክርስቲያኖች በፖለቲካ ውስጥ ለመሳተፍ የሚጠሉት በፖለቲካ ውስጥ ያለውንና ሳይታወቅ ፖለቲከኞችን ዘወትር የሚያጠምደውን የውሸት ፡ የማስመሰልንና የማብዝነትን ኃጢአት ለመሸሽ ሲሉ ነው። ፖለቲካ በክርስቲያኑ ዓለም ብዙ ጊዜ ተቀባይነት ያጣው ቀደም ሲል በፖለቲካ ውስጥ የገቡ ክርስቲያኖች መልካም ምስክርነት እምብዛም ስላልታየባቸው

ይሆናል። አብዛኛውን ጊዜ በፖለቲካ ዓለም ውስጥ ስለተሰማሩት ክርስቲያኖች የሚወራው አጉል ወሬ ሁሉ እውነት ነው ማለት አይቻልም። እዚህ ላይ የክርስቲያኖችን አገልግሎት ከሌሎች የፖለቲካ ሰዎች ድርጊት ለይቶ ማየት መልካም ይሆናል። በተለይ በአገራችን በፖለቲካ ሥራ ላይ የተሰማሩት የመንግሥት ሠራተኞች ክርስቲያኖች ከመንግሥት የአሠራር ሆኔታ የተነሣ ብዙም ድምፅ አልነበራቸውም፤ የላቸውምም። የእነርሱ አለቃ በእግዚአብሔር እውቀትና ፍርሃት ያልተያዘ ሰው ከሆነ ያለውን ሥልጣን በመጠቀም በምንም ዓይነት መንገድ ጉልህ የሆነ ሚና እንዳይጫወቱና ድምፃቸው እንዳይሰማ ያደርጋል። በተቻለውም መጠን ሥልጣኑን በመጠቀም እየጨቆነና እያስፈራራ በየቀኑ በዝምታ ስደት ውስጥ እንዲያልፉ ብቻ ያስገድዳቸዋል። ተጨቆንን ብለው አቤት ቢሉ ከሥራ ይባረራሉ ወይም ከዝቅተኛ ሥፍራ ይመደባሉ። የወንጌል አማኒያን ክርስቲያኖች እንደ ሌሎች ሰዎች ሹመት ሲመጣ ብዙውን ጊዜ ይታለፋሉ። እንዲያውም እንዲህ ያሉት ሁሉ ከእምነታቸው የተነሣ በአገሪቷ ውስጥ መብት እንደሌላቸው ዜጎች ከቀኝም ከግራም ፡ ከላይም ከታችም ይገፋሉ። ይህ እውነት ለመሆኑ ማረጋገጫ ካስፈለገ የታሪክ መዝገባችንን ማገላበጡ ይጠቅማል። ክርስቲያኖች እንደሌሎች ሁሉ መብት ያላቸውና የገብረተሰቡ አካል መሆናቸውን የሚረሱ ሰዎች ሥፍር ቁጥር የላቸውም። ቁጥራቸው ስለበዛ ታዲያ የአደራረታቸውን ትክክለኛነት አያረጋግጥም። በአንዳንድ አገሮች ውስጥ የአንድ ሰው ክርስቲያን መሆን ከታወቀ በሥራ ቦታ ሆነ በቤተሰቡ ላይ ብዙ መጉላላት ይደርስበታል። በማንኛውም ዓለማዊ ዓይን ስለሚናቅ ለእምነቱ የሚያስፈልገውን ዋጋ መክፈል ግድ ይሆንበታል። ታዲያ አንዳንድ ጊዜ አካባቢውን መስሎ ለማደር ይገደዳል። ይህ ማለት ያ ሰው ጌታን ወይም የክርስትናን ሕይወት ጠላ ማለት አይደለም፤ ሆኖም ያለበት ሁኔታ እንደዚህ ወዳለው ድብብቆሽ ጨወታ ወይም ኑሮ ውስጥ ሊያስገባው ስለሚችል ነው።

ብዙውን ጊዜ በምዕራባውያን አገሮች ሰው የሚመዘነው በሥራው ላይ በሚያሳየው ትጋትና ውጤት እንጂ በእምነቱ አይደለም። በታዲያ አገሮችና በኮምኒስት አገሮች ግን ከመንግሥት ፕሮፖጋንዳ ጋር በፖለቲካም ሆነ በኑሮ ፍልስፍና

ሰው ካልተሰማማ የግል እምነቱን ይዞ ከመንግሥቱ ለየት ያለ አመለካከት ካለው በከፍተኛ ደረጃ በመንግስት ሥራ ላይ መሰማራት አይችልም። በተለይ ለኮሚኒስቶች የሰውዬው አመለካከት የችሎታውን ያህል በጣም አስፈላጊ ነው፤ ስለዚህ ወዲያው የክህደትን ኪኒን ካልዋጠ ፡ ነፍሱንና ሥጋውን ለክህደት ፕሮፖጋንዳ ካልሸጠ ፡ አቋሙን በአደባባይ ካላስታወቀ ችሎታ ስላለውና ለአገሪቱ ዕድገት ትልቅ አስተዋጽኦ ለማድረግ በመቻሉ ብቻ በአገሪቱ ውስጥ ተገቢው ቦታ አይሰጠውም። ማንኛውም ሰው መንግሥት ያወጣውን የኑሮም ሆነ የእምነት መመሪያ ተከትሎ ካልሄደ በስተቀር ብዙ ችግርና መከራ ይደርስበታል። ይህ አሠራር የሰውን መሠረታዊ መብት ከመንጠቁም ሌላ ሰው የግሉ የሆነ አመለካከትና ለሕይወቱም ይፋ የሆነ ውሳኔ እንዳይኖረው ያደርገዋል።

የዚህ ዓይነት አሠራር ከክርስትና እምነት ውጪ ያሉትን ሰዎች ወደ ክርስትና እንዲመጡ አይገፋፋቸውም። ክርስቲያኖች በገብረተሰቡ ውስጥ ያላቸው ዕድል መናቅና መገፋት ብቻ ስለሚመስላቸው ያ ዕድል በራሳቸው ሆነ በልጆቻቸው ላይ እንዲደርስባቸው ስለማይፈልጉ ከሩቁ አቋማቸውን ይገልጻሉ። ወደ ክህደት ፍልስፍና ከልባቸው ባይገቡ እንኳ በግልጽ የሚታይ እውነተኛ የለውጥ ፍሬ አይታይባቸውም። ታዲያ ስለነዚህና ስለመሳሰሉት ምክንያቶች ክርስቲያኖች “ፖለቲካ ዋና የሰይጣን መሣሪያ ነው” በማለት ለራሳቸው ቀርቶ ለዓለማውያን የፖለቲካ ሰዎች ያዝናሉ። በእርግጥ ነገሩን ከደገንነትና ከዘላለማዊነት አንፃር ስንመለከተው ከማላዘንም አልፎ የሚያስለቅስ ነው። ሆኖም “ክርስቲያን ፖለቲካ ሥራ ውስጥ ገብቶ እግዚአብሔርን እያስከበረ አገሩን ሊያገለግል አይችልም” የሚለው አስተሳሰብ ፍጹም ስሕተት ነው። ዮሴፍ በግብፅ ምድር ጠቅላይ ሚኒስትር ነበር ፤ ዳንኤልም ከባቢሎን ነገሥታት ጋር ይዝ ነበር። በነዚህ ሰዎችና በሌሎችም ሕይወት ጌታ እግዚአብሔር በየዘመናቱ ከብሮአል። በምድራችንም በአፄ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥትና በወታደራዊው መንግሥት ዘመን በፖለቲካ ዓለም እየተሰማሩ በታማኝነት አገራቸውንና ሕዝባቸውን ያገለገሉ ጌታንም ያስከበሩ ኢትዮጵያውያን ነበሩ፤ ዛሬም አሉ። እንዲህ ያሉት ሰዎች ለወደፊትም በበለጠ ያስፈልጉናል።

በማጠቃለያ ፖለቲካን የጥፋት መሣሪያ ብቻ አድርገን ከተመለከትነው የመጪውን ትውልድ ዕድልና አገር የማስተዳደርን ኃላፊነት ጌታ አምላክን ለማያውቁ ሰዎች አሳልፈን እንደ መስጠት ነው። እዚህ ላይ መገንዘብ የሚገባን ክርስቲያን እንደማንኛውም ሰው ያለ አገር መኖር እንደማይችል ነው። አገር ደግሞ ካለ ፖለቲካ መኖር አይችልም። ከአዳም ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለ ፖለቲካ አሠራር የኖረ ሕዝብ የለም ፤ ለወደፊትም መኖር አይችልም። በተለይ ዓለም እየሠለጠነ በሄደበት ባሁኑ ወቅት ተገቢውን ዕውቀት የገበዩና በእምነታቸው የበሰሉ የእግዚአብሔር ሰዎች ያስፈልጉናል። ፍጥረታትን ማስተዳደር ያለባቸው ፈጣሪን የሚያውቁ ሰዎች ብቻ መሆን አለባቸው። ፈሪሃ እግዚአብሔር የሌላቸው ሰዎች ሥልጣን ሲይዙ ለእነርሱ ከመጸለይ ይልቅ ለጌታ የሚገዙ ሰዎች በእግራቸው ተተክተው ሕዝባቸውን እንዲያገለግሉ ማደፋፈርና በሥልጣን ላይ ላሉትም መቃተቱ አይቻልም ወይ?

ባሕልና ቋንቋ ከክርስትና አንፃር

ባሁኑ ጊዜ በአገራችን በኢትዮጵያ በብዙ አቅጣጫ የለውጥ ሂደት እየተካሄደ ነው። በመሆኑም እያንዳንዱ ብሔረ ሰብ የራሱን ባሕልና ቋንቋ ለማዳበር እየጣረ ነው። ቋንቋና ባሕል የአንድ ብሔረ ሰብ ወይም የአንድ ሕዝብ መለያ ወይም መታወቂያ ስለሆነ ከእግዚአብሔር የተሰጠ የተፈጥሮ መብት ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ይህ መብት ከአንድ መንግሥት በልግስና የሚሰጥ ወይም ባሻው ጊዜ በመንግሥት የሚወሰድ አይደለም። አየርን ለመተንፈስ የማንኛውም ሰው የተፈጥሮ መብት እንደሆነ ሁሉ ሰው አፋን በፈታበት ቋንቋ ከአካባቢው ጋር መገናኘት የተፈጥሮ መብቱ ነው። መለኮታዊ ከሆነው ነገር ባሻገር ሰው ያለ ቋንቋውና ያለባህሉ በዚህ ዓለም ላይ ፍሬያማ ሆኖ ጤናማ ኑሮ ሊኖር አይችልም፤ ምክንያቱም ሰው አካባቢውን ሆነ ሌላውን ዓለም የሚረዳው ከቋንቋ ብስለትና ከባሕሉ አንፃር ነውና።

በመሠረቱ የቋንቋና የባሕል መዳበር ለአንድ ኅብረተሰብም ሆነ ለአንድ ብሔረሰብ እጅግ አስፈላጊ ነው። ከዓለም ኅብረተሰብ ጋር በእኩልነትና በመተሳሰብ መኖር የሚቻለው የሁሉም ብሔረሰብ ባሕልና ቋንቋ ተቀባይነትን አግኝቶ ለሕዝቡ የዕድገቱና የኑሮው መሻሻያ ሲሆን ብቻ ነው። ቋንቋና ባሕል የሌለው ሕዝብ ከዚህ በፊት በዓለም ላይ አልኖረም ለወደፊትም ሊኖር አይችልም፤ ሆኖም ለእያንዳንዱ ብሔረሰብ ቋንቋውና ባሕሉ ለዕድገቱ ጠቃሚ እንደሆነ ቢታወቅም አጠቃቀሙ ባሁኑ ጊዜ በምድራችን ላይ በተከሰተው መንፈስ መሆን የለበትም። የራሳችንን እንጂ የሌሎችን መስማትም ማሰብም አንፈልግም ብንል ራሳችንን ገለልተኛ እናደርገዋለን። ትልቅ ግራ መጋባትና ችግር ይሆናል። በዚህ መንፈስ በአዲሱ ትውልድ መካከል መቀራረብና በአንድ ላይ ማደግ ይጠፋል፤ በአንድ አገር እየኖሩ ፣ በአንድ ስም እየተጠሩ አንድ መታወቂያ እየያዙ በአስተርጓሚ መነጋገር የኑስቁልናንና የድንቁርናን ዘመን ያራዝማል እንጂ ለሕዝቡም ሆነ ለአገሪቱ ምንም ጥቅም አይሰጥም። ቋንቋና ባሕል ለዕድገት እንጂ

ለውድቀትና ለመፈራረስ አልተሰጠም ። እንዲህም ከሆነ አጠቃላይ የቋንቋና የባሕል አስተዋጽዖ የነበረው ጉዳይ በሙሉ አገሪቱን የባሰ ታላቅ ውድቀት ላይ የሚያደርስ ይሆናል።

የቋንቋውንና የባሕሉን ጥቅም ያወቀ ሕዝብ የሌሎችን ቋንቋና ባሕል ደግሞ ያከብራል። በዚህ ዘመን ኃያላን መንግሥታት በመባል የታወቁት እንኳ ሌሎችን አገሮች እያገለሉ ለራሳቸው ብቻ ለመኖር ቢፈልጉ ይወድቃሉ። ኃያላን ያደረጋቸው ከሌሎች ጋር የመሥራትና የመኖር ችሎታ ውሳኔአቸው ነው። ቋንቋና ባሕል ያሰራቸው ሕዝቦች ከሌሎች የዓለም ሕዝቦች ጋር ትምህርትን ፣ ባሕልን ፣ ንግድንና የመሳሰሉትን ጉዳዮች በእኩልነት ደረጃ ለመለዋወጥ ብቃት ስለማይኖራቸው ሁልጊዜ ከሌሎች ጋር ያላቸው ግንኙነት በፍርሃትና በጥርጥር የተሞላ ይሆናል። በትምህርት፣ በዕድገትና በሥልጣኔ ወደኋላ የሚያስቀራቸው ትልቁ ምክንያት ይሄው ነው።

ባሁኑ ጊዜ በኢትዮጵያ ውስጥ እየተካሄደ ያለው የለውጥ ሂደት መልካም ሆኖ እያለ እያንዳንዱ ብሔረሰብ እየፈጸመ ያለው ድርጊት ግን አገሪቱን የሚከፋፍል ፣ የድንቁርናውን ጨለማ ከምንጊዜውም በላይ የሚያስፋፋ ፣ አንድ ላይ የመሥራትንና የመኖርን ጸጋ የሚገፍ ትልቅ መርገም ነው። መጽሐፍ ቅዱስ “የማያስተውል ሕዝብ ይገለበጣል” ብሎ እንደተነበየው ሁሉ ያለማስተዋል በስሜታዊነትና በግንፍልነት እየተደረገ ያለው ድርጊት የሕዝባችንን መሠረታዊ የሞራል አቋም እያጠፋው ነው። ኢትዮጵያውያን አንድ ላይ የመኖር ችሎታቸው እየተነሳ ፣ ፍቅር በጥላቻ ፣ ሰላምታ በኩርፊያ፣ ችሎታ በድንቁርና ፣ ርኅራኄ በጭካኔ ተተክቶ ማየት እጅግ የሚያሳዝን ክስተት ነው። በችግርና በመከራም ቢሆን ያለፉት አባቶች በቀየሱት ጉዳና ላይ በመጓዝ ፈንታ ጨቅላውን ትውልድ የጥላቻና የበቀልን መርዝ ማጠጣት ራሱን የቻለ ወንጀል ነው።

የሰናዖር ግንብ ገንቢዎች ሥራቸው ተገትቶ ለመበታተን የበቁት በትዕቢታቸው ምክንያት አንድ የነበረው ቋንቋቸው ሲለያይ ነበረ (ዘፍጥ 11)። ቋንቋው የተለያየ ሕዝብ ይፈራርሳል ፣ ይደኽያልም። እያንዳንዱ ብሔረሰብ የሌላውን እየናቀ

የራሱን ቋንቋ ብቻ ለማዳበር ስለተነሣ ለጎረቤቱ ባዕድና ጠላት ለመሆን እያዘገመ ነው። ይህ ሂደት ምድሪቷን ከዓለም ካርታ እስከመሰረዝ የሚያደርሳት ስለሆነ የሚደረገው ሁሉ በማስተዋል፣ ትርፍና ኪሳራን ከማስላት ጋር ቢደረግ እጅግ ይጠቅማል። በምድራችን ያለው ቋንቋ በሙሉ መዳበሩ መልካም ሆኖ ሳለ ያ ለሌሎች ቋንቋዎች ጥላቻን የሚፈጥር ከሆነና የሕዝቡን ልብ የሚያራርቅ ከሆነ ከጥቅሙ ጉዳቱ ያመዝናል። ያም ሆነ ይህ ፣ የትኛውም ቋንቋ ይሁን ፣ አንድ የጋራ ፣ የእኛ የሆነና፣ ከመላው ዓለም ጋር እንደ አንድ ሕዝብ የምንነጋገርበት ቋንቋ ያስፈልገናል። ይህ ሕዝባችን በሙሉ በግልጽ እንዲያውቀው የሚገባ ነገር ነው። ልጆቻችን በመንደር ቋንቋ ብቻ የትም ሊደርሱ አይችሉም። በዓለም እየተካሄደ ያለውን የሥልጣንና የትምህርት በረከት ለመካፈል የተቻለንን ያህል የእርስ በእርስ ሆነ የዓለምን ቋንቋዎች በሚገባ መቻል አስፈላጊ ነው። ይህንን አለማድረግ ፍጹም ስሕተት ነው።

ክርስቲያኖች በዚህ ዓለም ላይ ያሉት ለሌሎች ብርሃን ለመሆን ነው። በቅድሚያ በሌላ ሥፍራ እንደተጠቀሰው የክርስቲያኖች በዚህች ምድር ላይ መኖር የግል ፍላጎታቸውን ወይም የመንግሥታቸውን ፍላጎት ለማርካት ሳይሆን ከሁሉ አስቀድመው እግዚአብሔርን ለማስከበር ብቻ ነው። በመሠረቱ ክርስቲያን የግል የሆነ ቋንቋ የለውም። እግዚአብሔር በሰጠው ችሎታ ሁሉ ግን ለእግዚአብሔር ክብርና አገልግሎት እንዲውል ሊግርና ሊናገር የማይገባው "ይህ የእኔ አይደለም!" በማለት የሚንቀው ቋንቋ ሊኖር አይችልም። ደራሲው እግዚአብሔር ችሎታ ቢሰጠውና አንድ አምስት የምድራችንን ቋንቋዎች ቢችል ለእግዚአብሔር መንግሥት ክብርና ለወገኖችም ጥቅም ያውለው ነበር። ቋንቋ የመገናኛ መሣሪያ እንጂ የጦር መሣሪያ ስላልሆነ አጠቃቀሙን ማወቅ ትልቅ ክብር ነው። ሰው ሁሉ የተቻለውን ያህል የተለያዩ ቋንቋዎችን ቢያጠና ለራሱም ሆነ ለአገሪቱ እጅግ ታላቅ ጥቅም ነበረው። በጠቅላላው ግን ከላይ እንደተጠቀሰው የኢትዮጵያ ሕዝብ ወደደም ጠላ በአንድ ላይ የሚኖርበት ፣ የሚነጋገርበትና የሚሠራበት ፣ በምድሪቱ የሚወለዱ ዜጎች በሙሉ የሚናገሩት አንድ የጋራ ቋንቋ ያስፈልገዋል።

እንደሚታወቀው ወንጌል የሚሰበከው በሁሉም ቋንቋ ለሰው ዘር ሁሉ ነው። በእርግጥ እያንዳንዱ ብሔረሰብ ከተቻለ በራሱ ቋንቋ ወንጌልን መስማት ይገባዋል። ወንጌል በሁሉም ቋንቋ መተርጎም አለበት። ይህ በእንዲህ እንዳለ ወደ ባሕል ዞር ስንል የማንም ባሕል ከሌላው ባሕል እንደማይበልጥ እንረዳለን። በአንፃሩ ደግሞ የማንም ባሕል የጠራና ንጉሕ እንዳይደለ ሊታወቅ ይገባል። ለመንፈሳዊም ሆነ ለንብረተሰብ እድገት መሰናከል የሚሆኑ ሥራ የሚያስፈቱ ባሕሎች አሉ። ስለሆነም ትምህርታዊ ወይም የሚያበረታቱ ካልሆኑና ያለፉትን የድንቁርና ዘመናት የሚያስታውሱ ባሕላዊ ድርጊቶች በሙሉ ከሕዝቡ መካከል ቢወገዱ እጅግ ይጠቅማል። ቀደም ሲል በሌላ ምዕራፍ መሠረታቸው የማይታወቅ፣ ሕዝቡን መናፍስት ጐታች የሚያደርጉ፣ ፈጣሪን ሳይሆን ተፈጥሮን እንዲያመልክ የሚጋብዙ ፣ ሥራን የሚያስፈቱና ጤናን የሚያቃውሱ የጣዖት አምልኮዎች ሁሉ ከምድሪቷ መወገድ እንዳለባቸው ተጠቁሟል። ክርስቲያኖች የተለያዩ ባሕልና ቋንቋ ያላቸው አማኞች ናቸው። መሠረታቸውም አንድ አምላክ ፣ አንድ ጌታ ፣ አንድ እምነት ፣ አንድ ልብና አንድ ቅዱስ መንፈስ ነው። ስለሆነም የሌሎችን ባህልና ቋንቋ መናገር ተረድቶ ማክበር ግዴታቸው ነው። ሆኖም እምነታቸው የማይቀበለውን ማንኛውንም ባሕል ለመቀበልና ለማክበር አይገደዱም። ክርስቲያኖች በግለሰብ ደረጃ ሆነ ፣ በንብረተሰብ ደረጃም ጥሪያቸው ተባብረው ክፉውን መቃወም ነው። መንግሥት እንኳ በአዋጅ ያሰማው ጉዳይ ቢሆን የእግዚአብሔርን ቃልና መሰረታዊ ሃሳብ የሚቃረን ከሆነ በምንም ዓይነት መቀበል የለባቸውም። መንግሥት ስለተቀበለውና ስላቀፈው ሁሉም ነገር መልካምና ልክ ሊሆን አይችልም።

ክርስቲያኖች መልካሙን ያደርጉ ዘንድ ክፉውን ይቃወሙ ዘንድ ከእግዚአብሔር ጥሪ አላቸው። በጎ ስጦታ ሁሉ ከላይ ነውና ለማንም ብሔረ ሰብ ወይም ሕዝብ በጎ ቢደረግ ተቃውሞ የላቸውም። አሁንም ለምድራችን የፈውስና የአንድነት ተስፋ የክርስቶስ ኢየሱስ ወንጌል ስለሆነ በወንጌል ሕይወታቸው የተለወጠ አማኞች በዕለታዊ ኑሮአቸው ሐቅ ለሆኑ ነገሮች መቆም አለባቸው።

መደምደሚያ

እስካሁን በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ከዚህ በፊት በምድራችን የነበሩ አንዳንድ ሁኔታዎችን በመጠኑ ተመልክተናል። ያለፈውን ሁኔታችንን ማስፈር ያስፈለገው በምድራችንና በመካከላችን ከተፈጸሙት ነገሮች ትምህርት አግኝተን ያን ስሕተት እንዳንደግም እንጂ ያለፈውን በማስታወስ እንድንቆዝም አይደለም። የሚያድግና የሚበለጽግ ሕዝብ ለትላንትናው ሳይሆን ለነገ የሚኖር ሕዝብ ነው። ትላንትና የሆነውን ወይም የደረሰብንን ጉዳት እንርሳው። ዕድላችንና እድገታችን ያለው ባለፈው ውስጥ ሳይሆን በነገ ውስጥ ነው። ይህን ለማድረግና በፊታችን ያለውን በረከት ለመውረስ እውነተኛ መሠረት ያስፈልጋል። ለዚህም የሚሆኑ አንዳንድ ሐሳቦችን እሰነዝራለሁ።

1ኛ፡ የኢትዮጵያ ሕዝብ ካለፈው ጉዳቱና እስራቱ ይፈታ ዘንድ እርስ በርሱ ይቅርታ መደራረግ አለበት። ከዚህ በፊት የነበረውን የኢትዮጵያውያንን ድርጊት ሊያነሣና ሊያስወግድ የሚችል የእግዚአብሔር ይቅርታ ብቻ ነው። ዛሬ ለምድራችን የሚያስፈልጋት ትልቁ ነገር የእግዚአብሔር ይቅርታ ነው። የእግዚአብሔርን ይቅርታ ለማግኘት ደግሞ እርስ በርሳችን ይቅርታ መሰጣጠት አለብን። እኛ ለወንድሞቻችንና ለእንቅጃችን የማንሰጠውን እግዚአብሔር ለእኛ አይሰጠንም።

“በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ወደ ኢየሱስ ቀርቦ ጌታ ሆይ- ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ይቅር ልበለው። እስከ ሰባት ጊዜ ነውን? ሲል ጠየቀው። ኢየሱስም እንዲህ አለው ፡ እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ ብቻ አላልሁም ፡ ስለዚህ መንግሥተ ሰማይ ከአገልጋዮቼ ጋር ሊተሳሰብ የፈለገውን ንጉሥ ትመስላለች፡ ንጉሡ መተሳሰብ በጀመረ ጊዜ በሚሊዮን የሚቆጠር ብር ዕዳ ያለበት አንድ አገልጋይ ተይዞ መጣ። ይህ አገልጋይ ዕዳውን መክፈል ስላልቻለ እርሱም ፡ ሚስቱም ፡ ልጆቹም ያለው ንብረት ሁሉ ተሸጦ ዕዳው እንዲከፈል ጌታው

አዘዘ። አገልጋዩ ግን በጌታው እግር ሥር ተገብርክኮ ፥ ጌታ ሆይ እባክህ ታገሠኝ፤ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ሲል ለመነው። ጌታውም ራራለትና ለቀቀው፤ ዕዳውንም ተወለት። ነገር ግን ያ አገልጋይ ከዚያ ወጥቶ ሲሄድ ሳለ መቶ ብር ያበደረውን የሥራ ጓደኛውን አገኘና አንገቱን አንቆ ይዞ ያበደርኩህን ገንዘብ ክፈለኝ አለው። ጓደኛውም በእግሩ ሥር ወድቆ እባክህ ታገሠኝ ፥ እከፍልሃለሁ ሲል ለመነው። አበዳሪው ግን እምቢ አለው። እንዲያውም ይዞት ሄደና ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወገኔ ቤት አሳሰረው። ሌሎች የሥራ ጓደኞቹ ይህን ባዩ ጊዜ እጅግ አዘኑ፥ ሄደውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት ጌትዬውም ያን አገልጋይ አስጠርቶ እንዲህ አለው ፥ አንተ ከፋ አገልጋይ ፥ ስለ ለመንኸኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተወኩልህ ፤ ታዲያ እኔ ዕዳህን እንደተወኩልህ አንተስ ባልንጀራህ ለሆነው አገልጋይ ዕዳውን ልትተውለት አይገባም ነበርን? ስለዚህ ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍል ድረስ ለሚያሠቃዩት ሰዎች አሳልፎ ሰጠው። እንግዲህ እናንተም እያንዳንዳችሁ ወንድማችሁን ከልብ ይቅር ባትሉ በሰማይ ያለው አባቴም እንዲሁ ያደርገባችኋል” (ማቴ 18:21-35) ።

በዚህ በጌታ ትምህርት ውስጥ የምናነብበው ስለ አንድ ሐብታም ሰውና ስለሁለት ጓደኞቹ ነው። ከጓደኞቹ አንዱ ከሐብታሙ ሰው ብዙ ገንዘብ ተበድሮ ለመመለስ ስላልቻለ ያለው ትዳሩ ከእነልጆቹ ተሸጦ ዕዳውን እንዲከፍል ተፈረደበት። ያ የተፈረደበት ሰው ግን በአበዳሪው ንጉሥ ፊት ወድቆ የመክፈያው ጊዜ እንዲዘገይለት ጠየቀ። ንጉሡ ግን ዕዳውን በሙሉ ይቅር አለው። ይህ ይቅርታን አግኝቶ የወጣ ሰው በመንገድ ላይ ገንዘብ አበድሮት የነበረውን ጓደኛውን ያገኘዋል። ያበደርኩህን ገንዘቤን አሁን መልስልኝ ብሎ ያንቀዋል ፤ ሊከፍለው ስላልቻለም ጓደኛውን ያለምንም ይቅርታ ሄዶ ያሳስረዋል። ይህን የሰሙ የንጉሡ አገልጋዮች ሄደው ለንጉሡ ነገሩት። ንጉሡም በነገሩ ተናዶ ይቅርታን ያገኘ ሰው ለጓደኛው ይቅርታ ባለመስጠቱ ወስዶ ለሚያሠቃዩት አሳልፎ ሰጠው። ይህ የብዙዎቻችንን ታሪክ ይመስላል። ዛሬ የሌሎችን በደል በመቁጠር ብቻ የሚኖሩና ሰይጣን የሚያሠቃያቸው ሥፍር ቁጥር የላቸውም። ሰዎች ይቅርታ ስለማይሰጡ በቂምና በበቀል መንፈስ ስለሚኖሩ አጋንንት ሌት ተቀን በተለያዩ የበሽታ ዓይነቶች ያሠቃዩአቸዋል። የበደለንን ሰው-ይቅር ማለት ከየትም ሐኪም ቤት የማይገኝ መድኃኒት መሆኑን ሰዎች

አልተረዱም። ይቅርታ በሌለበት ምድር ፖለቲካ ሆነ ኢኮኖሚ አይፈወስም። ሰዎች በሽተኞች ይሆናሉ። ይቅርታንና ጥቅሙን የማያውቅ ሕዝብ አረመኔ ነው። በምንም ሁኔታ ካለበት ችግር አይወጣም።

ዛሬ ከሁሉ በላይ ለኢትዮጵያ ሕዝብ የሚያስፈልገው የይቅርታ መንፈስ ነው። ኃጢአተኛና በደለኛና ፍለጋ ከመሮጥ በይቅርታ ሰዎችን ሁሉ መፍታት ነው። ከግለሰብ ወይም ከሕብረተሰብ ጋር ችግር ያላችሁ ብዙ በደል እንኳ ያደረሱባችሁ ቢሆኑ ለራሳችሁ ፈውስና ነፃነት ብላችሁ ይቅር በሉአቸው። ያለፈውን መንግሥት ሆነ ይህን መንግሥት የምትጠሉና የዕለት ኑሮአችሁ በዚያ ምክንያት የተመረዘባችሁ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በውስጣችሁ በጥላቻ የያዛችኋቸውን ሰዎች ፍቱአቸው።

በአንዳንድ ቦታ በሕዝባቸው ፥ በመንግሥታቸው ፥ በመሪዎቻቸውና በአሠሪዎቻቸው የሚማረሩ ሰዎች ያጋጥሙኛል። የእነዚህን ሰዎች ታሪክ ስለማ የሚያናድዳቸው ነገር ትክክል ይመስላል። ግን ንዴቱ በሽታንና መከራን እንጂ ለሆነው ነገር መፍትሔ አይሆንም ፤ በንዴትና በመራራነት መኖር በራስ ላይ እንደመፍረድ ነው። ለጊዜው ይቅርታ መስጠት የማይቻላችሁ ቢመስላችሁና ባይሰማችሁ እንኳን ቶሎ ይቅርታ መስጠት ያለባችሁ እናንተ ናችሁ። ያለበለዚያ ከንዴትና ከመራራነት የተነሣ ያልታሰበ በሽታ መጥቶ ያለጊዜ እስከሞት ድረስ ያሠቃያችኋል። ስለሆነም ትልቁንም ትንሹንም በይቅርታ ፍቱአቸው ፤ ይቅር በሉአቸው ፤ ይቅርታ የፈውስ ሁሉ ምንጭ የሆነ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። በዚህ ላይ አንድ ማስተዋል ያለብን ይቅርታን የምንሰጠው ነገሩ ስላልተሰማን ወይም ስላልጎዳን አይደለም። ነገሩ ጎድቶናል ፥ አሳዝናናል ፥ አበሳጭቶናል ፥ ብዙ ነገሮችንም አሳስቦን ይሆናል ፤ ሆኖም መፍትሔው ይቅርታ ብቻ ነው። ይቅርታ የምንሰጠው ለሌሎች ብለን ሳይሆን ለራሳችን ብለን ነው። ምድራችን እንድትፈወስ ከነበርንበት የመለያየት ፥ የንቀት ፥ የክፋት ፥ የጥላቻና የዘረኛነት ማጥ በይቅርታ መንፈስ መውጣት ነው። ሁሉን ይቅር እንበል ፥ እግዚአብሔርም ይቅርታን በመስጠት ይፈውሰናል።

2ኛ፡ በአሁኑ ጊዜ ኢትዮጵያን የገጠሙአት አያሌ ችግሮች አሉ። የሕዝቡ ኑሮ በኢኮኖሚ ሆነ የአገሪቱ አንድነት ጉዳይ እጅግ አሳሳቢ ደረጃ ላይ ነው። ገና መልስ ማግኘት ያለባቸው መራራ ጥያቄዎች አሉ ፡ ብዙ ማስተዋልና ጥረት የሚጠይቅ የኢትዮጵያ ሕዝብ በሙሉ ወገቡን ታጥቆ ማድረግ ያለበት ፡ ሁሉ በግልጽ ታውቆና ሕዝቡ አምናበት በሙሉ ልቡ ተሳትፎ ሲኖረው ዘላቂ ውጤት ይኖረዋል። በዚህ ላይ አገር የሁሉም ስለሆነ የቢሮ ሠራተኛው ፡ ነጋዴው ፡ ገበሬው ፡ ተማሪውና አስተማሪው አገሪቷ የምትሄድበትን አቅጣጫ በግልጽ መረዳት የእድገትን ሥራ ከማቀላጠፉም በላይ የሕዝቡን አሠቃቂ ዘመን ያሳጥረዋል። ስለሆነም የሕዝቡን የልብ ትርታ አዳምጦ ለአገሪቱና ለሕዝቡ በሚያመች መንገድ መጓዝ ትልቅ ማስተዋልና አስተዋጽዖ ነው።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ለብዙ ዘመን ልቡ ያረፈበትንና ያመነበትን መልካም ዜና አልሰገም። ጧት ግታ በምድሪቷ ላይ ያለው ወሬ ጦርነትን ፡ ረሀብን ፡ ድርቅን ፡ መከራንና እልቂትን ብቻ ነው። ስለሆነም ሕዝቡ መልካም ዘመን እንደሚመጣም ለማመን ልዩ ጸጋ ያስፈልገዋል። በውሸት ፡ በፕሮፖጋንዳና በመሪዎች ቁጣ የደቀቀ ሕዝብ አሁን ባለበት ሁኔታ ልንቀሳቀስ ቢል እንኳ በቂ ጉልበት የለውም። ለኢትዮጵያ ሕዝብ መለኮታዊ ሕክምና ያስፈልገዋል። በተለይ በአሁኑ ወቅት ከሁሉ አስቀድሞ ለኢትዮጵያ ሕዝብ የሚያስፈልገውና ከመሪዎች የሚጠበቀው አገሪቷን ካለችበት ሁኔታ ነጥቆ የሚያወጣትን ፡ ሕዝብ በሙሉ ልቡ ሊያምንና ሊከተል የሚችለውን ተስፋና ራሷን መስጠት ነው። ሕዝብ ራሷን ተቀብሎ ተስፋ ካደረገ ካለበት ቁዝማ ይወጣል ፤ የማገበራዊና የሥራ ችግር ቀስ በቀስ መፍትሔ እያገኘ ይሄዳል ፤ ሕዝባችን አንድ ተስፋ ጨብጦ ስለ ችግር ብቻ ማውራት ካቆመ ራሱ ትልቅ ድል ነው። ይህን ግን ሊያደርግ የሚችል ከላይ እንደተጠቀሰው ጤናማና ግልጽ የሆነ ራሷን ሕዝቡን ማስጨበጥ ነው። እውነተኛ ተስፋና ራሷን ለአንድ ሕዝብ አስፈላጊ ነው። ሰዎችን ግራ የሚያጋባቸውና በቁመና በሽተኞች የሚያደርጋቸው ራሷን ተስፋ ማጣት ነው። ተስፋ ያለው ሕዝብ ደስተኛ ነው። ለመከባበርም ፈቃደኛ ይሆናል። ስለሆነም እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ የሚጠበቅበትን አስተዋጽዖ ከልቡ ሊያደርግ የሚችለው አስተማማኝና ሥርዓት ያለው የመኖር ፡ የመሥራት ፡ የመበልጸግና የማደግ ተስፋ ሲሰጠው ነው።

ወደየመሥሪያ ቤቱ የሥራ ሞራል የሚመለሰው ፡ ሕዝቡ በመተማመን በአንድ ላይ የሚቆሙና ከውስጡ በሚመነጭ የኃላፊነትና የፈቃደኝነት ስሜት በሥራ ላይ የሚውለው ተጨባጭ የሆነና ልቡ ሊያርፍበት የሚችል ተስፋ ሲሰጠው ነው።

ከእንግዲህ ወዲህ ለኢትዮጵያ ሕዝብ ወቀሳና ስድብ አያስፈልገውም። ከዛሬ ችግሩና ውጥረቱ የሚጽናናበት ፡ ጨለማው ያልፍልኛል ፡ ከዚህ ውድቀትና ድህነት ነፃ እወጣለሁ ብሎ የሚቆምበት አስተማማኝ ዜና ያስፈልገዋል። የሕዝቡን ልብ እያለያየ ያለው የቋንቋና የዘር ጉዳይ ለምድሪቷ ነቀርሳ ሆኖአልና በዝምታ የሚታለፍ አይደለም። ምክንያቱም ሕዝቡ እየተራመደ ያለው በዕውቀትና በማስተዋል ሳይሆን በንዴትና በቂም በቀል መንፈስ ነው። ድሮ ተጨቁኜ ነበር ዛሬ ግን ከጭቆና ስለወጣሁ በቋንቋዬ እንጂ አልናገርም ብሎ ራሱን መወሰን ራሱ ትልቅ ውድቀት ነው። ይልቁንስ የርስ በርስን ቋንቋ እየተማሩ ያገሪቷን መድረክ እየተሻሙ ከመላው ዓለም ሕዝብ ጋር መኖር አይሻልም? በዚህ ላይ ለመላው የኢትዮጵያ ሕዝብ ግልጽ መሆን ያለበት በንዴትና በቂም በቀል የተያዘ ሕዝብ በሽተኛና ለዘለዓለም የማያልፍለት ደንቆር ሕዝብ መሆኑን ነው። ዓለም በመገናኛ ኃይል አንድ ስንዝር በሆነችበትና ታላላቅ መንግሥታት ያለ ሌሎች አገሮች ኢኮኖሚ የራሳቸው ሥልጣን መኖር እንደማይችል በተረዱበት በአሁኑ ዘመን የእኛ ሕዝብ መከፋፈል ለጥፋት እንጂ ለልማት አይደለም። ይህ ዘረኛነት ለጊዜው የሚሠራ ቢመስለንም ረጅም እድሜ አይኖረውም። የሚመጣው ትውልድና ታሪክ ይታዘበናል ፤ ይፈርድብናልም።

መንግሥት ለእያንዳንዱ ዜጋ የወደፊት እርምጃ የሚያስተማምን ራሷን መስጠትና ያ የተሰጠው ራሷን በሥራ እንዲተረጎም አደናቃፊ የሆኑትን ነገሮች ከመንገድ አስወግዶ ለዜጎቹ በሰላምና በጸጥታ የመሥራትንና የመሻሻል ነፃነትን በማያጠራጥር ሁኔታ ዋስትና መስጠት አለበት። ከተለያየ ነገድ በአንድ ባንዲራ ሥር የተደራጁ ኢትዮጵያውያን በጉሳቸውና በቋንቋቸው ሳይወሰኑ ለአገሪቷ አስተዋጽዖ ለማድረግ ባላቸው ችሎታ አኳያ መሠማራት አለባቸው። አለበለዚያ ለዘመናት ሲሻክር የቆየው የሕዝብ መንፈስ አገሪቷን በምንም ሁኔታ

ወደፊት አያራምዳትም። መንግሥት የሕዝብ ጠላት አይደለም መሆንም የለበትም። መንግሥት ለእያንዳንዱ ዜጋው የመሥራትና የመኖር ዋስትና ነው። እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ከማንም ይወለድ ከየትም ይምጣ መብትና ግዴታ አለው። መብቱንና ግዴታውን የማስከበር ኃላፊነት ግን በመንግሥት እጅ ነው። ሕዝቡም ለአገሪቱ ጠቃሚ በሆኑት ነገሮች ሁሉ ከመንግሥት ጋር በመሰለፍ ግዴታውን መፈጸም ይኖርበታል። በፍጥነት የሚያስፈልገን ጊዜ ሳናጠፋ ወደ አንድነት ዓላማ የሚሰመራንን ዕቅድ መንደፍና በሥራ ላይ የምናውልበት መሠረት ያለውን ፡ ልናምንበት የምንችለውን ተስፋና ራእይ ያስፈልገናል።

3ኛ፡ በምድር ላይ ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ሐሳብና መልእክት ለሰዎች ልጆች ለማስተላለፍ መለኮትን ትወክላለች። ፍጹምና እውነት ለሆነው የእግዚአብሔር መንግሥት ወኪል ነች። ትልቁ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የሕይወት መንገድ ማንና ምን እንደሆነ ለዓለም መግለጽ ነው። እጅግ የሚያሳዝነው ግን ቤተ ክርስቲያን መልእክቷንና ንጽሕፍቱን ስላልጠበቀች በምድር ላይ የእግዚአብሔር አምባሳደር ከመሆን የአሕዛብ መንግሥታት መጠቀሚያ ሆና ኖራለች። ከዚያም የተነሣ ከቡር የሆነውን መልእክቷን በሚገባ ለዓለም ሕዝብ አላደረሰችም። ነገር ሁሉ ሲደበላለቅ መንግሥታትና ነገሥታት ሲያጠፉ ዝም ብላ የሥራቸው ተካፋይ ስትሆን ከርማለች። ስለሆነም ዛሬ የቤተ ክርስቲያን ኃጢአት ከሁሉ በላይ የዝምታ ኃጢአት ነው።

ይህን ስንል እግዚአብሔርን የሚወክሉ ነቢያት በቤተ ክርስቲያን በየዘመናቱ በፍጹም አልነበሩም ማለት አይደለም። በእርግጥ እግዚአብሔር ሕዝቡን ያለ መልእክተኛው የተወበት ዘመን አልነበረም። ሆኖም ከእግዚአብሔር የተላኩ ለየዘመኑ መልእክት ያላቸው ሰዎች ሲነሡ እንደ ዛሬው የራሳቸው ጥቅምና ሹመት ፈላጊዎች በትምህርት ስሕተት ወይም በመናፍቅነት በማሳበብና በማሳበቅ ባጭሩ ይቀጩአቸው ነበር። በማሳደድና ስማቸውን በውሸት በማጥፋት ለኅብረተሰቡ ጠንቅ የሆኑ በማስመሰል ፡ መድረክ ባለመስጠት ቤተ ክርስቲያን የዝልጆቿን የተላኩትን ነቢያትን በቁመና ቀብራቸዋለች። ሕዝብ በድንቁርና ጨለማ አጋንንትን ሲያመልክና መንግሥት

መስመር ለቆ ለዜጎቹ ሳይጠነቀቅ ሲቀር ቤተ ክርስቲያን ዝም በማለት እግዚአብሔርን በድሃለች።

በአሁኑ ጊዜ በኢትዮጵያ ውስጥ እጅግ የሚያስፈልገን የእውነተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ድምፅ ነው። ቤተ ክርስቲያን ከፖለቲካ ውዝግብ በላይ ሆና ከዘረኛነት ጠንቅ ራሷንና መልእክቷን ነፃ በማድረግ ለኢትዮጵያ ሕዝብ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ፈቃድ በምድሪቷ ማስተጋባት አለባት። ይህን ልታደርግ የምትችለውና ድፍረት የሚኖራት በመካከሏ አንድነትን በመፍጠር የተለያዩ ዜጎች በአንድ ላይ ማምለክና ማገልገል እንደሚችሉ በእውነት በማስመስከር ከራሷ በመጀመር ነው። መቀናናት ይቅር። መለያየት ይቁም።

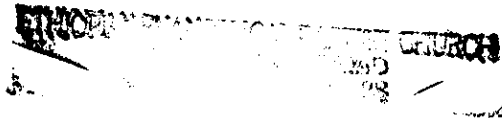
ቤተ ክርስቲያን ለምድራችን ፡ ለሕዝባችን ፡ የምታበረክተው ድርሻ አላት ። ስጦታዋ የተከበረ ፡ መልእክቷ የሚፈወስና መሪዋም የጌቶች ጌታ የነገሥታት ንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ ነውና። በአሁኑ ወቅት በምድራችን ያለው የፖለቲካ የኤኮኖሚና የኅብረተ ሰብ ችግር ቤተ ክርስቲያንን ይመለከታታል። በዚህ ዓለም ላይ የምትኖረው ሰውን በማገልገል እግዚአብሔርን ስለምትወክል እግዚአብሔር በሚሰጣት መለኮታዊ ምሪት ለሕዝቡ ትክክለኛውን አቅጣጫ ማሳየት አለባት። መልእክቷ ጥራት ያለው የማያሻማ ከእውነትና ከመንፈስ የሆነ ለሰሚዎቹ ትርጉም የሚሰጥ መሆን ይኖርበታል። በጠቅላላው በአድራጊቷ ሁሉ ለኢትዮጵያ ሕዝብ ከእግዚአብሔር የተላከች መልእክተኛ ነች።

4ኛ፡ ቤተ ክርስቲያን በዓለም ውስጥ የምትፈለገው ለዚህ ዘመን የሚያስፈልግ መልእክት እንዳላት ሲታወቅ ነው። አቅጣጫው የታወቀ በማያሻማ ቋንቋ የተሰበከ ወንጌል ፍቱን መድኃኒት ነው። ስለሆነም የአሕዛብ ቁጣ አይበግራትም ፡ ስደትና እስራት በሯን አይዘጋም ፡ ከእርስዋ ጋር ያለው በዓለም ካለው ይበልጣልና። እንዲሁም የኢትዮጵያ ሕዝብና መንግሥት ለቤተ ክርስቲያን መልእክት ትልቅ ቦታ መስጠት አለባቸው። ወደድንም ጠላን ያሁኑን የኢትዮጵያን በሽታ የሚፈውስ ሰው ሠራሽ መድኃኒት ሳይሆን ከእግዚአብሔር የሆነ ምሕረት ብቻ ነው። ክርስቶስ ኢየሱስ በኤኮኖሚኦችን ሆነ በፖለቲካችን ሲያንጸባርቅ ነው። ለአገራችንም መሪ እግዚአብሔርን ግወቅ

ትልቅ ክብርና በረከት ነው። ቤተ ክርስቲያን ለተወሰነ ጓድ ብቻ አይደለችም። ለዓለም ሕዝብ በሙሉ የተከፈተች ነች። የኢትዮጵያ መሪዎችና ሹማምንት የእግዚአብሔርን ቃልና የእግዚአብሔርን ቤት ተገን ሲያደርጉ ሥራቸው ይሰምራል፤ ዓላማቸው ይቃናል። ለኢትዮጵያ ሕዝብ ታሪክ የማይረሳውን አስተዋጽኦ የሚያደርጉት በዚያን ጊዜ ነው።

**እግዚአብሔር ማስተዋልን ይስጠን !
አሜን !**

//

ሰለዚህ መጽሐፍ ጥያቄም ሆነ አስተያየት ካሉት
በሚከተለው አድራሻ ጻፉልን።

Dr Tolesa Gudina
4108A Dunwoody Park
Dunwoody, GA 30338
U.S.A.
Tel. (404) 396-0609